

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๒๔

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๓ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๓

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สามารถรับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๓
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๓๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้ท่านสมาชิกได้เข้ามาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบผลการดำเนินการตามข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.

ตามที่ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ส่งมติข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. เพื่อให้
คณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการนั้น บัดนี้สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ได้มีหนังสือแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้นำบันทึกเหตุผลตามข้อสั่งเกิดของ
คณะกรรมการวิสามัญไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติ
เมื่อได้ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว จึงเรียนมาให้ที่ประชุมรับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๒ รับทราบเรื่องการรอสั่ง
ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

เนื่องจากผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้ง ขอให้สภาผู้แทนราษฎร
รอการส่งร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบแล้ว ภายหลังจากวันที่
๑ มีนาคม ๒๕๔๓ ไว้ก่อน จนกว่าจะมีวุฒิสภาชุดใหม่เข้ามารับหน้าที่และพร้อมที่จะ
ปฏิบัติงาน ตามรายละเอียดหนังสือที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ได้สำเนาหนังสือให้ท่านสมาชิกรับทราบแล้ว ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าหลังจากวันที่ ๑ มีนาคม
ทางวุฒิสภาเกรงว่าวุฒิสภาชุดนี้จะพิจารณากฎหมายตามกำหนดเวลาที่ได้กำหนดไว้
ในรัฐธรรมนูญไม่ได้ เพราะว่าสภาของวุฒิสภาจะพ้นไป เพราะฉะนั้นขอว่า ถ้าเรา

ลงมติกฎหมายเห็นชอบหลังวันที่ ๑ ขอเก็บไว้ก่อน เมื่อวุฒิสภาเข้ามาใหม่
จะได้ส่งไป จะได้เป็นไปตามกำหนด เชิญคุณเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
พรรคเอกภาพ ขอหารือท่านประธานในข้อกฎหมายนี้ครับ จริง ๆ แล้ว
วุฒิสมาชิกจะหมดลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ไม่ใช่ว่าตรงนี้ใช่หรือเปล่า ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒๑ มีนาคมครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กระผมมีความเข้าใจว่า
ทำไมถึงแจ้งว่าถ้า ๑ มีนาคมแล้วไม่ให้ส่ง ตรงนี้ให้ท่านประธานได้อธิบาย
นิดหนึ่งครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีอยู่ ๒ ประการนะครับ คือ
 ในประการแรกนั้นรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดว่าเมื่อสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว
 ต้องส่งไปให้วุฒิสภากายในกี่วัน ในประการที่ ๒ ถ้าเป็นร่างพระราชบัญญัติ
 เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จนับจากวันที่สภาผู้แทนราษฎร
 ส่งไปให้วุฒิสภานั้นภายใน ๓๐ วัน เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อเราส่งไปแล้ว วุฒิสภา
 พิจารณาไม่ทันภายใน ๓๐ วัน ก็คือเนื่องจากว่าช่วงต่อของวุฒิสภานั้นก็จะทำให้
 เกิดขัดข้องในข้อกฎหมาย แล้วถ้าเราส่งไปให้วุฒิสภาชุดนี้พิจารณายังไม่แล้วเสร็จ
 เกิดไปตั้งคณะกรรมการของวุฒิสภาชุดนี้ ปัญหาอยู่ที่ว่าเมื่อวุฒิสภาเข้ามาใหม่
 แล้วจะทำอย่างไรกับกฎหมายซึ่งอยู่ในขั้นตอนของกรรมการของวุฒิสภา
 เพราะฉะนั้นเพื่อให้ล้างกฎหมายให้หมด คือกฎหมายที่ไปถึงวุฒิสภาก่อนวันที่ ๑
 วุฒิสภาชุดนี้จะพยายามพิจารณาให้แล้วเสร็จกฎหมายที่ไปหลังจากนั้นเราจะ
 ไปเริ่มต้นที่วุฒิสภาชุดใหม่ จะได้ตั้งกรรมการ จะได้พิจารณารับละ มันจะ
 ขัดข้อง สมมุติว่าวุฒิสภาชุดปัจจุบันนี้รับหลักการ เกิดไปตั้งกรรมการ
 พิจารณาไม่แล้วเสร็จ มันก็เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อ แล้วกฎหมายนั้นก็ยังสามารถต่อไปอยู่
 เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่หารือมาเป็นการถูกต้องแล้ว มันจะได้เสร็จเป็นตอน ๆ ไป
 อันนี้ผมเข้าใจว่าคุณเสกสรรค์คงเข้าใจนะครับ ในประเด็นนี้ก่อนนะครับ เชิญครับ
 คุณเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
 ด้วยความเคารพ กระผม เสกสรรค์ แสสนภูมิ หารือต่อเนืหนึ่งท่านประธาน
 ด้วยความไม่เข้าใจจริง ๆ เพราะว่ามันเป็นการต่อช่วง ถ้าเกิดการเลือกตั้ง
 วุฒิสมาชิกมันเกิดมีปัญหา ไม่สามารถจะจบสิ้นลงได้ ไม่สามารถประกาศได้
 ด้วยองค์ประกอบใดก็ตาม ผมกราบเรียนท่านประธานว่า กฎหมายนี้จะมี
 เงื่อนไขอีกกี่วันละครับถึงจะต้องให้ผ่านวุฒิสภา จะกลับมาหาเราอีกกี่วัน
 กราบเรียนด้วยความเคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือถ้าสภาผู้แทนราษฎรยังไม่ส่ง
 ไปที่วุฒิสภา กำหนดระยะเวลาที่วุฒิสภาพิจารณาก็ยังไม่มี วันแรกที่วุฒิสภา
 ได้รับหนังสือว่าสภาผู้แทนราษฎรส่งไปแล้วนับตั้งแต่วันนั้นถึงจะนับกำหนดเวลา
 แล้วรัฐธรรมนูญก็ไม่ได้กำหนดเวลาว่าเมื่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จแล้ว
 ต้องส่งภายในกี่วัน แต่โดยหลักปฏิบัติเดิมนั้นเราจะรีบส่งไปให้ทันที เพื่อให้
 วุฒิสภาได้รับพิจารณา แต่เนื่องจากว่าวุฒิสภาได้มีข้อหารือมาอย่างนี้ก็คิดว่า

น่าจะมีเหตุผล ผมก็เลยแจ้งมาให้พวกเราได้รับทราบ เพื่อที่เราจะเห็นว่
กฎหมายหลังวันที่ ๑ หรือในกรรมาธิการที่กำลังพิจารณาอยู่ก็จะได้ไม่ต้องรีบ
เกินไป เพราะว่าหลังวันที่ ๑ แล้วเราจะยังชะลอ ยังไม่ส่งไป ส่วนว่าถ้ามี
ปัญหาเรื่องวุฒิสภาชุดใหม่ ผมคงตอบไม่ได้ เพราะอย่างไรก็ตามวุฒิสภาชุดนี้
จะต้องหมดกำหนด ไม่ได้มีบทเฉพาะกาลว่าต้องอยู่จนกระทั่งถึงวุฒิสภาใหม่
จะเข้ามาครับ วันที่ ๒๑ ก็ถือว่าหมดเวลาของการทำงาน วันที่ ๒๒ พ้นไป
ส่วนเรื่องวุฒิสภาชุดใหม่จะเข้ามาอย่างไรค่อยว่ากันอีกทีนะครับ คิดว่า
ประเด็นนี้คงหมดนะครับคงมีความเข้าใจนะครับ เชิญคุณเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดชัยภูมิ ขอร้อ
ท่านประธานนิดหนึ่งครับ สืบเนื่องจากที่ผมได้กระทู้ถามท่านนายกรัฐมนตรี
เมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา ในเรื่องเกี่ยวกับราคาอ้อยเบื้องต้น ซึ่งทาง
ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีมาตอบในสภาแห่งนี้ว่า
ในวันที่ ๒๒ คือเมื่อวานที่ผ่านมา ชาวไร่อ้อยทั่วประเทศจะได้ราคาอ้อยเบื้องต้น
๔๕๐ บาท หมายความว่าโรงงานจะต้องจ่ายให้ชาวไร่อ้อยในราคาต้นละ
๔๕๐ บาท ผมมีหลักฐานที่ฝากท่านประธานไปที่ท่านรัฐมนตรีนิดหนึ่งก็คือว่า
อย่างโรงงานรวมเกษตรกรอุตสาหกรรมที่จังหวัดชัยภูมิจ่าย ๓๕๐ บาท
ที่จังหวัดอุดรธานี ๓๕๐ บาท ที่จังหวัดนครราชสีมาต้นละ ๓๕๐ บาท และที่ท่าน
มาตอบในสภาบอก ๔๕๐ บาทนั้น และแน่นอนวันที่ ๒๒ คือเมื่อวานที่ผ่านมา
อยากจะถามท่านประธานฝากไปที่ท่านนายกรัฐมนตรีว่า ที่ท่านตอบในสภานั้น
มันไม่ได้จริง ๆ ท่านจะทำอย่างไร ผมฝากไป เพราะว่าเรื่องนี้เกษตรกร
ในขณะที่ได้มีการแจ้งความไปแล้ว ก็ไม่อยากจะให้เกิดการโกหกหรือการเอามา
พูดกันลอย ๆ แล้วก็มารับผิดชอบกัน ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาพูด
มันก็เสียหายครับ วันนี้ผมมีหลักฐานมายืนยันต่อท่านประธานว่ามันไม่ได้
อย่างที่ท่านรัฐมนตรีออกมาพูดนะครับ ฝากท่านประธานไปแล้วกันนะครับ
ผมจะไม่ใช้เวลามากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ฝากไปให้รัฐบาลได้พิจารณา
ข้อสังเกตของคุณเจริญไป เป็นการต่อเนื่องจากกระทู้คราวที่แล้วนะครับ
เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยฯ พานิชย์ครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ไพฑูรย์ แก้วทอง รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ ผมเองได้เป็นผู้ตอบกระทู้คุณเจริญเมื่อคราวที่แล้วครับ อันนี้
 ขอเรียนว่าเรื่องนี้ทางโรงงานเขาจ่ายเป็นเงินสด ๓๕๐ อีกส่วนหนึ่งเป็นเช็ค
 แล้วเมื่อวานนี้คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติเงินจำนวน ๒,๐๐๐ ล้านบาท เป็นเงินค้ำประกัน
 ให้กองทุนเป็นผู้ค้ำประกันการรับซื้อเช็คของทางโรงงาน ขณะนี้ก็ได้ดำเนินการ
 ไปเรียบร้อยแล้ว ไม่มีปัญหาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไประเบียบวาระที่ ๓
 รับรองรายงานการประชุม วันนี้ไม่มีนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิมล (อุตรธานี) : ท่านประธานครับ
 ขออนุญาตหาหรือท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณวิชัยมีอะไรครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิมล (อุตรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตตวิมล พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุตรธานี
 ท่านประธานครับ ในกรณีของเรื่องราคาอ้อยซึ่งท่านเจริญได้ถามไป ผมเข้าใจว่า
 รัฐบาลเขาพยายามแก้ตั้งแต่ค่อนข้างจะชักร้า และขณะนี้ผมคิดว่ามีการแจ้งความ
 โดยชาวไร่แจ้งต่อทางโรงงานแล้ว จะเป็นปัญหาต่อไปในอนาคตอีกมากครับ
 เรื่องการอนุมัติเงินนั้นกระผมทราบว่าเมื่อวานนี้มีการอนุมัติเงินไป แต่เมื่อไร
 เงินจะไปถึง เมื่อไรที่จะไปถึงชาวไร่โดยตรง และขณะนี้ถ้ารัฐบาลไม่ตกลง
 ให้มันชักร้าออกไปว่าจะดำเนินการเรื่องนี้อย่างไร ผมคิดว่าไม่เป็นผลดีกับรัฐบาลเอง
 เพราะว่าขณะนี้ผลเสียจะกระทบต่อชาวไร่และต่อโรงงานโดยตรงแล้วนะครับ
 ผากท่านประธานเรื่องนี้

อีกเรื่องหนึ่งท่านประธานครับ กระผมต้องกราบเรียนหาหรือ
 เพราะว่ามีความสับสนในหมู่พี่น้องประชาชนมาก การเลือกตั้งวุฒิสมาชิกจะเกิดขึ้น
 วันที่ ๔ มีนาคม ทราบโดยทั่วประเทศ แต่ต้องเรียนว่าขณะนี้พี่น้องชาวบ้าน
 ซึ่งไม่ได้อยู่ในพื้นที่ครับ ผมมีการสำรวจล่าสุดของชาวบ้านที่อยู่ในเขตเลือกตั้ง
 กระผมเองที่อุตรธานี พบว่ามีประชากรที่อยู่ในพื้นที่เพียงประมาณไม่เกิน
 ๗๐ เพอร์เซ็นต์ ลองคิดว่าเหมือนกันทั่วประเทศครับไม่เกิน ๗๐ เพอร์เซ็นต์
 เพราะฉะนั้นส่วนหนึ่งมีความวิตก เพราะว่าเขาไปลงเรือ ไปทำงานที่ใน
 กรุงเทพมหานครบ้าง ออกต่างประเทศบ้าง และไม่ได้ลงในรายชื่อผู้ที่จะขอใช้สิทธิ

ในการเลือกตั้ง ยกตัวอย่างเช่นประเทศไต้หวัน เรามีคนงานไทย ๑๕๐,๐๐๐ กว่าคน ถึง ๑๕๐,๐๐๐ คน แต่ไปลงทะเบียนไม่ก็พันคนครับ แล้วมาใช้สิทธิ เรายังไม่ทราบว่า ทำไร แต่คงไม่มากนัก ขณะนี้ทาง กกต. เองพยายามเร่งในการใช้สิทธิ จากผู้ที่มีสิทธิอยู่ต่างประเทศก็คงได้ไม่มากนัก แต่ว่าผู้ที่จะเสียสิทธิผมไม่ทราบว่า จะมีมาตรการอย่างไรให้กับทางชาวบ้าน พี่น้องประชาชนซึ่งเขาไม่ได้มาเลือกตั้ง วันที่ ๔ มีนาคม ไม่ได้เสียสิทธิ ๗ - ๘ ประการหรือหลายประการที่ได้กล่าวไว้ในกฎหมาย กระผมจึงเรียบหาหรือไปทางรัฐบาลว่าจะดำเนินการแก้ไขเรื่องนี้อย่างไร เพราะว่าทราบคร่าว ๆ ว่าหลังการเลือกตั้ง ๔ มีนาคม ภายใน ๓๐ วัน จะให้มีการแจ้งรักษาสิทธิได้ ท่านประธานครับ ถ้าชาวบ้านเขามาได้ก่อนวันที่ ๔ มีนาคม เขามา นะครับ เพราะฉะนั้น ๓๐ วันนี้อาจจะไม่มีผลอย่างไร เพราะว่าส่วนหนึ่งมาไม่ได้จริง ๆ ส่วนหนึ่งยังลงเรือหลายหมื่นคนครับ แล้วในเขตเลือกตั้งทุกเขตเลือกตั้งจะเป็นแบบนี้เหมือนกันหมดครับ ผมคิดว่าในการที่มีคณะกรรมการเลือกตั้งขึ้นมา น่าจะจัดให้มีหน่วยเลือกตั้งกลางขึ้นมาที่จังหวัดใหญ่ ๆ ทุกจังหวัดครับ ๗๐ กว่าจังหวัดทั่วประเทศ รวมกรุงเทพมหานครด้วย ชาวโรงงานเองก็คงไม่กลับไปครับ เพราะเขาไม่ได้บิดาให้อะไรให้ ขณะเดียวกันค่าเดินทางก็ไม่มี ผมอยากเรียนฝากท่านประธานว่า ถ้าจะให้การเลือกตั้งวันที่ ๔ มีนาคม ประชาชนมาใช้สิทธิมากที่สุด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปจะต้องมีมาตรการมากกว่านี้ แล้วฝากเรียนรัฐบาลในการแก้ไขด้วยครับ เตรียมการแก้ไขล่วงหน้า เราจะฝากเรื่องประชาธิปไตยทั้งหมดไว้กับคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ได้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อพูดถึงเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแล้ว ผมก็ขอเรียนเพื่อขำพวกเรา นะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านอย่าลืมไปใช้สิทธิของท่านในวันที่ ๔ มีนาคม นะครับ เดียวท่านจะไม่มีสิทธิสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นะครับ ผมขอขำอีกครั้งหนึ่งกลัวท่านจะลืม ไปเตือนคนอื่น เดียวตัวของท่านเองไม่ได้ไปใช้สิทธิ นะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว นะครับ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ
แถลงก่อน เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ รองประธานคณะกรรมการร่วมกันของสภา
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ . . .)
พ.ศ. ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ลงมติแต่งตั้ง
คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๑๗๕ (๓) บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวเสร็จแล้ว โดยได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๘ จัดว่า
วรรคสี่ ดังรายละเอียดที่ปรากฏมาในเอกสารครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับท่านสมาชิกท่านใดจะขออภิปราย
ท่านประกอบ จิรเกิติ เชิญครับ

นายประกอบ จิรเกิติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประกอบ จิรเกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตเรียนถามผ่านท่านประธาน
ไปยังท่านคณะกรรมการ ในกรณีที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในวรรคดังกล่าว
กระผมอยากจะขออนุญาตเรียนถามในลักษณะที่ถ้าหากว่ามีส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ
หรือหน่วยงานอื่นของรัฐประสงค์จะรับโอนข้าราชการหรือลูกจ้างตามวรรคสาม
ก็ให้กระทำได้ โดยมีให้ถือว่าข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นได้พ้นจากราชการ
ตามวรรคสาม ในลักษณะนี้หมายความว่าข้าราชการหรือลูกจ้างที่ได้รับโอน
ไปยังส่วนราชการหรือหน่วยงานใหม่นั้น มิได้ถือว่าเป็นการพ้นจากราชการ
คือมิได้เป็นการพ้นจากราชการเพราะเหตุยุบตำแหน่งอันเนื่องมาจาก
การยุบส่วนราชการ ซึ่งถ้าเป็นในกรณีนั้น ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะยกตัวอย่าง
เช่น ในกรณีของมหาวิทยาลัย ถ้าหากว่าข้าราชการของมหาวิทยาลัยซึ่งเดิม
เป็นมหาวิทยาลัยในสังกัดของรัฐบาล แต่ต่อมากลายเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ
ของรัฐบาล และจากตำแหน่งข้าราชการจะเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย
ในกรณีดังกล่าว ถ้าหากว่าข้าราชการที่ประสงค์จะ เปลี่ยนสถานะจากข้าราชการ

ของมหาวิทยาลัยไปเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยนั้น ถ้าหากว่าเป็นกรณีดังที่ว่านี้
ข้าราชการดังกล่าวจะยังมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการ
ของมหาวิทยาลัย ก่อนที่จะเปลี่ยนสถานะมาเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยหรือไม่
ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคณะกรรมการ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงประเด็นที่ท่านสมาชิก
ได้สอบถามนะครับว่า ในมาตรา ๘ จัตวา วรคสามและวรรคสี่นั้นเป็นเรื่อง
ที่มีการยุบส่วนราชการโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามกฎหมายนี้
ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๐ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่า
ในการยุบส่วนราชการนั้นอาจจะมีหลายกรณีด้วยกัน บางกรณีนั้นเป็นการยุบ
เพื่อที่จะส่งถ่ายภารกิจแล้วก็บุคลากรไปยังหน่วยงานอื่นด้วย ในวรรคสาม
จึงได้เขียนแยกแยะเอาไว้ว่า ในกรณีซึ่งพ้นจากราชการและมีการยุบไป
โดยเจตนากรณีก็หมายถึงว่าทำให้คนเหล่านั้นไม่ได้มีงานทำ นอกเหนือจากสิทธิ
ต่าง ๆ ที่ได้รับตามกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นแล้ว พระราชกฤษฎีกาที่ยุบ
ส่วนราชการนั้นก็กำหนดไว้ด้วยว่าจะได้รับ เงินชดเชยเป็นพิเศษอย่างไร
แต่ถ้าถ้าเป็นกรณีซึ่งมีงานอื่นรองรับ ไม่ว่าจะ เป็นงานในส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ
หรือหน่วยงานอื่นจะรับโอนไปนั้นก็ไม่ได้สิทธิตามวรรคสาม ในความหมายนี้
ก็หมายความว่าสิทธิตามกฎหมายอื่น ถ้าสุดท้ายมีการยุบตำแหน่งนั้นจริงก็ยังคงได้รับ
ตามปกติทุกประการ เพียงแต่ไม่ได้เงินชดเชยเพิ่มเติมพิเศษ เนื่องจากว่า
ในกรณีเช่นว่านั้นส่วนราชการจะเป็นหน่วยงานอื่น หรือรัฐวิสาหกิจของรัฐได้รับ
บุคคลนั้นเข้าทำงานต่อไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดขออภิปรายแล้ว

ผมก็จะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะให้ความเห็นชอบตามที่คณะกรรมการร่วมกัน
ได้พิจารณาแล้วหรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านสมาชิกทุกท่านครับ
เข้ามาลงมติว่าจะให้ความเห็นชอบกับร่างฯ ที่คณะกรรมการร่วมกันได้แก้ไข
นำเสนอหรือไม่ ขอเชิญท่านลงมติได้ครับ

ถ้าท่านเห็นชอบกับร่างฯ ที่คณะกรรมการร่วมกันเสนอก็กรุณาจดปุ่ม เห็นด้วย
ถ้าไม่ให้ความเห็นชอบก็กรุณาจดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอให้ทุกท่านลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการสืบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้
ลงคะแนนบ้างครับ ด้านหลังขอให้เจ้าหน้าที่ช่วยดูด้วยนะครับ ทุกท่าน
ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ
เห็นชอบตามร่างฯ ของคณะกรรมการร่วมกัน ๑๔๕ คน ไม่เห็นชอบ
ไม่มี เพราะฉะนั้นก็ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบตามที่คณะกรรมการร่วมกัน
ได้เสนอมา ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนและรีบ เป็นการพิจารณากรณีทีวุฒิสภา
แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่..) พ.ศ.
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓
วุฒิสภาได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. และได้ส่งร่างฯ ฉบับดังกล่าวมาให้สภาผู้แทนราษฎร
ได้พิจารณาว่าจะให้ความเห็นชอบ หรือไม่ให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขของวุฒิสภา
เชิญครบคณะรัฐมนตรีหรือว่าท่านสมาชิกท่านใดจะ ขอชี้แจงหรืออภิปราย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดขออภิปราย ผมก็จะถามมติ
จากที่ประชุมต่อไปว่า จะให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่
เชิญท่านสมาชิกเข้ามาลงมติได้นะครับ สำหรับสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมแล้วก็กรุณา
ลงคะแนนได้ว่า จะให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบกับวุฒิสภาแก้ไขครับ
เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนนบ้างครับ
ลงคะแนนทุกท่านแล้วนะครับ กรุณารวมคะแนนได้ครับ เห็นชอบกับการแก้ไขของวุฒิสภา
๑๓๘ ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มี นะครับ เพราะฉะนั้นก็ถือว่าที่ประชุมนี้มีมติเห็นชอบ
กับการแก้ไขของวุฒิสภาแล้วนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เชิญครับ
ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอกราบเรียนว่าคณะรัฐมนตรีขอเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อขอความเห็นชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร
 เพื่อพิจารณาประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับ
 กรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังนี้

๑. กำหนดให้ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะ เป็นพนักงานของ
 รัฐวิสาหกิจ โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า พนักงาน และเพิ่มบทนิยามคำว่า
 ผู้บริหาร ในมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และเพิ่มมาตรา ๘ ทวิ

๒. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วิธีการสรรหา การจ้าง
 การปฏิบัติหน้าที่ ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่น และการพ้นจากตำแหน่งของผู้บริหาร
 โดยเพิ่มมาตรา ๘ ตริ มาตรา ๘ จัตวา และมาตรา ๘ เบญจ

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจ
ไม่มีฐานะ เป็นพนักงาน และให้เป็นการจ้างบริหารโดยทำสัญญาจ้าง โดยกำหนด
ค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นตามผลงานในการบริหาร เพื่อให้รัฐวิสาหกิจมีผู้บริหาร
ที่มีความรู้และความสามารถในเชิงธุรกิจอย่างแท้จริง และเป็นการลดภาระทาง
การเงินของรัฐวิสาหกิจที่จะต้องจ้างผู้บริหารในสถานะที่เป็นพนักงาน ภายหลังจาก
หมดวาระการดำรงตำแหน่งแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติ
มาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ เพื่อกำหนดให้ผู้บริหารในทุก
รัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะ เป็นพนักงาน แต่เป็นการจ้างบริหารโดยทำสัญญาจ้างและ
กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วิธีการสรรหา การจ้าง การปฏิบัติหน้าที่
ค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่น และการพ้นจากตำแหน่งของผู้บริหาร จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้ ขอพระคุณมาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ สมาชิกท่านใดจะขออภิปราย
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เชิญคุณไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ว่าด้วยร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสำหรับ
กรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจที่มีการแก้ไข โดยหลักการแล้วกฎหมายฉบับนี้
จะมีผลกระทบโดยตรงต่อรูปแบบการบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจ ซึ่ง
ความละเอียดอ่อนที่เป็นปัญหาของสังคมอยู่ตั้งแต่กฎหมายฉบับแรก เรื่อง พ.ร.บ.
ทุนรัฐวิสาหกิจ และในท้ายที่สุดเราก็ทราบว่ามีผลจำเป็นที่รัฐบาลจะต้อง
ทำการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ นั่นก็นำทุนในการแสดงความเป็นเจ้าของในการ
บริหารจัดการให้เอกชนเข้าไปดำเนินการ ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะ
เรียกว่าเป็นการขายรัฐวิสาหกิจที่มีกระแสการคัดค้าน ที่มีความละเอียดอ่อน
ต่อความมั่นคงของประเทศอยู่ ณ วันนี้ ในขณะที่เดียวกันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ก็มีหลักการที่จะให้ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจนี้ไม่ต้องเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ดูเหมือนว่า
ต้องการที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่จะมาบริหาร โดยมีการแก้ไขวิธีการสรรหาผู้บริหาร
ที่จะต้องเข้ามาบริหารรัฐวิสาหกิจให้สอดคล้องต่อการเป็น เจ้าของรัฐวิสาหกิจ
ที่เปลี่ยนไปตามนโยบายในการที่จะแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ผมมีความสงสัยว่า คำว่า
ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ นี้ -----

นั่นก็แปลว่า ๑. จะแบ่งเบาภาระความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่มีต่อผู้บริหาร รัฐวิสาหกิจตามกรอบที่ทำอยู่ในปัจจุบันนี้ใช้ไหม ผมอยากให้คุณรัฐมนตรีซึ่งเป็นคนเสนอร่างกฎหมายนี้ได้แนะนำเสนอต่อสภาว่า ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจเป็นใครบ้าง เป็นภาระของรัฐวิสาหกิจที่จะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายมากน้อยขนาดไหน ผมยกตัวอย่างอย่างเช่น ผู้บริหารการบินไทย กรรมการผู้จัดการใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอย่างไร พี่น้องประชาชนที่ฟังการถ่ายทอดจะได้ทราบ สมาชิกสภาผู้แทนฯ จะได้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำ ความแตกต่าง ภาระที่อยู่เดิมมัน เป็นภาระที่หนักหนาขนาดไหน ในรัฐวิสาหกิจที่มีกำไรจ่ายเพื่อตอบแทน ต่อมันสมอง ต่อการทำหน้าที่ในการบริหารรัฐวิสาหกิจอย่างไร ในรัฐวิสาหกิจที่ขาดทุน อย่างเช่นการรถไฟ ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ ผู้ว่าการการรถไฟ รองผู้ว่าการ ตำแหน่งบริหารอื่น ๆ มีค่าใช้จ่ายที่เป็นภาระส่วนที่ภาครัฐ หรือรัฐวิสาหกิจนั้นจะต้องรับผิดชอบ เพราะรายได้จากการจัดบริการของรัฐวิสาหกิจโดยรวมแล้วก็จะถูกหารออกจากค่าใช้จ่ายประจำ เป็นสิทธิประโยชน์ เป็นเงินค่าตอบแทน เบี้ยเลี้ยงการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของผู้บริหารไปแล้ว หักค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจนั้นก็จะเป็นกำไร เงินกำไรก็จะถูกผลักเข้าไปส่วนหนึ่งเป็นรายได้ภาครัฐที่จะเข้ามาเป็นถนนหนทาง เป็นแหล่งน้ำให้กับประชาชน คนยากคนจนในชนบท ถ้าผมมีข้อสงสัยว่า ภาระเหล่านี้เป็นสัดส่วนมากขนาดไหน ถ้าต้องเปลี่ยนว่าผู้บริหารรัฐวิสาหกิจไม่ต้องเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จะมีผลได้อย่างไร สามารถที่จะประหยัดค่าใช้จ่ายลงได้ไหม ไม่ต้องให้ผู้บริหารเหล่านี้จ่ายอะไรมากขึ้นมากมาย ไม่ต้องไปรับค่าตอบแทนเมื่อพ้นตำแหน่งผู้บริหาร เขาเรียกว่าบำเหน็จบำนาญ พนักงานรัฐวิสาหกิจหรืออย่างไร ค่าใช้จ่ายส่วนนี้จะเป็นประโยชน์ต่อดอกผล เป็นภาระที่จะต้องเป็นไป มีจุดคุ้มต่อภาระที่จะต้องทำในระบบเดิมกว่ากัน มากน้อยขนาดไหน ต้องยอมรับกันว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่ที่เป็นไปตามเจตจำนงในการที่จะแปรรูปรัฐวิสาหกิจไปสู่ภาคของเอกชน การกำหนดเปลี่ยนแปลงวิธีการสรรหาซึ่งเป็นรายละเอียดอีกอย่างหนึ่ง เป็นอีกหลักการหนึ่งในกฎหมายฉบับนี้ ผมก็เข้าใจว่าน่าจะสอดคล้องว่าเปิดโอกาสให้ผู้ที่จะมาเป็นผู้บริหารรัฐวิสาหกิจจะเป็นเอกชนทั้งในและต่างประเทศ เป็นมืออาชีพเข้ามาบริหารรัฐวิสาหกิจใช้ไหม แล้วเหล่านี้ก็จะ เป็นวิธีการที่ไม่ต้องเป็นไปตามกฎหมายรัฐวิสาหกิจเดิม ซึ่งมีขั้นตอนความเติบโต ความเห็นชอบ การนำเสนอ

ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ ซึ่งโดยความรับผิดชอบก็คือเป็นเรื่องของสภา เป็นเรื่อง
 ของฝ่ายบริหารที่ขึ้นไปมีอำนาจ จะให้ใครเป็นผู้ว่าการการทางพิเศษฯ
 ผู้อำนวยการใหญ่บริษัทขนส่ง จำกัด อย่างนี้ เจ้าหน้าที่สูง ๆ เหล่านี้ก็อยู่ในกรอบ
 ของผู้บริหารรัฐวิสาหกิจนั้น เป็นคนนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบ
 ท่านประธาน กำหนดวิธีการที่เปลี่ยนไปยังกำหนดว่าผู้บริหารจะต้องเป็นคนที่มี
 สัญชาติไทยโดยการเกิดหรือโดยอะไร หรือเปลี่ยนไป หรือใครก็ได้ที่จะมา
 ผมก็สงสัย เพราะถ้าหากกฎหมายนี้ผ่านไปมีสเตอร์จอนอาจจะต้องเข้ามา
 เป็นผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยหรืออย่างไร กรอบเหล่านี้
 ได้คิดกันบ้างไหมว่ายังเหลืออะไรที่เป็นสมบัติให้กับรัฐวิสาหกิจที่ได้ใช้งบประมาณ
 มาช่วยเหลือช่วยเหลือในการสร้างรัฐวิสาหกิจเหล่านี้ เพื่อที่จะทำในการที่จะบริการ
 ประชาชน ถ้าเอาผู้บริหารที่ไม่ได้มีภูมิความคิดที่มาจากกรอบของการบริหาร
 รัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ที่ไม่ได้สืบสายเลือดมาจากชีวิตและความเติบโตของ
 รัฐวิสาหกิจนั้นอย่างต่อเนื่องแล้ว อะไรจะเป็นเครื่องประกันในการที่จะสืบทอด
 การกิจที่จะเป็นการบริการต่อสังคม ต่อภาระของประเทศโดยรวม -----

ผมวิตกว่าถ้าหากเราใช้พ่อค้ามาบริหารมาก ๆ สิ่งที่กระทบก็คือพี่น้องประชาชน คนยากคนจนที่มีผลต่อการบริหารรัฐวิสาหกิจอันนี้ ผมก็สงสัย เพราะฉะนั้น ด้วยความที่อยากจะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เป็นที่รับรู้ว่าดอกผลที่เป็น ผลกระทบมูลเหตุความคาดหวังที่จะต้องมีในรายละเอียดของกฎหมาย ผมก็คงจะต้องขออนุญาตให้กรรมาธิการ ถ้าหากสภาได้ให้ความเห็นชอบ ในวาระที่ ๑ ได้พิจารณาด้วยความรอบคอบ แล้วไปถามบรรดาผู้บริหาร รัฐวิสาหกิจ ไปถามสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจที่เขาก็ได้คัดค้านการแปรรูป รัฐวิสาหกิจมาอย่างต่อเนื่องให้กว้างขวางด้วย ถ้าไม่รีบร้อนก็น่าจะเป็น ภาระที่จะต้องทำไปถึงขั้นฟังข้อคิดเห็นการทักท้วงของผู้คนในสังคมให้กว้างขวาง ถึงจะเกิดความรอบคอบ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพินิจ จันทรสุรินทร์

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ ผมจะเข้าใจอย่างนี้จะถูกต้องหรือไม่ การที่รัฐบาลได้นำ เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ก็หมายความว่า มีความต้องการที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง รัฐวิสาหกิจตามนโยบายที่ได้เคยแถลงไว้ว่า จะยุบรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ หรือที่ เขาว่าจะขายรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ อันนี้อยากจะขอให้รัฐบาลชี้แจงให้ชัดเจน ไม่อย่างนั้นจะมีความสับสน ผมอยากจะเรียนว่าตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เมื่อดูแล้วให้อ่านจกแก่คณะกรรมการซึ่งเป็นคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ แต่ถ้าหากเราจะปลดออกไปเลยท่านประธาน แต่จะดูในมาตรา ๔ หรือ มาตรา ๘ ตริ ทวิ ก็ตาม จะเห็นว่าในร่างพระราชบัญญัติที่ปรับปรุงแก้ไขนั้น ถึงแม้ว่าจะกำหนดเกณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลักการที่อยากจะให้มีเกิด สัญญาหลังจากที่มีการจ้างผู้ว่าการตามพระราชบัญญัติรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้วก็ตาม ถ้าเรามาศึกษาดูแล้ว ถ้าหากมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแล้วนี้ ดูในมาตรา ๘ ยังมีการกำหนดประโยชน์อื่นใดที่กำหนดได้โดยคณะกรรมการ รัฐวิสาหกิจนั้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่างนี้ยิ่งยุ่งยากใหญ่ ทำให้รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทที่จัดตั้งขึ้นมานั้นยิ่งจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นกล่าวคือก็หมายความว่า เมื่อเป็นผู้ว่าการ เป็นผู้อำนวยการ เลขาธิการรัฐวิสาหกิจนั้นแล้ว เมื่อ เปลี่ยนแปลงเป็นผู้บริหารดังที่ว่า แต่ชื่อยังเหมือนเดิม อย่งไรก็ตามค่าใช้จ่าย หรือสัญญานั้นจะต้องเพิ่มขึ้น อย่างสมมุติว่าเป็นรัฐวิสาหกิจมีเงินเดือนจ้าง

เป็นเงินเดือนฟิกซ์ (Fix) ไว้ว่า ๑๒๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าเป็นสัญญาจ้างต้อง
 ๒ แสนบาท ประโยชน์อื่นใดต่าง ๆ ที่ได้เคยมีไม่ได้พูดถึงก็คงเป็นไปตามที่
 รัฐวิสาหกิจเดิมได้ดำเนินการ แต่มีเงื่อนไขในมาตรา ๘ ท่านประธานครับ
 อาจจะเพิ่มเติมอีก มีการอ้างบอกว่าที่เขาต้องสละต้องมาตรงนี้ ต้องอย่างนั้น
 ต้องอย่างนี้ ต้องใช้จ่าย ต้องมาเสียนาคตบ้างอะไรต่าง ๆ เหล่านี้มีปรากฏ
 อยู่เสมอในเหตุผลนั้น ๆ เพราะฉะนั้นตามที่ได้กำหนด ถึงแม้ว่าจะกำหนดใน
 เรื่องคุณสมบัติตามมาตรา ๔ ไว้แล้วก็ตาม ท่านประธานครับ มันก็เป็นเรื่อง
 ธรรมดาในเรื่องกำหนดคุณสมบัติ แต่ต้องห้าม ซึ่งต้องห้ามอยู่แล้วเขียนเพิ่มเติม
 ส่วนไหนที่รังเกียจมาก ๆ อย่างรังเกียจนักการเมืองก็ดีอะไรก็ดี เขียนให้
 ชัดเจนยิ่งขึ้นในพระราชบัญญัตินี้ เราก็ไม่ได้ว่ากันท่านประธาน เพราะเป็น
 เรื่องเดิม เขาบอกไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองห้ามตั้ง เขาไม่ตั้งอยู่แล้ว
 แต่ในพระราชบัญญัตินี้ก็พยายามที่จะกีดกันนักการเมือง แต่เราไม่ได้ว่าว่า
 นักการเมืองจะต้องไปโกงไปกินอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านรู้ไหมเรื่อง
 ต่าง ๆ ที่ว่า ๆ มานี้ใครกินใครโกงกันมาก -----

เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่า ในมาตรา ๔ ที่กำหนดคุณสมบัติก็ดีนะครับ
 ขอโทษ ในมาตรา ๘ ตริ ที่กำหนดคุณสมบัติก็ตามนะครับ ผมอยากจะฟังสักนิดหนึ่ง
 ว่ามาตรา ๘ ทวิ บอกว่า ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะเป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจ
 ก็ถูกแล้ว ก็บอกว่าอย่าปรับปรุงเปลี่ยนแปลง คำว่า พนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็น
 ผู้บริหาร มันชัดเจน แต่ ณ เวลาใดทำไมไม่ทำกฎหมายอื่นใดที่มันเกี่ยวข้อง
 ทำไมต้องมาแก้ไขในร่างพระราชบัญญัติรัฐวิสาหกิจ ด้วยเหตุนี้กระมังที่รัฐบาล
 ไม่สามารถที่จะดำเนินการแปรรูปรัฐวิสาหกิจได้ทันที จึงมาออกร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้เพื่อให้อนุวัตตามที่รัฐบาลได้ดำเนินการกับกองทุนต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการ
 ไปแล้ว อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียนว่าใครเขาไม่ยอมหรือครับ
 ในเมื่อเขาโดนตัดสิทธิหลาย ๆ เรื่อง ถ้าสมมุติว่าผมมาเป็นผู้ว่าการการไฟฟ้า
 ฝ่ายผลิตฯ อย่างนี้ เมื่อก่อนผมได้รับเงินเดือนเดือนละ ๔ แสนบาท ได้รับเงินเดือน
 จากรัฐวิสาหกิจเดือนละ ๔ แสนบาท ถ้าหากว่าผมออกมาเป็นผู้บริหารธรรมดา
 ผมต้องเอาอย่างน้อยก็ ๖ แสนบาท ท่านประธาน แล้วก็ผลประโยชน์อื่นใดใน
 วรรคท้ายของมาตรา ๘ จัตุฯ ประโยชน์อื่นใดต้องเก็บบัง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 กรรมการก็ต้องให้ ค่ารักษาพยาบาล ไร่รถ ใช้อะไรต่าง ๆ น้ำมันเชื้อเพลิง
 ค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทน ค่ารับรองอะไรต่าง ๆ มันก็ต้องเป็นล้านครับท่านประธาน
 มันมากขึ้นไปอีก กลับหนักเข้าไปอีก แทนที่จะประหยัด กลับหนักลงไปอีกครับท่านประธาน
 มันจะมีผลประโยชน์อื่นใด มีค่าตอบแทนอื่นซึ่งเราไม่รู้ แล้วก็ส่วนใหญ่ ท่านประธานครับ
 ตรงนี้เชื่อไหมว่าเวลาจะตั้งที่ก็เอาพรรคพวกของตัวเอง ท่านลองไปดูสิครับ มีไหม
 กรรมการอะไรนี้ มันซ้ำซ้อนกันมากเหลือเกิน คน ๆ หนึ่งถ้าประชุมอาทิตย์หนึ่งก็วัน
 คน ๆ หนึ่งเป็นกรรมการหลายกรรมการ ไม่ได้เขียนเอาไว้ในคุณสมบัติว่าบุคคลใด
 ก็ตามถ้าเป็นกรรมการในตรงนี้แล้วแต่ไม่เกิน ๒ ไม่เคยเขียน แต่ว่าคนหนึ่งนี้เป็น
 กรรมการไม่รู้เท่าไร บางที่เป็น ๑๐ แห่งครับท่านประธาน อย่างนี้เป็นต้น
 ไม่ค่อยได้มีเวลาทำงาน เพราะฉะนั้นต่าง ๆ เหล่านี้มันเป็นเรื่องช่องโหว่ของ
 กฎหมายนี้เอง เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่าเป็นไปได้ไหมว่าเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้
 ต้องสำแดงให้ชัดเจนว่าจะมีอะไรบ้าง อย่างผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใดที่มีอะไรใหม่
 ชี้แจงต่อสภาได้ใหม่ว่าจะต้องมีแค่นี้ จะต้องมีแค่นี้ผลประโยชน์อื่นใดที่จะตอบแทนให้แก่
 ผู้บริหารใหม่ และในวงเงินจำกัดไม่เกินเท่าไร ถ้าทำอย่างนี้ได้รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ
 เขาจะต้องเตรียมตัว แล้วคนที่จะมาเขาเตรียมใจไว้แล้วว่าเมื่อเขามาอยู่ตรงนี้
 เขาจะได้แค่นี้ ๆ ไม่เช่นนั้นท่านประธานที่เคารพครับ เราก็ฟังอยู่ที่ องค์กรต่าง ๆ

ที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ ผมไม่ได้ว่านะครับ ผมก็ยืนอยู่ตรงนี้ที่ผมไม่เห็นด้วย
หลายเรื่องนับตั้งแต่ศาลลงมา ความวุ่นวายมันเกิดขึ้น แล้วตรงนี้ก็ถ้าทำไปตรงนี้
เปิดช่องไว้แบบนี้แล้วมีปัญหาอีกครับท่านประธาน มีปัญหาอีกต่อไป เพราะฉะนั้น
ผมอยากจะกราบเรียนว่าสัญญาจ้างที่เกิดขึ้นก็เปิดให้อีก ผมเป็นผู้ว่าฯ มาครับ
ผมบริหารงานมา แล้วผมมาต่อสัญญาใหม่ ผมต่อสัญญาใหม่อีก ๔ ปี เอาอีก ๔ ปี
ผมอยากจะเป็นอีกต่ออีก ๔ ปี ได้อีก ๒ วาระ หมายความว่าผมเป็นผู้ว่าฯ มา
๓ วาระ ๑๒ ปี ไม่มีโอกาส แล้วบางทีก็เกรงอกเกรงใจกันบ้าง คนโน้นฝากคนนี้
มีครับ นี่คือขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เพราะฉะนั้นเราจะเขียนได้ไหม
เราจะทำได้ไหมตรงนี้ว่าเพื่อป้องกันสิ่งต่าง ๆ ที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว -----

ท่านประธานครับ การที่รัฐบาลประสงค์อย่างนี้ก็หมายความว่ามีความประสงค์
 อยากจะแก้ไขในเรื่องของรัฐวิสาหกิจ แต่การแก้ไขปัญหาตรงนี้มีมันตรงเป๋าไหม
 นี่ต้องตอบให้ได้ การออกพระราชบัญญัติวันนี้วัตถุประสงค์อย่างที่ว่า ๒ ข้อ
 กำหนดให้ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจเป็นพนักงาน อันที่ ๒ กำหนดคุณสมบัติและวิธี
 สรรหา มันไม่ใช่ อันนี้มันเป็นระบบทั้งนั้น คำว่า หลักการ อันนี้มันเป็นวิธีการครับ
 ที่กำหนดมา ไม่ใช่หลักการ หลักการว่าจะทำอย่างไรกับรัฐวิสาหกิจตรงนี้
 จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ชุบ เปลี่ยนแปลงรูปร่างลักษณะหน้าตา แนวนโยบาย
 อันนี้อยู่ ๆ มาเสนอพระราชบัญญัติบอกเปลี่ยนแปลงผู้บริหารและหลักการ
 ก็มีมันอยู่ดี ๆ อยู่แล้วจะมาเปลี่ยนทำไม มันไม่ดีหรืออย่างไรตรงนี้ต้องบอกได้
 เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าทั้ง ๒ ประการ ผมอยากจะทราบ
 ความชัดเจน ส่วนข้อปลีกย่อยมันเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการอยู่แล้ว ถ้าหากว่า
 หลักการทั้ง ๒ อย่างนี้ออกมา แต่ต้องบอกให้ได้ว่าทำไมที่มาเป็นรัฐวิสาหกิจเดิม
 มันเลวร้าย มันโงง มันใช้ไม่ได้ บริหารไม่ถูกต้องเอามาเป็นผู้บริหารเสีย
 แล้วที่ตั้ง ๆ กันมาสรรหาไม่ได้ ที่เอามาผ่าน ครม. ผ่านคณะรัฐมนตรีมาแล้ว
 คนที่เป็นผู้ว่าฯ เป็นอะไรต่าง ๆ เหล่านี้มีมันใช้ไม่ได้ใช้ใหม่จึงหาวิธีสรรหาใหม่
 ก็ปรากฏว่าไปตั้งกรรมการชุดใหม่ เขาเรียกว่ามาตรา ๘ จัดว่า ไปตั้งกรรมการ
 ของรัฐวิสาหกิจให้มีคณะกรรมการประกอบด้วยกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงาน
 คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
 และสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงเจ้าสังกัดของรัฐวิสาหกิจ ผู้แทนคณะกรรมการ
 ของรัฐวิสาหกิจแห่งละ ๑ คน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกกรรมการสรรหาซึ่งมีจำนวน
 ไม่น้อยกว่า ๓ คน ท่านดูให้ชัดเจนตรงนี้ ผู้แทนคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจ ๑ คน
 ทำหน้าที่คัดเลือกสรรหาไม่น้อยกว่า ๓ คน กับที่เราตั้งโดยคณะรัฐมนตรีอันไหนจะดี
 มันรับผิดชอบร่วมกัน อันนี้แทนที่จะไปเร่งใส่ชิ้นกลับไปมีขยุทหนึ่ง ผมไม่ว่าครับ
 ท่านประธาน แต่ว่ามันดูแล้วกลับทำให้มีคณะกรรมการซึ่งไม่รู้เรื่อง พวกเราไม่รู้
 แล้วต่อไปนี้พวกเราไม่รู้เรื่อง เพราะเราให้อำนาจไปออกกฎหมายไปแล้ว
 แต่ท่านมาตั้งผู้ว่าการอันหนึ่ง สมมุติผมยกตัวอย่าง รัฐวิสาหกิจหนึ่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี
 วิพากษ์วิจารณ์กันได้โดยสะดวกอย่างไรเร่งใส่ แต่ว่าพอกรรมการตั้งขึ้นมาแล้ว
 ทำอย่างไร มันเป็นเรื่องแปลก ท่านดูวรรคสองของมาตรา ๘ จัดว่า -----

ในเมื่อพรรคแรกท่านกำหนดให้กรรมการประกอบด้วยใคร ๆ แล้ว พรรคสอง
เห็นใหม่ คณะกรรมการสรรหาต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา สภาท้องถิ่น ผู้บริหารกรรมการหรือที่ปรึกษา
พรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง เขียนทำไม ถามว่าเขียนทำไม
พุทไธ้ เอ๊ย ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายดูสิพรรคสอง
อะไรกันนักหนา คนพรรคสองมันไม่มีเกียรติหรืออย่างไร ไม่ต้องเขียน
คุณเขียนพรรคแรกไปแล้วมันก็จบ นั่นก็คือข้อกำหนด ยิ่งมาว่าอีกนะ ยิ่งมา
ตามกัต ตามดื้อ ตามว่าอีก ว่าเป็นผู้บริหารท้องถิ่น แล้วเวลาอ้าง อ้างการบริหาร
ท้องถิ่น อ้างอะไรเยอะแยะ เวลาเขียนกฎหมายนี้ขี้ขี้ ขี้ กระทบ มันอะไรกัน
ไม่ต้องเขียนท่านประธานครับ ผมคนเป็นผู้แทนราษฎร ผมไม่ใช่บ่อยใจ ผมไม่หวัง
ประโยชน์ว่าจะต้องไปอยู่ตรงนี้ ไม่เขียนจะมีอะไรเกิดขึ้น ขี้โซ่ใหม่ พุทไธ้
สงสารพวกเรบ้าง เราทำงานกันเกือบตาย ผิดชอบชั่วดีมาลงผู้แทนราษฎร
กันทั้งนั้น เวลาเอาดีพวกนั้นเอาไปหมด และถูกขี้ขี้ก็อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธาน
มีหลายเรื่องที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความน้อยใจ ว่าสภา
อันตรงเกียรติอย่างนี้ได้ถูกกัดกัน ถูกเหยียบย่ำอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นอันมาก
เพราะฉะนั้นผมไม่อยากจะพูดมากอยากจะขอให้รู้ว่าหลักการที่ว่าเสนอมานี้
มันอะไรกัน วันหลังขอที่ได้ใหม่ เวลาเสนอกฎหมายมาถ้าไม่เอา也不需要เขียน
ท่านกำหนดไว้ ๑๐ คน ก็ได้ ๑๐ คนเท่านั้น ใครจะไปทำผิดกฎหมายบ้าง
ท่านไม่ต้องเขียนห้ามไว้หรอกครับ คนอย่างพวกเราไม่เลือกเสนอนหน้า
ไปทำหรอก เพราะกฎหมายมันห้ามเอาไว้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า
สภาแห่งนี้ใครจะเขียนกฎหมายอย่างไรก็ตาม ขอความกรุณาให้เกียรติกันบ้าง
ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสืบแสงครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสืบแสง พรหมบุญ ผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน กระผมขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนโดยหลักการ
ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าด้วยเจตนาารมณ์แล้วต้องการให้ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ
ซึ่งมีอยู่มากมายนั้นเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ความจริงควรจะดำเนินการ
มานานแล้ว เพราะว่าการบริหารรัฐวิสาหกิจซึ่งหลายต่อหลายแห่งนั้นมีวงเงิน
และมีกิจการที่ครอบคลุม และก็มีความสูง แล้วก็ก็เป็นกิจการที่เกี่ยวกับความทุกข์

ความสุขของประชาชน เพราะฉะนั้นการที่จะเปิดกว้างให้ผู้บริหารมีผู้ที่มีความสามารถมาดำเนินการบริหารอย่างแท้จริงโดยไม่ต้องไปห่วงในเรื่องในฐานะที่เป็นพนักงาน และก็ยังจะต้องห่วงว่าจะต้องรับใช้ผู้ที่อยู่เป็นเพื่อนร่วมงานด้วยกันในฐานะที่ทำงานกันมานาน เพราะฉะนั้นถ้าเป็นสัญญาจ้างแล้วเราก็สามารถจะเลือกสรรผู้ที่มีความสามารถจริง ๆ สำหรับเงินเดือนนั้นไม่ใช่เรื่องสำคัญมาก ถึงแม้จะเป็นเรื่องที่เป็นความจริงก็ตาม แต่ถ้าจ้างเงินเดือนน้อยแต่ว่าความเสียหายมีมาก แล้วเสียหายต่อประชาชน และเสียหายต่อประเทศชาตินั้นอาจจะคำนวณค่ามิได้ ถ้าเราได้ผู้ที่มีความสามารถ เงินเดือนอาจจะสูงไปสักหน่อยหนึ่ง แต่ว่าถ้าการบริหารมีประสิทธิภาพ ก็จะเป็นการทำให้รัฐวิสาหกิจแห่งนั้นสามารถที่เจริญก้าวหน้าต่อไปได้ และสามารถขยายกิจการ สามารถเพิ่มบริการให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ส่วนในรายละเอียดนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขกันต่อไปว่าทำอย่างไรจะได้คณะผู้บริหารที่มีความสามารถ

แต่ผมมีประเด็นหนึ่งที่อยากจะฝากเพื่อการแก้ไขในชั้นกรรมาธิการนะครับว่า ในมาตรา ๔ ที่ได้บัญญัติในเรื่องของผู้บริหารในวรรคสองว่า หมายความว่า ผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่คล้ายคลึงกันในรัฐวิสาหกิจ ซึ่งในความหมายข้อนี้ซึ่งเป็นคำนิยามนี้ ไม่ได้รวมถึงรองผู้ว่าการ หรือรองผู้อำนวยการ หรือรองกรรมการผู้จัดการ หรือรองผู้จัดการนะครับ ซึ่งถ้าไม่ได้รวมไว้เนี่ยหมายความว่าผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับรองนั้นเป็นพนักงานใช้หรือไม่ เป็นคำถามนะครับ ก็จะมีปัญหาที่ฝากให้คิดคือผมไม่ได้ตั้งใจมากแต่ฝากให้คิดนะครับ ถ้ามีฐานะเป็นพนักงาน ในบางครั้งผู้จัดการหรือผู้ว่าการไม่อยู่ ท่านเหล่านี้จะต้องรักษาการ ท่านก็ต้องสวมหมวก ๒ ใบเหมือนกับเป็นทั้งผู้บริหารและทั้งพนักงาน นั้นประการที่ ๑ จะเกิดปัญหาหรือไม่

ประการที่ ๒ เมื่อท่านเหล่านี้เป็นพนักงาน คือท่านรองฯ เหล่านี้เป็นพนักงาน ก็จะทำให้ผู้บริหารที่เราสรรหามาด้วยความยากลำบากนั้น เสมือนกับเป็นหัวเดียวกระเทียมลีบ คือเป็นผู้เดียวที่มาจากการศึกษาบ้าง แต่ผู้บริหารอื่นในระดับรองที่มีอำนาจในบางครั้งเพราะมีอำนาจเต็ม เพราะถ้าท่านผู้ว่าการไม่อยู่ ท่านรักษาการท่านก็เหมือนกับมีอำนาจเต็ม จะทำให้เกิดปัญหาหรือไม่ในการบริหาร

ประการสุดท้ายก็คือว่า ถ้ามีรองฯ เป็นพนักงานจะมีปัญหาการเลื่อยขาเก้าอี้หรือไม่ เพราะว่าท่านเป็นพนักงานนะครับ ท่านต้องคำนึงถึงลูกน้องท่านหรือผู้ร่วมงานซึ่งเป็นพนักงานอื่น ๆ ผมก็หัวน้แกลงในทางการปฏิบัตินะครับ ก็ฝากเป็นข้อคิดสำหรับในชั้นกรรมาธิการนะครับ แต่โดยหลักการแล้วผมคิดว่าถึงเวลาแล้วละครับ ที่เราบ่นกันมามากกว่ารัฐวิสาหกิจหลายแห่งที่โชคดีได้ผู้บริหารในระบบเดิมที่มีความสามารถก็โชคดีไป แต่ในบางครั้งได้ผู้ที่ไม่เหมาะสม เราก็พะอืดพะอมไม่สามารถจะปลดท่านได้ เพราะปลดที่ไรก็เป็นเรื่องการเมือง เป็นเรื่องการถูกประท้วง แต่ว่าถ้ามีสัญญาจ้างเป็นเรื่องเป็นราว เป็นสัญญาประชาคมก่อนจะเข้ามาสู่ตำแหน่ง ทุกคนก็ต้องยอมรับครับ ท่านประธานครับ เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องดูแลในเรื่องของกฎเกณฑ์ที่จะเป็นรายละเอียด ในหลักการสำคัญในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในชั้นกรรมาธิการครับท่านประธาน ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณมานะ คุศลกุล ครับ

นายมานะ คุศลกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม มานะ คุศลกุล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดนครพนม ในร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ผมก็มีคำถามที่จะขอเรียนถามคณะรัฐบาลที่เสนอเข้ามาว่า ในกรณีอย่าง
 ที่ท่านสมาชิกที่นั่งลงไปเมื่อกันได้อภิปรายไว้ว่าถ้ามีการรักษาการในตำแหน่ง
 ผู้จัดการหรือผู้อำนวยการนครรับ ซึ่งเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจอยู่จะทำได้หรือไม่
 อันที่ ๒ กฎหมายฉบับนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร ท่านประธานครับ
 ถ้ามาดูในมาตรา ๘ จัดว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการ การแต่งตั้งผู้บริหารนครรับ
 จะเห็นว่าคณะกรรมการคณะนี้มีอำนาจมหาศาลมาก มันใจได้อย่างไรครับว่า
 การเมืองจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง และการปลดคณะกรรมการนี้ก็ไม่เป็น เพราะ
 ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีการปลดคณะกรรมการคณะนี้มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน
 แต่ไม่รู้เท่าไร ถ้าผมอ่านและผมเข้าใจภาษาไทยได้ว่าไม่ผิดแน่ นั่นก็คือผู้แทน
 ของคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจแห่งละ ๑ คน แสดงว่าประเทศไทยเรามี
 รัฐวิสาหกิจ ๕๐ แห่งก็มี ๕๐ คนที่มาเป็นคณะกรรมการเพื่อคัดเลือกคณะกรรมการ
 สรรหา อย่างนี้ถูกต้องหรือไม่ ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วก็แสดงว่าคณะกรรมการสรรหา
 ซึ่งมีไม่น้อยกว่า ๓ คนในข้อต่อมานั้นก็คือเป็นผู้มีอำนาจตั้งผู้บริหารทุกวิสาหกิจ
 และคณะกรรมการคณะนี้ผมก็ไม่ทราบว่ามีเงินเดือนหรือเปล่า แล้วก็ไม่ทราบว่า
 จะพ้นจากตำแหน่งได้อย่างไร หรือว่าต้องตายอย่างเดียว หรือว่าตายก็ต้อง
 เอาลายเซ็นมาเซ็นกันไว้ก่อน ก็อยากขอเรียนถามทางรัฐบาลที่เสนอเข้ามา

ที่นี้ในคณะกรรมการสรรหาทั้งหมดนี้ ท่านเชื่อได้อย่างไรว่าคณะกรรมการสรรหา
 จะไม่เป็นคนของพรรคการเมือง มันเป็นไปได้หรือครับที่ว่าจะไม่เอาคน
 ของตัวเองเข้ามาในขณะที่กำลังครองอำนาจอยู่ ผมเชื่อมั่นว่าการเมืองคงจะหนีไม่พ้น
 และก็เห็นหลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ อย่าง การตั้งเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ มีการเล่นพรรค
 เล่นพวก ตั้งพวกตัวเองขึ้นมาให้เป็นใหญ่ มีการตั้งพวกตัวเองขึ้นมาให้มีอำนาจ
 ตรงนี้ผมเชื่อมั่นว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ผ่านไปแล้ว รัฐบาลก็คงจะตั้งพรรคพวกตัวเองขึ้นมา
 ผมไม่เชื่อหรือครับว่าจะไปตั้งนายอะไรที่ว่าเป็นคนที่ เป็นกลางจริง ๆ มาเป็น
 คณะกรรมการสรรหา เพราะว่าผู้ที่มาเป็นกรรมการสรรหา นั้น ก็เป็นคนที่อยู่ใน
 ความดูแลกำกับการของรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ในมาตรา ๘ เบญจ ใน (๕)
 ถูกเลิกสัญญาจ้าง นั่นก็คือการเลิกจ้างผู้บริหาร ตรงนี้ผมว่าถ้าจะมองแบบที่
 เขามองกันในปัจจุบันนี้ ผู้บริหารที่จ้าง เขามานั้นถ้าเกิดเขามาเห็นแล้วว่า
 การบริหารรัฐวิสาหกิจนั้นสามารถดำเนินการไปได้โดยไม่ต้องขายรัฐวิสาหกิจ
 ตามนโยบายที่รัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่ ก็คือการทำที่จะผ่อนถ่ายรัฐวิสาหกิจทั้งหมด
 ไปเป็นของเอกชน เพื่อเป็นการลดอำนาจของพนักงานรัฐวิสาหกิจลง นี่เป็น
 ความเข้าใจของประชาชนทั่วไปและผมก็เชื่อมั่นว่าเป็นอย่างนั้น ในกรณีแบบนี้
 สมมุติว่า นาย ก ถูกจ้างไปเป็นผู้บริหารการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
 และไม่สามารถที่จะขยายกิจการขายกิจการสนองนโยบายของรัฐบาลได้ แสดงว่า
 รัฐมนตรีที่กำกับดูแลก็สามารถที่จะเลิกจ้างเลิกสัญญาจ้างได้ใช่หรือไม่ โดยที่
 ไม่มีความผิด มีความผิดอยู่ข้อเดียวคือไม่สนองนโยบายการขยายชาติของรัฐบาล
 อย่างนี้สามารถที่จะยกเลิกสัญญาได้หรือไม่ ท่านประธานครับ ตามตรงนี้ว่า
 มีความเป็นธรรมกับผู้ที่ถูกจ้างหรือไม่ เพราะในข้ออื่นนั้นท่านบอกว่าให้มีกำหนดเวลา
 ในมาตรา ๘ จัควา ให้มีการกำหนดเวลาว่าจะจ้าง ๔ ปี ทดลองงานก็ปี ก็เดือน
 เงินเดือนเท่าไร ผลประโยชน์ต่างตอบแทนเท่าไร ท่านเขียนไว้ชัดเจน แต่พอถึง
 มาตรา ๘ เบญจ ท่านบอกเลิกสัญญาจ้างเฉย ๆ ตรงนี้เป็นประเด็นปัญหาแน่ครับ
 ผมเชื่อมั่นว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้ออกไปในลักษณะนี้ต้องเกิดผลกระทบภายหลัง
 ในการทำงาน และสิ่งสุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนถามทางรัฐบาลนี้ว่า ท่านมองเห็น
 ผู้ว่าการ รองผู้จัดการปัจจุบันนี้ของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นั้นเป็นคนต่อความสามารถ
 หรือไม่ ถึงต้องออกกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อเอาคนอื่นมาเป็นผู้บังคับบัญชา ทั้ง ๆ
 ที่เขาทำงานอยู่รัฐวิสาหกิจนั้นมาตั้งแต่เริ่ม บางคนก็ขึ้นตรี บางคนก็ ซี ๓ ซี ๔
 ขึ้นมาจนถึงระดับปัจจุบันนี้ ทุกคนก็หวังว่าถ้าผู้ว่าการหรือผู้จัดการ ผู้อำนวยการ

เกษียณไปแล้วเขาคงจะได้เลื่อนตำแหน่งขึ้นมาเป็นแทน ก็มีลำดับเรียงไว้อยู่
ทุกรัฐวิสาหกิจว่า คนนี้เป็นรองผู้ว่าการอันดับ ๑ คนนี้เป็นรองฯ อันดับ ๒ แสดงว่า
บุคคลเหล่านี้ใช้ไม่ได้ใช่ไหมครับ ไม่สามารถที่จะบริหารรัฐวิสาหกิจได้ใช่ไหมครับ
ถึงต้องออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทวีวัฒน์ครับ

นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ชัย (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร
 พรรคความหวังใหม่ กระผมเองมีความเห็นด้วยคล้อยตามกับท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติที่อภิปรายไปแล้วหลายท่าน ซึ่งผมคงจะไม่ลงในรายละเอียด เป็นต้นว่า
 ท่านพิโรจ จันทรสุนทร และท่านมานะ คูสกุล ขอประทานอภัยที่เอ่ยนาม กระผม
 เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่พ้นคำกล่าวหาที่เขากล่าวกันทั่วไปว่า เราจะ
 ข้าราชการวิสาหกิจ ซึ่งสร้างความไม่พอใจให้กับพนักงาน รวมถึงอดถึงพี่น้องประชาชน
 ที่เกี่ยวข้องโดยทั่วไปอยู่ในขณะนี้ ในหลักการที่เขียนไว้ ๒ ข้อและเหตุผล
 ที่กำหนดในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้น กล่าวอย่างอื่นไม่ได้เลยนะครับ นอกจากว่า
 เป็นการกีดกันนักการเมืองหรือต้องการให้นักการเมือง เรามักจะอ้างว่า
 รัฐวิสาหกิจนั้นไม่มีในบริหารมืออาชีพ รัฐวิสาหกิจนั้นรับใช้พรรคการเมือง
 หรือนักการเมือง เป็นคำกล่าวหาของนักการเมืองด้วยกันเอง ท่านประธานครับ
 ในเมื่อการเมืองคือการเลือกตั้งจากประชาชน และนับวันที่จะมีการตรวจสอบ
 ตามรัฐธรรมนูญ และมีกฎหมายประกอบให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม
 กระผมว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นข้อขัดข้องเป็นที่กล่าวหาต่าง ๆ เหล่านั้น ก็จะต้อง
 ได้รับความขจัดกัดเป่าหรือแก้ไขไปในที่สุด กระผมเห็นว่ายังมีความจำเป็น
 ที่จะต้องคงรัฐวิสาหกิจไว้ในลักษณะแบบนี้แบบเดิมนะครับ จากหลักการและ
 เหตุผลดังกล่าวก็จำเป็นต้องเขียนระบุไว้ชัดเจน อย่างในมาตรา ๘ ทวิ
 ให้ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะ เป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งมาตรา
 ๘ ทวี ก็มีกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอย่างนี้เป็นต้น อันนี้กระผม
 อยากจะกราบเรียนถามเป็นความรู้ เพื่อจะ ไปอธิบายให้กับพี่น้องชาวยุติวิสาหกิจ
 ทั้งหลายที่มีอยู่ในประเทศไทยในขณะนี้

ประการแรก ผมอยากจะขอความกระจ่างว่าในด้านนโยบาย
 ถ้ามีการปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้แล้ว มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้แล้ว นโยบาย
 ของรัฐบาลที่จะให้รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นั้นสนองตอบความต้องการของประชาชน
 และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนนั้นจะมีมากน้อยแค่ไหนเพียงไร ในอดีตนั้น
 มันมีบกพร่องที่ไหนอย่างไร ถ้ามีอย่างนี้แล้วจะทำให้เห็นนโยบายกระชับขึ้น สมอง
 ความต้องการของประชาชนมากขึ้นหรืออย่างไร อยากจะฟัง อันนี้เป็นประการแรก

ในประการที่ ๒ หน่วยงานใดก็ตาม การที่รัฐวิสาหกิจพนักงานเขา
 เป็นพนักงานไม่ใช่ลูกจ้างนั้น คำว่า พนักงาน กับ ลูกจ้าง หรือ ข้าราชการ กับ

พนักงาน กับ ลูกจ้าง นั้นมีความหมาย มีความรู้สึกแตกต่างกันครับท่านประธาน
 ในประเด็นที่ ๒ ผมจึงอยากจะกราบเรียนถามเป็นความรู้ในด้านความรู้สึกนะครับ
 รัฐบาลผู้เป็นเจ้าของของร่างกฎหมายนี้เห็นว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไป พนักงาน
 หรือผู้มีอาชีพเกี่ยวกับไฟฟ้าก็ดี ประปาที่ดี รถไฟอะไรต่าง ๆ ก็ดี รัฐวิสาหกิจ
 ทั้งหลายนี้ ความรู้สึกของการเป็นเจ้าของ ความรับผิดชอบความเป็นหมู่เป็นพวก
 ในการที่จะรวมกลุ่มเป็นองค์กรในการที่จะพัฒนาให้มีชื่อเสียง ให้มีเกียรติยศนั้น
 จะทำได้มากน้อยแค่ไหนเพียงไร หรือว่ามันจะล่มสลายไป

ประเด็นสุดท้ายผมก็อยากจะกราบเรียนถามว่าปัญหาที่จะตามมา
 รัฐวิสาหกิจที่เยอะ ๆ อยู่ในขณะนี้ไม่พอใจออกมาต่อต้านอย่างกว้างขวาง
 รัฐบาลมองปัญหานี้หรือเปล่า และถ้าหากว่าปัญหากว้างขวางลุกลามไป รัฐบาล
 จะแก้ไขเรื่องนี้อย่างไรถึงจะไม่ให้บานปลายไปจนถึงเกิดการแตกแยก
 ความสามัคคีในบ้านเมืองและทำความเสียหายให้กับประชาชนในที่สุด กระผม
 ขอกราบเรียนครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ตรึง) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดตรัง เท่าที่
 ได้ฟังเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ กระผม
 ขอกราบเรียนท่านประธานว่า จากข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน คนที่เข้าสู่
 ตำแหน่งผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ส่วนมากก็ได้แต่เข้ามาจากลูกจ้างหรือ
 พนักงานของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ อีกประการหนึ่งจะเห็นได้ว่าการแต่งตั้ง
 ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจบางที่เสนาบดีในสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้น ๆ เป็นผู้
 แต่งตั้งขึ้นมา ถ้ามองว่าการแต่งตั้งในลักษณะที่ว่านี้ เราจะได้คนที่มีคุณสมบัติ
 เหมาะสมในการแก้ไขปัญหารัฐวิสาหกิจ ซึ่งสภาแห่งนี้ได้มีการปรารภกัน
 อยู่ตลอดเวลาว่า รัฐวิสาหกิจของเรานี้ด้อยประสิทธิภาพ ขาดการแข่งขัน
 สวัสดิภาพสวัสดิการที่จะให้กับประชาชนของเรามีน้อยเกินไป บางครั้งก็ยัง
 พูดว่ารัฐวิสาหกิจนี้เอาเปรียบประชาชนผู้บริโภค อย่างนี้เป็นต้น -----

เพราะฉะนั้นในเมื่อข้อเท็จจริงเป็นอย่างที่ว่ามี ปัจจุบันเราคิดถึงการแข่งขัน
 ทำอย่างไรให้รัฐวิสาหกิจมีการแข่งขันให้สวัสดิภาพ สวัสดิการแก่ประชาชนเพิ่มขึ้น
 ด้วยเหตุนี้การเข้าสู่ตำแหน่งของผู้บริหาร ถ้าตราบิตเราให้อ่านาคคนหนึ่งคนใด
 โดยเฉพาะเป็นผู้ที่จะแต่งตั้งบุคคลเหล่านั้นเป็นผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ ผมคิดว่า
 ในการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ดีกว่า ดังจะเห็นได้ในมาตรา ๘ จัดว่า ให้มี
 คณะกรรมการสรรหาผู้จัดการ ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ ถ้ามว่าคนได้ช่วยกับการสรรหา
 อันไหนมันจะดีกว่ากัน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าการเข้าสู่ตำแหน่งก็ดี
 การที่เข้าขึ้นมาสู่ตำแหน่งในฐานะจาก เป็นพนักงานจนกระทั่งมาเป็นผู้ว่าการฯ นี้
 อันไหนมันจะดีกว่ากัน ด้วยเหตุนี้ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าเราอ่านให้ดีแล้ว
 มันน่าจะเป็นคุณกับประเทศมากกว่า และก็มีเหตุผลในการแก้ไข ขอขอบคุณท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชจิตร์ครับ

นายชจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม ชจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่
 ท่านประธานที่เคารพครับ ในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ซึ่งทางรัฐบาลเสนอ
 เข้ามานั้นมีหลักการอยู่ ๒ ข้อ คือการกำหนดให้ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจ
 ไม่มีฐานะเป็นพนักงาน แล้วก็ไปเพิ่มกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
 วิชาการสรรหา การจ้าง การปฏิบัติหน้าที่ ค่าจ้าง ผลประโยชน์และการพ้นจาก
 ตำแหน่ง ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อมาดูเหตุผล ผมมีข้อสงสัยที่จะถาม
 ทางฝ่ายซึ่งเสนอกฎหมายนี้ต่อสภา ในฐานะซึ่งผมเป็นตัวแทนประชาชน ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ในเหตุผลเขียนไว้อย่างชัดเจนว่า เพื่อให้รัฐวิสาหกิจมีผู้บริหาร
 ที่มีความรู้และความสามารถในเชิงธุรกิจอย่างแท้จริง ถ้าเขียนอย่างนี้มันแปล
 กลับไปได้ว่า ท่านมีความเห็นชัดเจนและมีสิ่งซึ่งบอกอะไรที่ชัดเจนว่า วิชาการเดิมนั้น
 ทำให้ไม่ได้ผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถในเชิงธุรกิจอย่างแท้จริง หลักเกณฑ์
 และวิชาการเดิมนั้นไม่สามารถที่จะได้บุคคลเหล่านั้นมาเลย ผมมีคำถามว่าใช้หรือไม่
 มีความเห็นรอบคอบแล้วหรือยังว่า การเสนอลักษณะนี้ เข้ามานั้นหมายถึงการสกัดกั้น
 เจ้าพนักงานหรือพนักงานชั้นสู่ตำแหน่งบริหารสูงสุด เดิมนั้นเราเชื่อกันว่า
 คนที่ทำมานาน มีประสบการณ์มากในทางเทคนิค ในทางวิชาการ ในทางบริหาร
 การรู้จักคนมาก รู้จักพนักงานมาก เข้าใจชีวิตจิตใจของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรนั้น
 ในองค์กรนั้น เป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะขึ้นมาบริหารงาน ทักษะนั้นใช้ไม่ได้แล้วใช้ใหม่
 ในความเห็นในหลักการและเหตุผลอันนี้ ท่านมองไปใหม่ว่าคนที่จะมาบริหารดี

คือคนที่ไม่ต้องรู้จักมักคุ้นกับพนักงาน ไม่ต้องเข้าไปถึงหัวใจของคนในองค์กร
อย่างนั้นใช่หรือไม่ จากเหตุผลที่แถลงไว้ในกฎหมายฉบับนี้ และก็บอกไว้ชัดเจนว่า
ในวรรคต่อมาบอกในเหตุผลบอกว่า เป็นการลดภาระทางการเงิน ซึ่งมีสมาชิก
หลายท่านได้อภิปรายแล้ว แต่ผมขอถามย้ำว่าการลดภาระทางการเงินเนื่องจาก
การเปลี่ยนแปลงวิธีการบริหารและการกำหนดผู้บริหารไม่ให้เป็นพนักงานนั้น
ท่านมีตัวเลขคำนวณและวิธีคิดอย่างไร และคิดแล้วจะทำให้ประหยัดงบประมาณ
ในระยะสั้นและระยะยาวจำนวนเท่าใดเมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขเดิม -----

ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเข้ามาดูในรายละเอียดของกฎหมาย ในรายละเอียดของกฎหมาย ผมเห็นสอดคล้องกับสมาชิกท่านหนึ่งที่ถามว่า ในมาตรา ๔ ผู้บริหารนั้น ได้จำกัดหมายความเฉพาะผู้จัดการ ผู้อำนวยการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการหรือบุคคลอื่นที่ทำหน้าที่คล้ายคลึงกัน ผมอยากจะกราบเรียนท่านผู้เสนอกฎหมายว่า หมายความว่าท่านจะตัดออกเฉพาะผู้บริหารหรือผู้จัดการสูงสุดเท่านั้นใช่ไหม ในตำแหน่งรองฯ ท่านไม่ได้หมายความรวม หรือว่าคิดว่าให้พนักงานขึ้นมาสูงสุดถึงตำแหน่งรองผู้บริหารหรือรองผู้จัดการ รองผู้อำนวยการเท่านั้น อันนี้เป็นคำถาม ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อมาดูมาตรา ๘ ทวิ ในมาตรา ๘ ตรี ผู้จะได้รับ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว ยังต้องมีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ด้วย ถ้าไม่ต้องการให้ผู้บริหารที่ขึ้นมาดำรงตำแหน่ง หรือสรรหานั้นเป็นพนักงาน ผมมีคำถามว่าทำไมต้องมีลักษณะต้องห้ามหรือ ไม่ต้องห้ามเหมือนกันกับพนักงาน ทำไมไม่ถูกแก้ไขไปอันนี้ ในมาตรา ๘ ตรี นี้ ท่านจะเอาอย่างไรกันแน่ ทำไมคุณสมบัติต้องไปเหมือนกันกับพนักงาน ทั้ง ๆ ที่ หลักการท่านบอกว่าไม่ให้ เป็นพนักงาน ทำไมต้องไปบอกว่ามีลักษณะคุณสมบัติ เหมือนกับพนักงาน แล้วท่านก็ยังเพิ่มคุณสมบัติเพิ่มเติมมาอีกมากมายเยอะเยอะ ๙ วงเล็บ ใน ๙ วงเล็บนั้นผมมีข้อสังเกตให้กรรมการซึ่งจะตั้งขึ้น

ใน (๑) - (๕) ผมไม่มีความเห็นแตกต่าง หรือไม่มีปัญหาในด้านความเข้าใจ แต่ใน (๖) (๗) (๘) (๙) ซึ่งเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจก็ไม่ได้ ตาม (๖) เป็นข้าราชการก็ไม่ได้ ใน (๗) เป็นข้าราชการการเมือง เป็นผู้แทนราษฎร เป็นวุฒิสภา เป็นสภาท้องถิ่น เป็นผู้บริหารท้องถิ่นไม่ได้ และ (๙) ก็ไม่เป็น กรรมการและที่ปรึกษาของพรรคการเมือง ตรงนี้ท่านหมายความเฉพาะว่า เวลาได้เป็นแล้วต้องลาออกจากสิ่งเหล่านี้ใช่ไหม หรือว่าเมื่อเป็นใน (๖) (๗) (๘) (๙) อยู่ ไม่มีสิทธิในการที่จะได้รับการสรรหาเป็นผู้บริหารตามมาตรา ๘ ตรี นั้นคือคำถามในมาตรา ๘ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อมาอ่านมาตรา ๘ จัตวา ผมอยากจะเรียนถามว่าเฉพาะความเข้าใจก่อนในเนื้อหาที่เขียนในหนังสือที่เขียน ว่าในมาตรา ๘ จัตวา วรรคหนึ่งนี้ ท่านมีกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ซึ่งไม่ได้เรียกว่า กรรมการสรรหา แต่ว่าพอวรรคสอง ท่านบอกว่าเป็นกรรมการสรรหา แต่วรรคแรก ท่านไม่ได้บอกว่า เป็นกรรมการอะไร หมายความว่า เป็นกรรมการสรรหาใช่ไหม ถ้าเป็น มีกี่คนแน่ ที่ผมถามว่ามีกี่คนนั้นเพราะว่าอ่านแล้วไม่เข้าใจ ท่านบอกว่า

ประกอบไปด้วยตัวแทนกระทรวงการคลัง ตัวแทนกระทรวงอะไรต่าง ๆ สุดท้าย
ท่านบอกว่า และผู้แทนของคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจแห่งละ ๑ คน แล้วก็พรรค
เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกคณะกรรมการสรรหาซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน อันนี้
หมายความว่าอย่างไร ในมาตรา ๘ จัตวา นี้ สรุปแล้วมีกรรมการกี่คน ท่านบอก
มีตัวแทนตรงนั้นตรงนี้ แล้วสุดท้ายท่านบอกว่าให้เลือกกัน ๓ คน ผมอ่านแล้วสับสน
ทีนี้ถ้าท่านบอกว่า มีตัวแทนกระทรวงการคลัง ผมถามว่าผู้แทน ท่านเขียนคำว่า
ผู้แทน เมื่อท่านเขียนคำว่า ผู้แทน ใครเป็นคนเลือกผู้แทน -----

วิธีการได้ผู้แทนของกระทรวงการคลังมาทำอย่างไร ของสำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน และก็ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ท่านเขียนไปอยู่ในนี้ ท่านจะทำ
อย่างไรครับ ให้เขาเลือกกันมาใช่ไหม หรือเลือกปลัดกระทรวง หรืออธิบดีกรมไหน
หรือว่าให้ผู้มีอำนาจไปแต่งตั้งคนที่ตัวเองรู้จัก แล้วก็บอกว่านี่คือผู้แทนของกระทรวงนั้น
กระทรวงนี้ ทำไมไม่กำหนดวิธีการมาของกรรมการสรรหา ท่านประธานที่เคารพ
ผมอ่านมาตรา ๘ จัตวา วรรคหนึ่งแล้ว อ่านอย่างไรก็ไม่เห็นมีความจำเป็น
ต้องเขียนวรรคสองเหมือนสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้พูดไว้ อภิปรายไว้
ท่านไปเขียนไว้ทำไมครับ เพราะในมาตรา ๘ จัตวา วรรคหนึ่ง ทำอย่างไร ๆ
คนที่ในวรรคสองก็เข้าไปไม่ได้ มันไม่มี ตัวแทนกระทรวงการคลัง นักการเมือง
เข้าไปเป็นได้หรือ ผู้แทนราษฎรไปเป็นได้หรือ ตัวผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอย่างนี้มีผู้แทนได้หรือครับ แล้วเขียนไว้ทำไม
มาตรา ๘ จัตวา วรรคสอง เขียนไว้ทำไม เขียนว่า คณะกรรมการสรรหา
ต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา
สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือที่ปรึกษาพรรคการเมือง
หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง ท่านเขียนไว้ทำไม ถ้าเขียนไว้เจตนาบอกว่า
ไม่ต้องการให้การเมืองเข้าไปเกี่ยวข้อง วิธีการเขียนกฎหมายที่บอกว่า
ไม่ต้องการให้การเมืองเข้าไปเกี่ยวข้อง ผมว่าไม่ควรจะมีข้อความเหล่านี้
ในกฎหมายซึ่งออกโดยผู้แทนราษฎรที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชน
มันไม่สง่างาม ไม่ยอมรับคนที่ยุ่งเกี่ยวในทางการเมือง เขียนต้องห้ามไว้หมด
เป็นกฎหมายที่สืบทอดความคิดมาจากเดิม ๆ หรือพูดชัดเจนก็คือกฎหมายเพด็จการ
ไม่ใช่กฎหมายออกโดยระบอบประชาธิปไตย ทำไมไม่กล้าเขียนกัน ถ้าอยาก
ให้คนเกี่ยวข้องกับการเมืองเอาใจใส่พัฒนาประชาธิปไตย ไปเขียนห้ามไว้ทำไม
ต้องเขียนไว้คุณสมบัติ ต้องสนใจการเมือง ต้องเป็นสิ่งเหล่านี้ เขาจะได้
รับผิดชอบโดยตรง ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในกฎหมายทุกฉบับ ผมคัดค้านมาแล้ว
ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ผู้แทนราษฎรที่มาจาก การเลือกตั้งโดยระบอบประชาธิปไตย
จะต้องเขียนกฎหมายห้ามเหล่านี้ โดยเหตุผลบางครั้งก็ให้เหตุผลว่าเพื่อให้
มันปลอดจากการเมือง เพื่อให้เป็นกลางเขียนไว้ทำไม เขียนนอกจากจะ
หลอกตัวเองแล้ว ยิ่งหลอกคนทั้งประเทศด้วย ท่านประธานที่เคารพ
คณะกรรมการมีหน้าที่สรรหาคนที่มีความรู้ความสามารถในวรรคต่อไปบอกว่า
เพื่อเสนอผู้มีอำนาจในการพิจารณาแต่งตั้ง ผมขออนุญาตถามตรงนี้ เพราะว่า

ในกฎหมายฉบับนี้ผมอ่านแล้วไม่เห็น และก็ไม่มีใครบอกว่า ผู้มีอำนาจ
พิจารณาแต่งตั้ง ใครควรมีอำนาจอยู่ขณะนี้ ใครคือคนมีอำนาจตามกฎหมายฉบับนี้
ถ้าหากว่า เจ้ากระทรวงแต่ละกระทรวงก็จะได้ทราบไว้ว่าใครคือคนมีอำนาจ
ขอถามเป็นการประการรับรู้เท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ ในวาระสุดท้าย
มีปัญหา ในวาระสุดท้ายของวาระสาม เขียนบอกว่า ทั้งนี้โดยอาจจะเสนอชื่อ
ผู้มีความเหมาะสมมากกว่า ๑ ชื่อก็ได้ นั้นแปลว่าในกฎหมายฉบับนี้
คณะกรรมการสรรหาคือผู้ตัดสินเลย คือโดยทั่วไปแล้วให้เสนอชื่อเดียว แต่อยาก
เสนอ ๒ ชื่อก็ได้ หมายความว่าอย่างนั้นไหมครับ ในวาระนี้ที่ผมตีความหมายไม่ผิด
นั้นก็คือคณะกรรมการสรรหาจะต้องเป็นคนสรรหาคนแล้วให้ได้คนเดียว
เพราะว่าตรงนี้บอกว่ามีเจตนาว่ามากกว่า ๑ ชื่อก็ได้ นั่นคือโดยหลักมีชื่อเดียว
เท่านั้น ซึ่งมันขัดกับกฎหมายหลายฉบับ ไม่สอดคล้องกับกฎหมายหลายฉบับ
ที่ผ่านสภาฯ ถ้าเราให้คณะกรรมการสรรหา เรามักจะบอกในกฎหมายว่า
ให้สรรหาจำนวนเกินกว่าตำแหน่งที่จะแต่งตั้งจริงครึ่งหนึ่ง อย่างเราจะเอา ๙ คน
เราก็บอกให้สรรหาให้เสนอ ๑๘ คน แล้วทำไมกฎหมายนี้ไม่เขียนไว้ในลักษณะ
อย่างนั้น ซึ่งเสนอในรัฐบาลเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ ในช่วงสุดท้าย
ผมมีข้อสงสัยจะถาม ถามในมาตรา ๗ พระราชบัญญัตินี้มีใช้บังคับผู้ซึ่งดำรง
ตำแหน่งผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ-----

ผมเข้าใจครับว่าไม่ต้องการให้กระทบกระ เทือนผู้บริหารที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่ผมมี คำถามว่า หลังจากออกกฎหมายนี้แล้ว ถ้าเรายอมรับว่าเป็นกฎหมายแล้วประกาศใช้ จริง ในวันประกาศใช้กฎหมายจะมีผลในการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารนี้มากน้อยเท่าใด แล้วก็อายุหรือตำแหน่งของผู้บริหารที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันนี้ถ้าปล่อยไปตามสภาพ หรือสัญญาจ้างซึ่งเป็นอยู่ ณ วันนี้จะใช้เวลานานเท่าใด รัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ ถึงจะได้รับการเปลี่ยนแปลงตามกฎหมายฉบับนี้ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคำถามมากพอสมควร ผมจะให้ ท่านรัฐมนตรีตอบสักกรอบหนึ่งครับ ท่านสมาชิกที่ยกมือเดี๋ยวลหลังจากท่านรัฐมนตรีตอบ แล้วก็ มีประเด็นไหนเพิ่มเติมเดี๋ยวลจะให้ท่านอภิปรายต่อ นะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายฟิลิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายฟิลิฐ ลี้อาธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขออนุญาตตอบข้อซักถามของท่านสมาชิก ซึ่งมีอยู่หลายท่านด้วยกันที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นต่อร่างกฎหมายฉบับนี้ ก่อนอื่น กระผมใคร่ขออนุญาตเรียนชี้แจงนะ ครับว่า การที่รัฐบาลนำเสนอร่างกฎหมาย ฉบับนี้นั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องของการแปรรูป หรือเรื่องของการที่รัฐบาล มีนโยบายที่จะระดมเงินออมโดยการขายหุ้นกับประชาชนแทนการก่อหนี้ต่างประเทศ ซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านใช้คำว่าขายรัฐวิสาหกิจ แต่ว่าเจตนาของกฎหมายฉบับนี้ เป็นไปเพื่อที่จะให้มีการปรับปรุงการทำงานของ รัฐวิสาหกิจซึ่งมีอยู่จำนวนมาก ด้วยกันในขณะที่ ประเด็นสำคัญก็คือในเรื่องของการบริหารจัดการ เพราะว่า กฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่ง ๆ นั้นมีลักษณะที่แตกต่างกัน บางแห่งก็มีระบุนว่า ผู้บริหารสูงสุดเป็นพนักงาน แต่บางแห่งก็บอกว่าไม่เป็นพนักงาน เกิดความลักลั่นกัน ในทางปฏิบัติ และประการสำคัญนะ ครับเคยมีกรณีตัวอย่างเกิดขึ้นแล้ว มีรัฐวิสาหกิจ แห่งหนึ่งที่ได้มีความตั้งใจที่จะดำเนินการจัดจ้างโดยการกำหนดเทอมของผู้ว่าการ เป็นจำนวนปี แต่เมื่อถึงกำหนดแล้วผู้ว่าการผู้นั้นพ้นตำแหน่ง ปรากฏว่ายังไม่ถึง อายุเกษียณ ก็มีปัญหาว่ายังเป็นพนักงานอยู่หรือไม่ ท้ายสุดต้องให้ไปถึงสำนักงาน กฤษฎีกาศึกษาความ คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้มีการตีความออกมาว่ายังเป็นพนักงานอยู่ ผลก็คือว่ารัฐวิสาหกิจแห่งนั้นต้องมีการจ่ายเงินเดือนค่าจ้างให้กับท่านผู้นั้นให้อยู่ ที่นั่นต่อไปโดยไม่ได้ทำงานอื่นใดเพราะยังเป็นพนักงาน แต่พ้นตำแหน่งสูงสุดไปแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงเป็นตัวอย่างอันหนึ่งของความลักลั่นของกฎหมายและก็มีปัญหาในทาง ปฏิบัติที่เกิดขึ้น มันก็เป็นความจำเป็นที่รัฐบาลในฐานะที่เป็นผู้ดูแลความเป็นธรรม

ความถูกต้องในระบบว่าลักษณะอย่างนี้ไม่พึงจะให้เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นประเด็น
ที่ท่านสมาชิกซักถามมาหลายประเด็นหลายคราวด้วยกันที่ถามว่าเราจะมีกา
รประหยัดสักแค่ไหน การประหยัดได้แค่นั้นเป็นเรื่องหนึ่งนะครับ แต่ผม
เชื่อว่าการสร้างความชอบธรรม ความเป็นธรรมในระบบของการทำงาน
ของราชการนี้เป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งรัฐบาลชุดนี้เท่าที่ผ่านมาได้พยายามที่จะแก้ไข
ข้อบกพร่องในส่วนนี้ให้เกิดขึ้นที่เราได้ดำเนินการในด้านกฎหมาย เพราะฉะนั้น
สิ่งที่รัฐบาลขอเข้ามาเรียนเสนอในวันนี้ก็คือแยกผู้ที่เป็นผู้บริหารสูงสุดของ
รัฐวิสาหกิจ ซึ่งก็จะเป็นผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ กรรมการผู้จัดการใหญ่เหล่านี้
เป็นต้น ให้ออกจากเป็นพนักงานโดยให้มีฐานะ เป็นผู้ถูกจ้างโดยมีสัญญาจ้าง
ที่ชัดเจนเพื่อจะสร้างความโปร่งใสในการทำงาน เพราะว่าในการทำงาน
หากมีการทำสัญญาจ้างก็จะมีระบุเงื่อนไข ระบุเป้าหมายต่าง ๆ ในการทำงาน
หากไม่สามารถทำตามนั้นได้ก็จะสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงจากผู้ว่าจ้างได้
ซึ่งจะตรงกันข้ามกับระบบปัจจุบัน ระบบปัจจุบันนี้ผมก็เชื่อว่าพวกเราก็คงจะได้
เห็นกันมาบ่อยครั้งด้วยกันในอดีตในหลายยุคหลายสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลง
ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจโดยไม่มีความโปร่งใส โดยไม่มีความชัดเจนว่า
เปลี่ยนแปลงเพราะเหตุผลใด -----

ประเด็นที่ท่านสมาชิกเป็นห่วงว่าหากมีการเปลี่ยนแปลงตามนี้แล้วจะเป็นการเปิดช่องให้ผู้ที่ เป็นรองผู้จัดการฯ หรือรองผู้ว่าฯ หรือรองผู้อำนวยการฯ หรือเบอร์ ๒ ในหน่วยงานนั้น มีความพยายามที่จะเลื้อยขาเก้าอี้ของผู้เป็นเบอร์ ๑ เพื่อตนจะได้ขึ้นไปหรือไม่ครับ วิธีการที่รัฐบาลได้นำเสนอในวันนี้โดยให้มีคณะกรรมการ คณะกรรมการสรรหาอย่างชัดเจนก็จะเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหานั้น เพราะหากตัวที่เป็นรองฯ สามารถเลื้อยขาเก้าอี้ของผู้ว่าฯ ได้สำเร็จ ก็ไม่มีความแน่นอนชัดเจนว่าตัวเองจะได้เป็นเบอร์ ๑ เพราะจะต้องขึ้นอยู่กับคนกลางที่จะมีการสรรหาอย่างถูกต้อง อย่างชอบธรรมเกิดขึ้น ซึ่งก็จะเป็นการสร้างความโปร่งใสในระบบขึ้นมาอีกโสดหนึ่ง

คำถามที่ท่านถามว่า ถ้าหากผู้ว่าฯ หรือผู้อำนวยการฯ ไม่อยู่ ตัวที่เป็นรองฯ สามารถที่จะทำหน้าที่แทนได้หรือไม่ก็ขอกราบเรียนนะ ครับว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องในทางปฏิบัติที่ได้เกิดขึ้นมาแล้วบ่อยครั้งนะ ครับ เพราะขณะนี้ก็มีรัฐวิสาหกิจหลายแห่งที่อยู่ในสถานภาพแบบนี้ะ ครับ ก็คือสามารถที่จะมอบอำนาจให้มีการดูแลแทนกันได้ นะ ครับ เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนนะ ครับว่า เจตนาหลักของการนำเสนอกฎหมายนี้นะ ครับก็เพื่อจะให้เกิดความโปร่งใส เกิดความเป็นธรรม เกิดความชัดเจนในหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุด แล้วก็เมื่อถึงเวลาสรรหานะ ครับก็ให้เป็นการสรรหาอย่างเป็นทางการทั่วไป ไม่ได้ถูกจำกัด เพราะว่าเพอญมีตัวเลือกอยู่เพียงคนเดียว เนื่องจากเป็นผู้มีอาวุโสสูงสุดในหน่วยงานนั้น แล้วไม่มีหนทางที่จะเลือกคนอื่นได้ ถึงแม้ว่าจะไม่มีความเหมาะสม ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่เป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านธุรกิจ แต่เป็นเพราะว่าทำงานนาน เป็นเพราะว่าอยู่นาน หรือเป็นเพราะว่าในหน่วยงานนั้นมีตำแหน่งเดียวที่เป็นรองฯ อยู่เหล่านี้เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ก็ขอกราบเรียนนะ ครับว่า ระบบที่จะนำเสนอในวันนี้จึงเป็นระบบที่จะเป็นการสรรหาให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากภายนอกหรือแม้กระทั่งภายในเอง หรือแม้กระทั่งตัวรองฯ เองซึ่งเป็นเบอร์ ๒ อยู่ ก็มีสิทธิ มีโอกาสที่จะได้รับการแข่งขันได้รับการคัดเลือกได้ ถ้าท่านผู้ที่มีความสามารถ มีความเหมาะสมอย่างแท้จริง ก็ไม่ต้องกลัวว่าจะมีคนอื่นจะมาปิดหน้าหรือมาเอาเปรียบได้ เพราะว่าคณะกรรมการสรรหาที่เป็นคนกลางแล้วก็ เป็นอิสระนั้น ก็ย่อมที่จะต้องให้ความสำคัญหรือว่าให้น้ำหนักกับท่านที่เป็นรองฯ ซึ่งอยู่ที่นั่นมาก่อนมากกว่าหากเขามีความสามารถที่แท้จริงนะ ครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านเป็นห่วงในเรื่องของความไม่ชอบมาพากลที่เกิดขึ้นนั้น ก็ขอกราบเรียนนะ ครับว่า

เป็นเจตนาของรัฐบาลที่จะพยายามขจัดในขณะนี้ ที่จริงก็มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว อย่างกรณีของผู้อำนวยการ อ.ส.ม.ท. นะครับ ท่านรัฐมนตรีเจ้าสังกัดก็ได้ แต่งตั้งกรรมการสรรหาขึ้นมาเป็นคนกลาง แล้วก็คัดเลือกมาโดยกฎเกณฑ์ที่ชอบธรรม ที่เปิดเผยโปร่งใส อันนี้ก็เป็นตัวอย่างที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้ครับ ผมจึงขอเรียน อีกครั้งหนึ่งครับว่า นโยบายของรัฐในเรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องการจะแปรรูป หรือไม่แปรรูปรัฐวิสาหกิจ แต่เป็นเรื่องของการบริหารจัดการระบบของทางราชการ ส่วนนี้นะครับ ซึ่งที่ผ่านมาเราก็ได้พบข้อที่บกพร่องแล้วก็ฟังแก้ไขหลายประการด้วยกัน แล้วก็สิ่งที่จะเป็นการดำเนินการในส่วนนี้นะครับจะต้องมีค่าใช้จ่าย เนื่องจากการจ้าง หรือว่าการสรรหาตัวบุคคลที่จะมีความสามารถสูง เข้ามาดำเนินการนั้น ก็อาจจะ ต้องมีการว่าจ้างในอัตราที่สูงเพื่อให้แข่งกันกับตลาดได้ เพื่อจะให้เป็นที่น่าสนใจได้ แต่ว่าในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นนะครับอย่างที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวในตอนต้น ค่าใช้จ่ายในการจ่ายผู้บริหารระดับสูงที่มีความสามารถสูง แท้ที่จริงแล้วเป็นเพียง ส่วนน้อยของรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งอาจจะต้องมีค่าใช้จ่ายหรือมีเงินหมุนเวียน เป็นเงินนับหมื่นนับแสนล้านนะครับ แต่หากมีผู้บริหารที่มีความสามารถแล้วก็มีความรู้ ทางด้านธุรกิจ ทางด้านการจัดการที่เหมาะสมแล้วนี้นะครับ ก็จะคุ้มกับการใช้จ่าย ในส่วนนี้ได้ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนเบื้องต้นแต่เพียงเท่านี้ก่อนครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประกิจครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ พรอคความหวังใหม่ จากคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ กระผมทราบถึงเจตนารมณ์ในการที่จะเสนอกฎหมายฉบับนี้เพื่อมีวัตถุประสงค์อย่างไร นะครับ ส่วนหนึ่งที่กระผมยังค่อนข้างที่จะติดใจอยู่แม้ว่าจะทราบว่าต้องการที่จะบริหารงานโดยผู้ที่มีความรู้ความชำนาญจริง ๆ ว่าเป็นผู้ที่น่าจะหาบุคคลใด บุคคลหนึ่งทำให้กิจการนั้นสามารถเจริญก้าวหน้าไปได้ก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่า การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะก้าวเข้ามาเป็นผู้บริหารนั้น เรื่องสำคัญที่สุดในระบบบ้านเรา กระผมยังเห็นความสำคัญอยู่เรื่องหนึ่งก็คือการที่จะยอมรับซึ่งกันและกันได้หรือไม่ เนื่องจากตามระบบบ้านเราจริง ๆ แล้วมีการถ่ายทอดรูปแบบในการบริหารกันมาก่อนข้างที่จะให้มีการขึ้นต่อตามลำดับชั้น ดังนั้น คำสั่งต่าง ๆ ที่จะ เป็นผลให้เกิดบรรลุตามเป้าประสงค์ได้จริง ๆ นั้นจะต้อง เป็นที่ยอมรับกันได้ ซึ่งเรื่องนี้ในฐานะที่พวกเราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บางครั้งบางท่านได้ขึ้นไปบริหารราชการแผ่นดิน เป็นเจ้ากระทรวง เป็น รัฐมนตรีว่าการหรือเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการก็ตาม การที่ท่านบางครั้งที่ต้อง ตัดสินใจในการสั่งปลดคนนั้นออกจากตำแหน่งนั้น สั่งปลดคนนี้ออกจากตำแหน่งนี้ หรือแต่งตั้งคนนี้ไปแทนคนนั้น บางส่วนที่ท่านก็อ้างว่าคำว่า เหมาะสม แต่บางส่วน ลึก ๆ ก็คือการบางครั้ง บางคน ไม่สนองนโยบายของท่าน ในการที่ท่านเสนอ เพื่อต้องการทำให้การทำงานของท่านที่คิดว่าจะดำเนินการนั้นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ที่ท่านตั้งไว้ให้ได้ นั่นคือปัญหาที่เราเห็นว่ากลไกของระบบราชการก็ตาม ระบบรัฐวิสาหกิจก็ตามค่อนข้างที่จะเห็นว่าตนเองเป็นข้าราชการ คล้าย ๆ เป็นข้าราชการประจำที่มีตำแหน่งหน้าที่เกิดขึ้นอย่างมีความมั่นคง และขณะเดียวกัน บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะอาศัยเงื่อนไขตรงนั้นมาดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดกับตนเอง ไม่ได้ ดังนั้นตรงนี้เองครับ กระผมก็เห็นว่าการที่เปลี่ยนแปลงเฉพาะผู้ว่าฯ หรือ ผู้อำนวยการ ซึ่งเป็นผู้บริหารอันดับหนึ่งอย่างเดียว แต่ถ้ากลไกข้างล่างไม่สามารถ

ดำเนินการได้ จัดการได้ ปัญหาที่ตามมาตรงนี้ท่านผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้คิดอย่างไร คิดว่าทางออกที่ดีที่สุดควรจะแก้โดยวิธีอย่างไร กระทบกลัวนะครับ กลัวสิ่งที่ตามมาส่วนหนึ่งก็คือว่า เพราะว่าตั้งแต่เบอร์ ๒ คือรองผู้ว่าการหรือ รองผู้อำนวยการลงไปทั้งหมดยังเป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจอยู่ ตรงนั้นมีการ ขึ้นต่อการลำดับขั้นขึ้นมา อำนาจต่าง ๆ ตรงนั้นจะไปกองอยู่กับรองผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหาร รองผู้อำนวยการฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทั้งหมด นั่นคือมีอำนาจเสร็จเด็ดขาด อยู่ทั้งหมด แล้วตัวอำนาจของตรงนี้ผู้เข้าไปบริหารโดยขณะเดียวกันไม่สามารถ ที่จะกุมกลไกขึ้นล่างตัวนี้ได้ทั้งหมด กระทบก็คิดว่าปัญหาที่ตามมาผู้บริหารตรงนั้น ก็จะไม่พบกับความสำเร็จอีกเช่นเดียวกัน นี่คือความเป็นห่วง เป็นนโยบายในการ การที่จะให้บุคคลภายนอกเข้าไปบริหารแทนบุคคลที่เป็นผู้บริหารขึ้นมาตามลำดับขั้น การที่คนที่ เป็นผู้บริหารขึ้นมาตามลำดับขั้นนั้นอย่างน้อยที่สุดจะเป็นบุคคลที่รู้จักกัน เป็นบุคคลที่เคยมีบุญคุณต่อกัน เป็นบุคคลเคยปรึกษาหารือกันมาตลอด เป็นบุคคลที่ อย่างน้อยที่สุดก็มีความรู้สึกนึกคิดซึ่งกันและกันเป็นอย่างดีที่สุด ตรงนี้เป็นปัญหาที่ กระทบเห็นว่าถ้าคนเข้ามาโดยขณะเดียวกันอาศัยแต่รูปแบบในการบริหารที่ตนเอง เคยได้ศึกษาเรียนรู้ และเคยสำเร็จในส่วนใดส่วนหนึ่งมาอย่างเดียวนั้นนะ ครับ กระทบคิดว่าค่อนข้างยากกับระบบสังคมไทย ระบบราชการไทย ระบบรัฐวิสาหกิจ ของไทย นี่คือความเป็นห่วงที่กระทบเห็นว่าที่ท่านเขียนไว้ในมาตรา ๔ ที่มีการแก้ไข เพราะท่านแก้เอาเฉพาะว่าบุคคลซึ่งเป็นผู้บริหารระดับผู้อำนวยการคนเดียวเท่านั้น ถ้าท่านไม่สร้างทีมในการบริหารแล้วกระทบคิดว่าความล้มเหลวจะเกิดขึ้นกับ รัฐวิสาหกิจนั้น ๆ มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเสียด้วยซ้ำไป นี่คือความเป็นห่วง เป็นนโยบาย ในการที่ท่านเสนอกฎหมายฉบับนี้อันดับแรก ท่านประธานที่เคารพครับ-----

ท่านประธานที่เคารพครับอันดับที่ ๒ ที่พวกเราหลายคนได้พูดถึงกันก็คือว่า ในเรื่องของการสรรหามุคคลที่ไปทำหน้าที่นั้นครับ ท่านใช้ตามมาตรา ๘ จัดว่า ท่านใช้คำว่า ผู้แทน กระผมก็เห็นด้วยกับท่านผู้ที่อภิปรายไปแล้วคือท่านขจิตร์ ชัยนิคม คำว่า ผู้แทน บุคคลผู้เลือกผู้แทนคือใคร อย่างน้อยที่สุดจะต้องเป็นท่านปลัดกระทรวง หรือไม่ก็เป็นอธิบดีกรม บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้เลือกผู้แทนให้ไปเป็นคณะกรรมการ สรรหา เมื่อมีการเลือกบุคคลอย่างนี้เกิดขึ้นมันก็ไม่แตกต่างอะไรเลยกับการที่จะเอาบุคคลถ้าคนที่ไปอยู่ในตำแหน่งตรงนั้นเป็นนักการเมืองอยู่ ถ้าต้องการให้ รัฐวิสาหกิจที่ตัวเองดูแลสำเร็จบรรลุผลก็จะต้องมีการสั่งการได้ เช่นเดียวกันว่า ให้อธิบดีเอาคนนี้ไปเป็นตัวแทนในการสรรหา ให้ปลัดกระทรวงเอาบุคคลนี้ ไปเป็นตัวแทนในการสรรหาตามที่ท่านใช้คำว่า ผู้แทนของกระทรวงการคลัง ผู้แทนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เมื่อใช้คำว่า ผู้แทน ตรงนี้ เมื่อผู้แทน ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง หรือมีวิธีการที่มาของบุคคล ปัญหาที่ตามมาก็ต้องไป กระทบตัวบุคคลซึ่งเป็นเจ้ากระทรวงเช่นเดียวกัน เหมือนเดิมครับ และกระผมยังมีความเห็นว่าถ้าจะให้ผู้แทนบุคคลพวกนี้ไปเลือกกรรมการสรรหา ๓ คนขึ้นมา ทำหน้าที่นั้น กรรมการสรรหา ๓ คนก็เช่นเดียวกันครับ มันคล้าย ๆ กับเอาบุคคลอื่น มาบังหน้าเพื่อสร้างความชอบธรรมให้เห็นเท่านั้นเองครับว่า บุคคลซึ่งไปทำหน้าที่นั้น จะเป็นบุคคลซึ่งเราได้สรรหามาแล้วว่าเป็นบุคคลนี้ และเป็นบุคคลที่ดีที่สุดที่เรา คิดเลือกขึ้นมา ฉะนั้นเมื่อเป็นคนเลือกตรงนั้นก็เพียงแต่บังหน้าว่าไม่ให้กระทบ ถึงตัวบุคคลซึ่งเป็นเจ้ากระทรวง แต่สัก ๆ ด้วยวิธีการที่ท่านเขียนในวรรคหนึ่ง นั้นเองครับ ก็ให้มองเห็นเด่นชัดเลยว่าบุคคลผู้สรรหาทั้ง ๓ คนถ้าผู้แทนคนนั้น มาโดยวิธีการที่ให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นตัวแทนมาแล้วนี่นะครับ มันก็ต้อง กระทบมาถึงตัวรัฐมนตรีอยู่ดีนั่นเอง หรือเจ้ากระทรวงผู้รับผิดชอบในรัฐวิสาหกิจ นั้นอยู่ดีนั่นเองครับ ตรงนี้กระผมจึงเห็นว่าวิธีการสรรหาของท่านที่เขียนไว้ตรงนี้ กระผมยังคิดว่าไม่โปร่งใสเหมือนเดิม ท่านประธานครับ นอกจากนั้นแล้วในการอยู่ในตำแหน่งเพียง ๔ ปี ๒ ครั้งติดต่อกัน การอยู่ในตำแหน่ง ๔ ปี ๒ ครั้งติดต่อกัน ตรงนี้ก็ เป็นอีกส่วนหนึ่งในการที่จะสร้างอำนาจบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นสำหรับการที่จะดำเนินการตรงนั้นได้ก็จริง แต่ว่าขณะเดียวกันท่านได้พูดถึงตรงนี้ว่า ในการสร้างบุคคลผู้มีอำนาจในการแต่งตั้ง แต่ท่านใช้คำว่า ให้เสนอชื่อหลายคนก็ได้ คำว่า ก็ได้ ก็หมายความว่าเปิดช่องทางไว้ เมื่อเปิดช่องทางไว้เช่นนี้ละครับ ก็ทำให้บุคคลซึ่งมีอำนาจ อาจจะเป็นรัฐมนตรีผู้มีอำนาจตรงนั้นตัดสินใจเลือก

คนหนึ่งคนใดใน ๒ คนนั้น ซึ่งคนนั้นอาจจะเป็นคนของตนเอง ทั้ง ๆ ที่ คณะกรรมการสรรหาให้คะแนนบุคคลหนึ่งสูงกว่าอีกคนหนึ่งก็ได้ ตรงนี้ก็ เป็นปัญหา นะครับ ดังนั้นกระบวนการที่พิจารณาตรงนี้ทั้งหมดถึงที่สุดวันนี้ตามมาตรา ๘ จัตุวา อย่างไรก็ไม่โปร่งใส อย่างที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงว่า ต้องการความโปร่งใส เพราะว่าใช้คำว่า ก็ได้ คณะกรรมการสรรหาอาจจะ เลือกไป ๓ คน และใน ๓ คนนั้นเป็นคนหนึ่งซึ่งเป็นคนของท่านอาจจะพิจารณา ด้วยกรรมวิธีการทั้งหมดแล้ว คือความรู้ความสามารถทั้งหมดแล้วได้คะแนนต่ำสุด แต่ขณะเดียวกันอาจจะได้รับการพิจารณาก็ได้ เพราะท่านให้ใช้คำว่า โดยอาจจะ เสนอชื่อผู้มีความเหมาะสมมากกว่า ๑ ชื่อก็ได้ ตรงนี้ก็เป็นที่มาเช่นเดียวกันครับ สร้างความไม่โปร่งใสเช่นเดียวกัน

ประการสุดท้ายที่กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ เมื่อที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังผู้เสนอกฎหมายใช้คำว่า ในการที่มีเงื่อนไขในสัญญา ในการที่จะบอกเลิกสัญญา ถูกเลิกสัญญาจ้าง ตรงนี้เหมือน ดาบสองคมท่านประธานครับ ด้านหนึ่งถ้าจะมองโดยอย่างตรงไปตรงมาก็คือ เงื่อนไขของสัญญาเปิดช่องให้แก่ผู้มีอำนาจตรงนั้น เลิกสัญญากับบุคคลหนึ่งบุคคลใดก็ได้

แต่อีกด้านหนึ่งถ้ามองดูให้ดีว่า ถ้าบุคคลนั้นบริหารงานไปตามแนวคิดของตนเองว่า จะแก้ปัญหาให้แก่หน่วยงานของรัฐวิสาหกิจตรงนั้นได้ องค์กรตรงนั้นได้ แต่ขณะเดียวกันไม่สอดคล้องกับความคิดของท่านรัฐมนตรี มีหลักประกันตรงไหนครับ ให้แก่เขาในการที่จะถูกบอกเลิกสัญญา และถ้ากระผมเข้าใจไม่ผิดก็เข้าใจว่าผู้บอกเลิกสัญญาคนนี้ก็คงจะเป็นรัฐมนตรีผู้มีอำนาจนั่นเอง ดังนั้นเมื่อมันเป็นอย่างนี้ครับ ความที่บุคคลนั้นจะได้รับการพิจารณา โดยขณะเดียวกันได้มีการตรวจสอบประเมินผล อย่างถึงแก่นแท้ของปัญหา และในที่สุดจึงได้มีการพิจารณาถูกเลิกสัญญานั้น กระผมคิดว่า มันมีกระบวนการตรงนั้นเกิดขึ้นหรือเปล่าครับ ถ้าไม่มีกระบวนการเกิดขึ้นตรงนั้น ตรงนี้ก็ เช่นเดียวกัน การดำเนินการตรงนี้ค่อนข้างที่จะไม่โปร่งใส เช่นเดียวกัน ดังนั้นกระผมกราบเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพนะครับว่า แนวคิดตรงนี้ ถามว่าวันนี้มันสอดคล้องกับสังคมไทยของเราจริงหรือไม่ กระผมยังมีความรู้สึกว่า ถึงวันนี้เราพยายามที่จะก้าวไปข้างหน้า และขณะเดียวกันพยายามที่จะหาวิธีการ รองรับในรูปแบบของการบริหาร โดยขณะเดียวกันพยายามที่จะให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งเป็นนักบริหารอาชีพ เข้ามาบริหารหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจองค์กรใด องค์กรหนึ่งเกิดขึ้น เพียงเพื่อต้องการที่จะให้ผลประโยชน์ตรงนั้นแน่นอนครับ ตกแก่ประชาชน อันนั้นเข้าใจร่วมกัน แต่ขณะเดียวกันวันนี้เงื่อนไขต่าง ๆ ทั้งหมด มันสอดคล้องกับความเป็นอยู่ของสังคมไทยของเราปัจจุบันหรือเปล่า และสังคม กับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นข้างล่างตรงนั้น ท่านได้เตรียมวิธีการในการแก้ไขปัญหานี้หรือยัง ดังนั้นกระผมยังเห็นว่าการเสนอวันนี้ของท่านรัฐมนตรียังไม่สามารถสอดคล้องกับ ความเป็นจริงจริง ๆ ได้ที่จะเกิดขึ้นในปัญหาที่จะตามมาอีกมากมาย เราก็เห็นแล้ว นะครับว่าเพียงแต่คิดเดี่ยวเท่านั้นเอง เราต้องการที่จะให้สอดคล้องกับ กฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เลือกตั้งวุฒิสมาชิกเราเห็นแล้ว นะครับว่าปัญหาที่ตามมาก็ยังมากมายขณะนี้ และขณะเดียวกันเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้น ในส่วนนั้น มักจะส่งผลกระทบเป็นพันเพื่อง และขณะเดียวกันกลไกอาจจะ ไม่ดำเนินการได้ตามที่ท่านต้องการก็ได้ นะครับ ดังนั้นตรงนี้กระผมถึงฝากเป็น ข้อสังเกตต่อท่านไว้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากได้มีผู้อภิปรายหลายท่านแล้ว ส่วนมากประเด็นก็เริ่มจะซ้ำกันมากนะครับ ผมเรียนหาหรือว่าสมควรจะปิดอภิปราย

ได้หรือยังครับ คือส่วนมากก็อภิปรายในมาตรา ๘ จัตุวา ผมขอกระชับด้วยนะครับ สำหรับท่านที่อภิปรายต่อไปที่ปรากฏรายชื่ออยู่แล้วนี่นะครับ ขอคุณวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง และท่าน ร้อยโท กุเทพ นะครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ ประเด็นของกระผมนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าคงจะแปลกออกไปกับเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้ว แต่ก็คงจะมีบางส่วนที่เกี่ยวข้องเนื่องกันแต่ก็คงไม่มากนัก จากการที่ได้พิจารณาจากหลักการและเหตุผลนั้น กระผมมีข้อติดใจและสงสัยที่อยากจะกราบเรียนตามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีเจ้าของกฎหมายฉบับนี้ว่า เหตุผลที่ท่านเสนอมาคือว่าอย่างที่ท่านเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วว่าต้องการให้ได้ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจนั้นเป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถในการเชิงธุรกิจอย่างแท้จริง เป็นการลดภาระตรงนี้ท่านประธานก็อาจจะว่าจะเข้าไป กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่าของกระผมนั้นมีคำถามแต่เพียงว่าทำไมจึงต้องไม่ให้ เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ เราลองมาพิจารณาดูในวาระนี้เป็นวาระที่ ๑ คือวาระรับหลักการ เราลองมาพิจารณาระหว่างคนนอกกับคนใน และในคุณสมบัติที่ต้องห้ามใน (๖) มีข้อหนึ่งที่บอกว่า ผู้บริหารนั้นต้องไม่เป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจนั้นหรือของรัฐวิสาหกิจอื่น กระผมอยากจะกราบเรียนถามว่าถ้าหากคนในนั้นได้รับการเลือกจากคณะกรรมการสรรหา นั้น ถ้าจะลาออกได้หรือไม่อย่างไร หรือว่าเขาจะมีสิทธิที่จะได้รับการสรรหาตรงนั้นหรือไม่ เพราะว่าเราต้องเข้าใจว่ารัฐวิสาหกิจนั้นทุกคนนั้นได้ไต่เต้ากันขึ้นมา และข้อสำคัญที่สุดการบริหารในองค์กรต่าง ๆ นั้นถ้าเราได้คนที่รู้จักองค์กรนั้น ได้รู้จักทิศทางนั้น ได้รู้จักเป้าประสงค์นั้น ประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรนั้น น่าจะมีคนที่อยู่ข้างในนั้นที่รู้ดีถึงปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ นานา -----

ท่านยังกล่าวต่อไปอีกว่า จากการชี้แจงของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลังที่บอกว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับการแปรหรือไม่แปรรัฐวิสาหกิจ
แต่ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้ที่ฟ้องอยู่ในตัวเองแล้วว่าจะเกี่ยวหรือไม่เกี่ยว
และสิ่งที่ท่านกำลังกระทำกันอยู่ทุกวันนี้ เราพยายามที่จะเสนอความคิดเห็น
ท่านก็ไม่พยายามที่จะรับฟังว่า เรื่องของความเหมาะสม หรือว่าระยะเวลา
ในการแปรรูปหรือขายรัฐวิสาหกิจ ตรงนี้ท่านพยายามที่จะรับฟัง เรื่องของ
ระยะเวลาที่เหมาะสมให้นำไปพิจารณาด้วย แต่สิ่งที่ผ่านมา สิ่งที่ต้องครรัฐวิสาหกิจ
ที่เป็นปัญหาในการที่เดินขบวนกันต่าง ๆ เนื่องจากว่าท่านมีนโยบายที่แน่วแน่
เด่นชัด โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจที่ได้สร้างผลกำไรและรายได้ให้กับรัฐ ท่านก็เร่งรีบ
เหลือเกินที่จะเข้าไปทำตรงนั้น ทำไมล่ะครับ ต้องตอบสังคมให้ได้ว่าทำไม
ต้องเป็นรัฐวิสาหกิจที่อยู่ตรงนั้น ท่านครับ ความไม่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ของผู้บริหารนั้น ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าสิ่งนี้ต้องพิจารณากันให้รอบคอบ
โดยเฉพาะความรับผิดชอบตามกฎหมาย ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นั้น
มีอำนาจตามกฎหมาย หรืออำนาจการอนุมัติการอนุญาต โดยเฉพาะโครงการ
หรือในสิ่งที่จะต้องรับผิดชอบในวงเงินขอบเขตที่เป็นงบประมาณในวงเงินที่สูง ๆ
ตรงนั้นใครจะรับผิดชอบ ใครจะอนุมัติ ใครจะอนุญาตครับท่านประธานครับ ถ้าเกิด
กรณีความผิดพลาดในการอนุมัติตรงนั้น ผู้บริหารซึ่งไม่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้น
เขาจะต้องมารับผิดชอบต่อหรือไม่ทั้งทางแพ่งและทางอาญา ซึ่งเราไม่แน่ใจว่า
ถ้าหากเขาไม่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว เขาจะมีความรักในองค์กรนั้นหรือไม่
อย่างไร ตรงนี้จึงเป็นสิ่งที่กระผมยังติดใจและสงสัยอยู่ ท่านประธานครับ ทุกคน
เมื่อเข้ามารับราชการหรือทุกคนนั้นเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กรใดองค์กรหนึ่ง
เขาก็มุ่งหวังที่จะได้มีความก้าวหน้า ซึ่งเป็นธรรมดาทุกคนนั้นอยากจะมีความก้าวหน้า
และมีขวัญกำลังใจ ถ้าหากกฎหมายฉบับนี้ออกไปท่านประธานคงจะทราบดีว่า
เป็นการรอนสิทธิเหมือนอย่างที่เราเพื่อนสมาชิกหลายคนนั้นได้พูดไปแล้วว่า
คนในองค์กรนั้นไม่มีสิทธิที่จะขึ้นมาเป็นผู้บริหารสูงสุดเลย ตรงนี้ท่านมีความจริงใจ
กับรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือสิ่งที่ท่านกำลังทำอยู่นั้นนั้นมากน้อย
เพียงใด คำตอบจากกระผมหรือจากกฎหมายฉบับนี้ที่กำลังอภิปรายอยู่ตรงนี้
ก็คงจะได้ยืนยันไปทั่วทั้งรัฐวิสาหกิจทั้งหมดแล้วว่า ท่านผู้รับผิดชอบต่อกฎหมาย
ฉบับนี้จะต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ถ้าหากเกิดกรณีใด ๆ ก็ตามที่ทำให้
พนักงานรัฐวิสาหกิจทั้งหลายนั้นได้เกิด ท่านก็บอกแล้วว่าไม่อยากจะให้เกิด

ขบวนการเดินขบวน ก่อมีอบ (Mob) หรืออะไรต่าง ๆ แต่กระผมว่าถ้าหากกฎหมายฉบับนี้ออกไปเป็นปัญหาอย่างแน่นอนครับท่านประธานครับ ของกระผมก็คงจะมีเพียงเท่านี้ครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน ร้อยโท กุเทพ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ขออนุญาตท่านประธานสักเล็กน้อยครับ เพราะว่า ได้ตั้งใจที่จะพูดถึง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เนื่องจากเป็นกฎหมายสำคัญมาก ต้องการกราบเรียนท่านประธานว่า แม้ดูตามสาระที่เสนอเข้ามาจะเป็นเรื่องไม่ค่อยน่าสนใจ แต่ต้องการกราบเรียนว่านี่เป็นมุมมองของทางรัฐบาลที่กำลังเสนอสิ่งซึ่งสังคมจะต้องช่วยกันมาตรวจสอบว่าทิศทางในการบริหารของรัฐบาลนั้นจะเป็นในรูปแบบไหน เหตุผลที่เสนอกฎหมายฉบับนี้ที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงก็คือ ต้องการเน้นให้รัฐวิสาหกิจนั้นได้ผู้บริหารที่มีความสามารถเชิงธุรกิจอย่างแท้จริง -----

ตรงนี้ก็ เป็นเรื่องที่ต้องถามรัฐบาลว่าท่านกำลังจะ เน้นการบริหารรัฐวิสาหกิจ เพื่อธุรกิจอย่างแท้จริง อย่างมั่นคงแน่นแฟ้น โดยไม่แยกแยะว่ามีรัฐวิสาหกิจ บางหน่วยบางประเภทที่จะต้องรับใช้สังคม ท่านประธานที่เคารพครับ มุมมอง ทางสังคมนั้นเป็นมุมมองที่พวกเราในฐานะซึ่งมาจากพี่น้องประชาชนควรจะให้ ความสนใจมากกว่าธุรกิจ วันนี้เราไม่สามารถผลักดันรัฐวิสาหกิจทั้งหมดไปใน เชิงธุรกิจได้หรอกครับ เรากำลังจะใช้กฎหมายฉบับนี้เป็นตราสั่งมีรัฐวิสาหกิจ ทุกแห่ง ไม่ว่าจะเพื่อสังคมหรือเพื่อธุรกิจเข้ามาอยู่ในกรอบเดียวกัน ท่านประธานครับ เมื่อวานนี้กระผมได้มีโอกาสไปเยี่ยมพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เราได้คุยกันครับ ท่านรัฐมนตรีที่ดูแลหน่วยงานนั้นอยู่ที่นี้ ท่านคงไม่รู้หรือครับว่าพนักงานเหล่านั้น เขาทำงานหนักเหนื่อยขนาดไหน วันที่เราไม่มีงบประมาณที่จะให้เขาไปจัดสรร โครงการขยายเขตไฟฟ้าให้ชาวบ้าน ซึ่งมีจำนวนมากที่ไม่มีไฟฟ้าใช้และวิ่งมาหา พวกเรา เราไปประสาน เขาบอกเราว่าไม่มีงบประมาณครับ แต่ก็ เป็นข่าวดีที่ ขณะนี้คณะรัฐมนตรีก็กำลังจะพิจารณาขยายโครงการออกไป กระผมมองอย่างไร กระผมก็มองไม่เห็นทางว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและรัฐวิสาหกิจอื่น ๆ ท่านเองเดียวกัน นี้จะทำอย่างไรอย่างเป็นกอบเป็นกำได้ เพราะเขาอยู่กับชาวบ้านผู้ยากจนซึ่งไม่มีทางที่จะ เสียเงินได้มากไปกว่าที่ทำอยู่ และธุรกิจที่ทำก็ไม่ใช่ธุรกิจอย่างประเภทคมนาคม หรือโทรศัพท์ ตรงนี้ละครับท่านประธานครับที่อยากจะกราบเรียนท่านประธาน ด้วยความห่วงใยว่า ถ้าเราผลักดันร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ออกไป นั้นหมายถึงว่า พนักงานรัฐวิสาหกิจที่ทำงานอยู่วันนี้เขาอยู่ของเขามา ๑๐ ปี ๒๐ ปี เขาไม่มีทาง ที่จะขึ้นเป็นผู้บริหาร ทำไมกระผมบอกอย่างนี้ครับ กฎหมายฉบับนี้กำลังแยกผู้บริหาร ออกจากพนักงานโดยเด็ดขาด จริงครับ ท่านบอกว่าไม่ได้ตัดสิทธิเขาหรือ พนักงานสามารถที่จะได้รับเลือกให้เป็นผู้บริหารได้ แต่เมื่อเป็นแล้วเขาต้อง ลาออก ไม่มีใครเลี้ยงครับ แต่โอกาสที่เขาจะมาเป็นนั้นยากมาก ถ้าแนวความคิด ของเรามองว่าเรากำลังจะหาผู้มีความสามารถจากข้างนอกมาบริหาร นั้นหมายถึง เรามองข้ามสมมุติฐานที่ว่าพนักงานนั้นเองจะเป็นผู้บริหารที่ดีได้ ท่านประธาน ที่เคารพครับเมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีได้ยกตัวอย่าง อ.ส.ม.ท. ท่านประธาน คงเห็นครับว่าการสมัครหาผู้บริหาร อ.ส.ม.ท. นั้นมีกรรมการสรรหา และมี พนักงานเขาก็สมัครเหมือนกัน แต่คนที่ได้เรารู้ว่าเป็นใคร และคนที่ จะ เข้ามาอยู่ตรงนี้โดยมากก็จะเป็นคนข้างนอกครับ เพราะท่านไปมองว่าคนข้างนอก คือคนมีความสามารถกว่าพนักงาน เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีมายืนยันในสิ่งที่ไม่จำเป็น

ต้องมีกฎหมายฉบับนี้เลย ก็ในเมื่อ อ.ส.ม.ท. ยังไม่มีกฎหมายฉบับนี้ยังทำ
อย่างนั้นได้ ทำไมท่านไม่ปล่อยให้ไปโดยธรรมชาติ ให้กระทรวงแต่ละ
กระทรวงเขาพิจารณากันเอง เขาทำกันเอง ใช้หลักการอย่าง อ.ส.ม.ท.
ไปทำในจุดที่มันพร้อมมันก็ทำได้อยู่แล้ว แต่วันนี้ท่านเสนอกฎหมายเป็นพวงแล้ว
ก็จะไปบีบบังคับรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านอ้างในเหตุผลว่า
จะประหยัด ประหยัดไม่ได้หรอกครับ ท่านจะประหยัดเพียงแต่ว่าไม่ให้เขาเป็น
พนักงานต่อเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเงินของรัฐในการเลี้ยงดูเขา แต่ท่านต้องมาจิ้น
เงินเดือนให้เขาสูงเป็นพิเศษ มันก็เท่ากันนั่นเอง -----

เพราะว่าท่านจะต้องไปเพิ่มเงินเดือนจงใจให้คนเหล่านี้เข้ามา ตรงนั้นจึงเป็น เหตุผลที่ฟังไม่ขึ้น ที่สำคัญท่านประธานครับในเรื่องกรรมการสรรหา กระทบ มองว่าเป็นเครื่องมือของฝ่ายผู้กุมอำนาจรัฐโดยสิ้นเชิงที่จะขมวดปมควบคุม รัฐวิสาหกิจทั้งหมด เพราะไม่มีหลักประกันว่าการจะได้คณะกรรมการสรรหา มานั้นท่านจะทำให้โปร่งใสอย่างไร จึงเป็นการรวมอำนาจอย่างเบ็ดเสร็จ ในการที่จะควบคุมรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง กระทบคิดว่าเรามาเถียงกันว่าจะแปรรูป หรือไม่แปรรูปดี ถ้าวันนี้ท่านมองในแง่การแปรรูป กระทบอยากให้แปรรูป ไปเลยครับ แปรรูปไปทั้งหมดเลย แต่ท่านยังคิดว่าไม่แปรรูป แต่ใช้กระบวนการ มาควบคุมกระบวนการที่จะต้องมากุมอำนาจเบ็ดเสร็จอย่างนี้กระทบว่าอันตรายกว่า เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับด้วยเวลาอันจำกัด กระทบคิดว่าประเด็น วันนี้ทางพรรคฝ่ายค้านเองคงต้องพิจารณาโดยรอบคอบในการที่จะรับหรือไม่รับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าวันนี้มันมีดาบซ้อนเข้ามา เราไม่อยากจะให้ ดาบนี้ไปกรีดประชาชนครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอเชิญท่าน ว่าที่พันตรี สรชาติ ครับ แต่ขอให้กระชับ สักนิดนะครับ เพราะช้ากันมากแล้วครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบ สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างกฎหมาย พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับคณะกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ฉบับนี้นั้นนับว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นกฎหมายที่อยากจะเห็น นำเสนอเข้ามาสู่สภา แล้วมีแนวทางในวิธีการสรรหาผู้บริหารที่มีคุณภาพเข้ามา อย่างยิ่ง แต่ผมผิดหวังกับรัฐบาลชุดนี้ครับท่านประธานครับ ที่นำเสนอร่างฯ เข้ามานั้น ซึ่งผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าในกระบวนการสรรหาซึ่งจะได้มา ซึ่งผู้บริหารนั้น ผมเชื่อแน่ว่าในการกำหนดคุณสมบัติซึ่งสามารถแยกเป็นหนึ่งมาตรา แต่ในคุณสมบัติของวิธีการสรรหาการจ้างและการปฏิบัติงานนั้น ทำไมรัฐบาล ไม่สามารถที่จะแยกเป็นอีกรายมาตราหนึ่ง นั่นคือความสำคัญของกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งคนทั้งประเทศรัฐวิสาหกิจทั้งหมดคงอยากจะมองเห็น ตรงนี้ว่าการซึ่งจะได้มาผู้บริหารที่มีคุณภาพนั้นมันต้องชัดเจนในกระบวนการสรรหา

มาตั้งแต่เริ่มต้นทั้งหมด ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพครับว่า ประเด็นของผมไม่ซ้ำกับใครและเป็นข้อเสนอแนะซึ่งจะให้
 รัฐบาลนั้นนำไปแก้ไขในการแปรญัตติในวาระ ๒ วาระ ๓ ที่จะเข้ามาสู่
 สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๘ ผมเอง
 ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าจำเป็นไหมครับว่าผู้ที่จ้างรัฐวิสาหกิจนั้นจะต้อง
 มีเฉพาะหน่วยงานซึ่งระบุมา ๓ - ๔ - ๕ หน่วยงานเท่านั้นเอง หน่วยงานอื่น
 ซึ่งมีความรู้ความสามารถด้านรัฐวิสาหกิจละครับ อย่างสำนักงบประมาณครับ
 ดัดสิทธิ์เขาไปทำไมในการไปทำหน้าที่ให้เป็นผู้สรรหา ทำไมผู้สรรหาจะต้อง
 มีแค่ไม่ต่ำกว่า ๓ ท่าน และจำนวนมันเท่าไรทั้งหมด ดั่งนั้นตรงนี้เองเป็น
 วิธีการที่จะได้มาซึ่งผู้บริหารบอกว่าจะยุติธรรมขนาดไหน ๆ จะเป็นเครื่องมือ
 ของฝ่ายบริหารรัฐมนตรีน้อยขนาดไหนมันอยู่ตรงนี้เอง ท่านจะต้องไป
 เขียนรายละเอียดออกมาให้ชัดเจนว่าจะต้องมีจำนวนเท่าไร แล้วไม่เกิน
 เท่าไรออกมาชัดเจนจากมาตราตรงนี้แยกเป็นอีกหนึ่งมาตราได้ที่เกิดขึ้น
 อยู่ตรงนั้นครับ ท่านสามารถที่จะเขียนอีกหนึ่งมาตราสำหรับการพ้นได้
 ทำไมท่านไม่สามารถเขียนหนึ่งมาตราสำหรับการจ้างว่ามาตรฐานของการจ้าง
 ในตำแหน่งผู้บริหารนั้น ซึ่งท่านแยกออกมาในหลายประเด็นว่าผู้บริหารนั้น
 มีตั้งแต่ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ ผู้จัดการทั้งหมดที่เกิดขึ้นทั้งหมด
 มาตราว่าด้วยการจ้างที่บัญญัติตรงนี้ต้องเป็นอีกหนึ่งมาตรา ในเมื่อท่านสามารถ
 จะใช้กฎหมายเหล่านี้ไปควบคุมกับทุกรัฐวิสาหกิจเกิดขึ้นนั้นอยากเห็นกฎหมาย
 เหล่านี้ออกมาลักษณะที่มีความสมบูรณ์แบบที่เกิดขึ้นให้มากกว่านี้ ไม่ใช่ว่าเพียง
 ที่ออกมาแล้วให้ผ่านสภาตรงนี้ไปแล้วไปแก้ไขในชั้นกรรมาธิการมันไม่ใช่
 หน้าที่รัฐบาลคือต้องไปร่างกฎหมายที่มีความสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้นมาผ่านสภา
 รับหลักการแห่งนี้ นั่นคือสิ่งที่ผมอยากจะเห็นครับท่านประธาน อยากจะเห็น
 ในมาตรา ๘ จัตวา ซึ่งเป็นกระบวนการสรรหามาได้ซึ่งผู้บริหารทั้งหมดตั้งแต่
 การเริ่มต้นจากการสรรหา การแต่งตั้ง การบรรจุ เงินเดือน ค่าจ้างทั้งหมดนั้น
 เป็นรายมาตรา การแก้ไขในคราวต่อไปถ้าไม่เหมาะสมนั้นเราจะได้แก้ไข
 เป็นรายมาตรา ไม่ใช่ว่าครั้งนี้มันเหมาะสมแล้ว ดีที่สุดแล้ว มันไม่ใช่ การแก้ไข
 กฎหมายฉบับนี้นั้นอาจจะมีการต่อไปอีก ในยุคซึ่งเรากำลังปฏิรูปทางการเมือง
 ในยุคซึ่งเรากำลังทำรัฐวิสาหกิจเข้าไปสู่การไพรเวทเซชัน (Privatization)
 ตรงนี้เอง ผมเชื่อได้ว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้สมบูรณ์แบบหรือที่ท่านร่างมาตรงนี้

ยังมีข้อบกพร่องอีกมากมายจะต้องแก้ไข ผมอยากให้เห็นรัฐบาลนำเสนอร่างฯ
ซึ่งมันสมบูรณ์แบบขึ้นมามากกว่าการซึ่งทำเสนอมาร่างฯ แต่มาตรา ๘ จัดว่า
และมีการแก้ไขผู้บริหารเท่านี้เกิดขึ้นเท่านั้นเอง-----

ผมขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานที่เคารพครับว่า ในส่วนของการว่าจ้าง ซึ่งความจริงแล้วมันจะต้องสอดคล้องกับกฎหมายอีกหลายฉบับซึ่งเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นตามกฎหมายรัฐวิสาหกิจ กฎหมายค่าจ้าง ลูกจ้าง ในหลายฉบับที่เกิดขึ้นมานั้น ผมเชื่อแน่ว่าถ้าเราสามารถแยกกฎหมายฉบับนี้ให้มีหลายมาตราเพิ่มเติมเข้าไป เพื่อให้รายละเอียดในการจ้างเป็นความยุติธรรมที่จะจ้างใคร อัตราเท่าไรที่เกิดขึ้นนี้ครับ บัญชีแนบท้ายว่าอย่างไรครับ ค่าจ้าง เงินเดือน ผู้ว่ากร รongผู้ว่ากร มันจะเท่าไร ท่านสามารถดำเนินการในกฎหมายฉบับนี้ได้ ผมจะรู้ได้อย่างไรว่าความเป็นธรรมจะเกิดขึ้นถ้ากฎหมายออกมาแค่นี้ ผมรู้เพียงอย่างเดียวว่ารัฐมนตรีจะต้องเอาอำนาจหน้าที่ที่ท่านมีอยู่ นะครับ ไปเอาคนของท่านเข้ามาเป็น แล้วกำหนดอัตราค่าจ้าง เงินเดือน เป็นไปตามนอกกรอบกฎหมายที่เกิดขึ้นตรงนี้ เราคุยกันมานาน พูดกันมานานว่ากฎหมายรัฐวิสาหกิจว่าด้วยการสรรหามาซึ่งผู้บริหารตรงนี้นะครับ อยากจะให้ เป็นกระบวนการสรรหาด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เอาคนซึ่งมีความรู้ความสามารถนั้นมาทำหน้าที่เป็นผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ เราเชื่อแน่ว่าถ้ารัฐวิสาหกิจสามารถเดินได้ด้วยตัวเขาเอง สามารถมีผู้บริหารซึ่งเป็นนักบริหารมืออาชีพ นั่นคือสิ่งที่จะเป็นแนวทางในการกอบกู้เศรษฐกิจให้ดีขึ้นมา แต่วันนี้เสียใจครับ เห็นร่างฯ รัฐบาลซึ่งนำเสนอมาแล้วนั้นมีความรู้สึกที่ไม่ประทับใจกับการซึ่งคาดการณ์เอาไว้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นจะเป็นร่างพระราชบัญญัติซึ่งสามารถที่จะสรรหาบุคลากรผู้บริหารรัฐวิสาหกิจที่มีคุณภาพเข้ามา ในขณะที่ร่างฯ เสนอมาขณะนี้มันยังมองไม่เห็นว่าจะได้ผู้บริหารมืออาชีพ ผู้บริหารที่ทำให้รัฐวิสาหกิจนั้นเจริญก้าวหน้ามาได้แต่อย่างใด ทั้ง ๆ ที่เห็นร่างฯ มาขณะนี้มันอยากจะให้ท่านนำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วไปแก้ไขในการร่างกฎหมายที่ชัดเจนมากกว่านี้ เพื่อให้เห็นภาพพจน์ว่าเราจะมีรัฐวิสาหกิจซึ่งมีผู้บริหารมืออาชีพเข้ามาทำหน้าที่ทำกำไรให้กับรัฐวิสาหกิจตรงนั้นกับพนักงานซึ่งจะต้องเป็นขวัญกำลังใจให้กับพนักงานที่เกิดขึ้น นั่นเป็นสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า เราอุตส่าห์นำเสนอมาแก้ไขในสภา โอกาสแก้ไขกฎหมายนั้นมันมีไม่มากนักหรอกครับ แต่อยากจะให้การแก้ไขในแต่ละครั้งนั้นน่าจะเป็นประเด็นซึ่งมันมีความชัดเจน มีข้อบกพร่องน้อยที่สุดในการนำเสนอกฎหมายเข้ามา นำไปสู่การปฏิบัติ อยากจะเห็นกระบวนการการสรรหานั้นเป็นรายมาตราแยกออกมาให้ชัดเจน นั่นคือสิ่งที่ผมเองต้องฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีในขณะนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 ผมเห็นว่าสมควรจะปิดอภิปรายแล้วนะครับ เพราะว่าท่านสมาชิกอภิปรายมาเกือบ
 ๑๐ ท่านแล้ว ประเด็นมันจะซ้ำกัน

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมยกมือ
 ขออนุญาตอยู่ที่พักใหญ่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 ท่านสุนัยครับ ผมด้วยความเคารพนะครับ ความจริงก็เกือบ ๑๐ ท่านแล้ว แล้วก็
 มีพูดกันในมาตรา ๘ จัตุวา เรื่องกรรมการสรรหา ความไม่เป็นธรรม ท่านรัฐมนตรี
 ก็ชี้แจงแล้ว และท่านสมาชิกเองก็มีสิทธิที่จะแปรญัตติได้ ซึ่งกฎหมายทุกฉบับส่วนมาก
 ก็เขียนตรง ๆ นะครับว่า ถ้าเราแปรญัตติมาแล้วมันก็จะไม่มีปัญหา เข้าไปชี้แจง
 กันอยู่ ผมเห็นสมควรจะปิดอภิปรายนะครับ คุณสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมจะขอ
 เขียนถามสัก ๒ - ๓ ประเด็นก่อนที่จะได้โหวตให้กฎหมายนี้ผ่านครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 ขอให้สั้นหน่อยนะครับ ถ้าอันไหนที่ซ้ำกัน ผมจะขอความกรุณาท่านอย่าอภิปรายนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ครับ ท่านประธานครับ
 ขอบพระคุณครับ ผม สุนัย จุลพงศธร ส.ส. จากนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ก็มีความ
 คิดเห็นนิดหน่อยที่จะขอเขียนถาม คงไม่ค่อยตรงกับประเด็นอื่นเท่าไรครับ
 ในกฎหมายฉบับนี้นั้นผมเข้าใจว่าคงต้องการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่การบริหาร
 รัฐวิสาหกิจ แต่ปัญหาใหญ่ของรัฐวิสาหกิจวันนี้ ผมคิดว่าการเพิ่มตรงนี้ยังมีข้อ
 คลางแคลงใจนิดเดียวครับ ในมาตรา ๘ วิธีเพิ่มประสิทธิภาพนั้นก็คือการคัดเลือก
 บุคคลผู้สรรหา ก็ดักันฝ่ายการเมืองหมด ผมคงไม่ใช่ว่าหมายความว่าเราอยู่ฝ่าย
 การเมืองแล้วจึงไม่เห็นด้วย แต่กำลังคิดว่าการที่จะให้ผู้สรรหา นั้นประกอบไปด้วย
 ข้าราชการ หรือตัวแทนกระทรวง ตัวแทนจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
 ตรงนี้มีมาตรฐานอย่างไรที่จะทำให้ได้บุคลากรผู้บริหารนั้นมีประสิทธิภาพกว่ากัน
 อันที่ ๑ นะครับ ตามสั้น ๆ ครับ

อันที่ ๒ ผมกลับมองดูว่าถ้าจำกัดแค่นี้มันไม่น่าจะทำให้ประสิทธิภาพดีขึ้น
 เพราะวันนี้ข้อเท็จจริงจริง ๆ รัฐวิสาหกิจมีปัญหาเยอะ คือมีลักษณะ เป็นคล้าย ๆ
 ข้าราชการประจำที่หนักกว่าข้าราชการประจำ -----

ดังนั้นถ้าตั้งกรรมการสรรหาไปคัดเลือกบุคลากรผู้บริหารที่มีแนวความคิดเดียวกัน มันก็จะทำให้ตัวรัฐวิสาหกิจนั้นไม่สามารถจะออกจากวงล้อมระบบราชการได้ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างประกอบสักนิดครับท่านประธาน เป็นข้อเท็จจริงที่ใครก็จะได้เห็นได้ วันนี้งานจะไปพบผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ขออนุญาตยกตัวอย่างครับ ยากเสียยิ่งกว่าไปพบรัฐมนตรีตามกระทรวงครับ เวลาจะไปไปอย่างไรครับท่าน พอไปถึงต้องไปแลกบัตรครับ บัตรประชาชน กับบัตรของเขา ก่อน นี่ผมไปเองครับ พอแลกเปลี่ยนเสร็จ เขาก็จะมีกระดาษให้อีกใบหนึ่ง อีกหนึ่งครับ ผมบอกให้กระดาษอะไร เขาบอกว่าจะไปพบใคร บอกก็จะไปพบ ผู้อำนวยการเพราะโทรศัพท์ยังไม่ได้นำเนินการให้สักทีชาวบ้านเขาร้องมา เยอะเหลือเกิน เขาบอกว่าเอากระดาษนี้ไปด้วย ผมถามว่าเขาไปทำไม เขาบอกต้องไปพบผู้อำนวยการ แล้วเวลาลงมานั้นต้องให้หน้าห้องหรือผู้อำนวยการ ขึ้นมาด้วยว่าได้ไปพบแล้ว กระบวนการเช่นนี้ชี้ให้เห็นชัดเจนครับว่าวันนี้ปัญหาใหญ่ของรัฐวิสาหกิจไทยคือติดอยู่ในระบบขุนนางวิธีคิดและวิธีจัดการ แต่กฎหมายฉบับนี้ กลับกีดกันไม่ให้คนข้างนอกเข้าไปสรรหาบุคลากรที่จะไปเลือกคนที่มีความคิด กว้าง ๆ เอาแต่ที่จะไปเลือกบุคคลนั้นเป็นข้าราชการประจำเหมือนกัน เมื่อเป็นอย่างนี้ระบบข้าราชการประจำที่แข็งตัวอยู่แล้วในระบบรัฐวิสาหกิจ มันก็คลี่คลายไม่ได้ครับ ท่านประธานครับ แล้วตรงนี้เป็นปัญหาประการที่ ๑

ปัญหาประการที่ ๒ ใช้ระบบผูกขาดจัดการ บอร์ดการบินไทยก็บินฟรี ตลอดชีวิต บอร์ดขององค์การโทรศัพท์ก็โทรศัพท์ฟรี บอร์ดที่จะใช้อะไรก็จะใช้สิทธิ ในการนั้นฟรีหมด อย่างนี้ระบบบริหารสมัยใหม่เขาไม่ทำกัน เห็นไหมครับ ผมคิดว่า หัวใจของมาตรา ๘ จัดว่า นั้นไม่ได้เข้าไปแก้ประสิทธิภาพ รวมตลอดทั้งระบบ ราชการประจำก็มีปัญหาอีกครับ เครื่องบินการบินไทยตกที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นจังหวัด ขออนุญาตยกตัวอย่าง ท่านประธานครับ จังหวัดของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคมแท้ ๆ ครับ แต่เชื่อไหมครับว่าสัญญาณ ไอ.แอล.เอส. (ILS) สัญญาณนำร่องเสียมาปีกว่าไม่ติดตั้งครับ ไฟลานบินดับไปกว่าครึ่งหนึ่งไม่ติดตั้งครับ ก่อนที่เครื่องบินจะตกครับ ผมเป็นรองประธานคณะกรรมการได้สอบสวนเรื่องนี้ และได้เห็นข้อเท็จจริงลักษณะอย่างนี้ ผู้อำนวยการใหญ่การบินไทยก็ไม่ต้องรับผิดชอบ ไม่ต้องลาออกทั้งนั้น ดังนั้นมาตราที่กีดกันให้ฝ่ายการเมืองไม่มีสิทธิเข้าไปสรรหา ไม่เป็นไรครับ แต่บุคลากรการสรรหาต้องกว้างกว่านี้ครับ ท่านประธานครับ

อีกประการหนึ่งเป็นผู้บริหารได้ไม่รู้จักรัฐวิสาหกิจ พอรัฐมนตรี
เป็น ๒ กระทรวงก็ว่ากัน อันนี้เป็นนั้นไม่ได้ แต่รัฐวิสาหกิจเป็นได้ตั้งหลาย ๆ อัน
อย่างนั้นผมคิดว่าหัวใจของกฎหมายฉบับนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสื่อนัยครับ ประเด็นนี้มีอภิปรายหลายท่านแล้วครับ ประเด็นนี้
ที่ท่านอภิปราย อภิปรายหลายท่านแล้วครับ

นายสื่อนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : แต่เรื่องการบินไทยตกนี้
จนถึงเดี๋ยวนี้ยังไม่รู้ยังไม่มีการบังคับ อียิปต์แอร์ตกเดือนเดียวรู้หมดเลยครับ
กล่อด่าเป็นอย่างไร แต่การบินไทยตกมาปีกว่าท่านประธานไม่รู้ ชีวิตของ
ประชาชน ผมเป็นกรรมการสอบสวนเรื่องนี้อยู่ครับท่านประธาน กรณีอย่างนี้
นี้หรือที่จะมีกฎหมายมาตรา ๘ จัตวา ที่กีดกันไม่ให้ฝ่ายการเมืองเข้าไปเลย
มีแต่ข้าราชการประจำไปไม่กันอีกอย่างนี้จะทำให้รัฐวิสาหกิจดีขึ้นได้อย่างไร
ตรงนี้มีแล้วหรือยังท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีแล้วครับ

นายสื่อนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ถ้ามีแล้วผมก็จะได้พอ
ท่านประธานครับ ผมก็ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ตรงนี้เป็นเรื่องที่เรา
ติดอกติดใจมากครับ สภาแห่งนี้พูดถึงปัญหาโทรศัพท์ที่ไม่ได้ติดตั้ง พูดไปพูดมา
ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีจนกระทั่งรัฐมนตรีหรือผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์ครับ
บอกบ้านผมเขาก็ยังไม่ติดเหมือนกัน แล้วก็ไม่รู้เหตุผลเพราะอะไร แล้วอย่างนี้
ร่างกฎหมายฉบับนี้ให้ราชการไปสรรหาราชการ ไปสรรหาคนที่จะไปบริหาร
องค์การโทรศัพท์ ระบบมันก็แข็งตัวสิครับ มันก็ไม่มารับใช้ประชาชน นี่ต้องขอ
ความกรุณาท่านประธานให้รัฐมนตรีตอบให้เราสักนิดเถอะครับจะได้ยกมือ
ผ่านกฎหมายนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมเห็นว่าสมควรจะปิดอภิปรายนะครับ ท่านรัฐมนตรีมีสรุปเชิญครับ

นายพิสิฐ ล้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ล้อาธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขออนุญาตตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกนะครับ ก็ขออภัยที่อาจจะต้องพูดซ้ำกับที่ได้กล่าวไปเมื่อก่อนหน้านี้ เพราะว่าหลังจากที่กล่าวไปแล้วท่านก็ได้มีประเด็นเพิ่มเติมที่กระผมได้กล่าวไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็มีความจำเป็นที่จะต้องตอบ

สิ่งแรกที่ท่านสมาชิกท่านสุดท้ายเป็นห่วงในเรื่องของคณะกรรมการสรรหานั้นครับ กระผมใคร่ขออนุญาตให้ท่านได้รับทราบว่ามาตรา ๘ จิตวา นั้นแท้ที่จริงแล้วมีคณะกรรมการอยู่ ๒ ชุดด้วยกัน ชุดที่ ๑ คือชุดที่เป็นตัวแทนของหน่วยงานหลัก โดยเฉพาะของกระทรวงเจ้าสังกัดแล้วก็รวมไปถึงกระทรวงการคลัง สภาวัฒนธรรม และ ก.พ. รวมไปถึงหน่วยงานที่เป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจนั้นด้วย คณะกรรมการชุดนี้ก็จะมาเลือกกรรมการสรรหาอีกชุดหนึ่ง เพราะฉะนั้นคณะกรรมการสรรหาที่จะมาเป็นผู้คัดเลือกนั้นะครับจะเป็นคนกลาง จะเป็นใครก็ได้แต่ที่ไม่มีปัญหา ที่ไม่มีข้อต้องห้ามตามวรรคสอง อาจจะเป็นบุคคลที่อยู่ในวงการมหาวิทยาลัย หรือว่าบุคคลภายนอกหรืออยู่ในภาคเอกชนก็ได้ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ขอกราบเรียนว่าในเรื่องนี้ได้พยายามที่จะเขียนให้กว้างที่สุดเท่าที่จะทำได้ในกรอบของกฎหมาย ส่วนที่ท่านเป็นห่วงว่าจะมีการเป็นกรรมการได้มากมายหลาย ๆ แห่งนั้นนะครับ แท้ที่จริงแล้วกฎหมายฉบับเดี๋ยวนี้นี้ได้มีการเขียนกันไว้ครับว่าเป็นได้ไม่เกิน ๓ แห่ง แล้วก็หลักปฏิบัติ ซึ่งภายในกระทรวงการคลังเองก็ได้พยายามที่จะดูแลว่าการเป็นกรรมการของรัฐวิสาหกิจนั้นแต่ละท่านไม่สามารถจะเป็นเกินกว่า ๓ แห่งได้ เว้นแต่ว่ากฎหมายจะกำหนดหรือบังคับไว้ ซึ่งในประเด็นเหล่านี้เราก็จะพยายามดูแลเพื่อจะให้ภาระของท่านนั้นไม่มากจนเกินไป ยังมีอีกหลายประเด็นที่ท่านกรรมาธิการหลายท่านได้หยิบยกขึ้นมาครับ ซึ่งกระผมต้องขออภัยที่ต้องย้ำตอบอีกครั้งหนึ่งว่า เหตุผลที่ต้องนำเสนอกฎหมายฉบับนี้ก็เพราะว่ามีความลึกลับของกฎหมายการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งนี้ บางแห่งก็เขียนบังคับเอาไว้ว่าผู้บริหารเป็นพนักงาน หรือแม้กระทั่งในกฎหมายคุณสมบัติมาตรฐานของการเป็นกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจฉบับเดี๋ยวนี้นะครับ

ก็เขียนเอาไว้ในระดับ ถ้าทำนดูให้ตีในระดับ ในกฎหมายฉบับเดิมที่มีอยู่ก็มีเขียนเอาไว้
 ในมาตรา ๔ ที่เขียนว่า พนักงาน หมายความว่าพนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ
 และให้หมายความรวมถึงผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ กรรมการผู้จัดการ เพราะฉะนั้น
 ด้วยปัญหาของกฎหมายฉบับนี้ที่ไปเขียนผูกไว้ว่าแม้กระทั่งผู้บริหาร ผู้ว่าการ
 ก็ถือเป็นพนักงาน ก็มีปัญหาในทางปฏิบัติ ปัญหาในทางปฏิบัติที่กระผมได้กล่าวไปแล้ว
 เมื่อสักครู่นี้ก็คือว่ามีตัวอย่างของกรณีของผู้บริหารสูงสุดระดับผู้ว่าการของ
 รัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง ซึ่งได้ดำรงตำแหน่งครบเทอม ๔ ปี เมื่อครบเทอมแล้ว
 รัฐบาลสมัยนั้นก็ได้มีการตั้งรองผู้ว่าการเป็นผู้ว่าการ แต่ผู้ว่าการท่านนั้น
 ก็ถือว่าตัวยังเป็นพนักงานอยู่ ก็ได้ร้องเรียนไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ทางสำนักงานนั้นก็ตีความว่าสภาพของการเป็นพนักงานยังอยู่ เพราะฉะนั้น
 ผลก็คือว่าหน่วยงานนั้นก็ต้องการจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนต่าง ๆ
 ครบถ้วนให้กับท่านผู้นั้น ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่หน้าที่แต่ประการใดในหน่วยงานนั้น
 เพราะฉะนั้นประเด็นนี้เป็นประเด็นกฎหมายที่ได้เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ และกระผม
 ขอกราบเรียนอีกทีนะครับว่า ประเด็นนี้เป็นเรื่องของความชอบธรรมในระบบ
 เราคงไม่อยากเห็นสิ่งนี้เกิดขึ้นบ่อย ๆ โดยเฉพาะในหน่วยงานต่าง ๆ
 ที่มีการเขียนบังคับเอาไว้ว่าผู้ว่าการเป็นพนักงาน เพราะฉะนั้นหากเรามีการ
 กำหนดเทอมนี้ แล้วเทอมท่านหมด เราตั้งคนใหม่เข้าไป ท่านนั้นก็ยังเป็นพนักงาน
 อยู่ต่อไป โดยที่ไม่ได้มีหน้าที่ ไม่ได้มีงานการอะไรทำ แต่กลับได้รับประโยชน์
 ตอบแทนเต็มที่อย่างที่เคยเป็นมาแต่เดิม อันนี้ก็ เป็นเหตุผลในทางปฏิบัติ
 เพราะฉะนั้นในการนำเสนอคราวนี้ก็ขอกราบเรียนครับว่าข้อเท็จจริงแล้ว
 รัฐบาลก็ได้พยายามที่จะดูแลในเรื่องนี้มาเหมือนกัน เมื่อตอนปลายปีที่แล้ว
 ก็ได้มีการออกมติ ครม. ในเรื่องนี้ว่าให้ผู้เป็นผู้ว่าการหรือผู้บริหารสูงสุด
 ของหน่วยงานไม่เป็นพนักงาน ก็มีกรณีตัวอย่างเกิดขึ้นหลายกรณีที่หลายกระทรวง
 ได้มีการแต่งตั้งรองผู้ว่าการเป็นผู้ว่าการและท่านนั้นก็ควรจะลาออกจากการเป็นพนักงาน
 แต่ในกรณีเหล่านั้นเป็นกรณีที่กฎหมายไม่ได้เป็นอุปสรรค เป็นกฎหมายจัดตั้ง
 ของหน่วยงานนั้น ๆ ไม่ได้เขียนบังคับว่าท่านนั้นจะต้องเป็นพนักงาน แต่จะ
 มีหลายหน่วยงานด้วยกันนะครับที่มีเขียนบังคับเอาไว้ว่า ผู้ว่าการจะต้องเป็นพนักงาน
 ด้วยเหตุนี้จึงต้องการนำเสนอกฎหมายฉบับนี้เพื่อแก้ไขในเรื่องนี้ครับ-----

ท่านยังถามต่อไปว่า หากมีการแต่งตั้งบุคคลภายนอกมาเป็นผู้ว่าการ หรือผู้อำนวยการหน่วยงาน จะต้องรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการหรือไม่ นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรับผิดชอบต่องบประมาณที่ใช้จ่าย ก็ขอ กราบเรียนนะครับว่า ภาระหน้าที่ในการบริหารจัดการหรือความรับผิดชอบนั้น ไม่ได้แตกต่างกันไปจากเดิม ความรับผิดชอบทางแพ่ง ความรับผิดชอบทางอาญายังคงมีอยู่ นะครับ เพราะว่าสิ่งเหล่านี้กฎหมายว่าด้วยความผิดทางแพ่งเหล่านี้เขียน เอาไว้นะครับ เพราะมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่เรียกกันว่า พ.ร.บ. ว่าด้วย ความรับผิดชอบของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เขียนเอาไว้ว่า พนักงาน คือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในองค์การของ บริษัทจำกัด ซึ่งก็คือผู้บริหารสูงสุดรวมอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นประเด็นเหล่านี้ ทางพวกกรรมกรก็ได้ดูแลว่า เรื่องของการรับผิดชอบทางแพ่งก็ดี หรือแม้กระทั่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยความรับผิดทางละเมิด พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็มีการเขียนคลุมไว้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจะไม่มีปัญหาในเรื่องของการไม่ต้องรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดขึ้น

ประเด็นต่อไปที่ท่านเป็นห่วงในเรื่องของการรอนสิทธิว่า เป็นการ รอนสิทธิพนักงานภายในรัฐวิสาหกิจหรือไม่ครับ จริง ๆ แล้วการรอนสิทธิ หรือไม่รอนสิทธิก็ต้องขอกราบเรียนว่า สิทธินี้ยังไม่ได้เกิดเพราะว่ากฎหมาย ฉบับนี้ได้มีการเขียนปกป้องไว้ว่า ผู้ที่ได้รับสิทธิอยู่แล้วคือผู้ที่ เป็นผู้บริหารสูงสุด ขณะนี้ยังคงได้รับประโยชน์เดิมต่อไป คือไม่ต้องลาออกจากการเป็นพนักงาน ซึ่งมีเขียนไว้ในมาตรา ๗ ถ้าท่านดูนะครับ แต่สำหรับผู้ที่เป็นรองๆ อยู่ในขณะนี้ ซึ่งยังไม่ได้เป็นผู้ว่าการก็ถือว่ายังไม่มีสิทธินั้น แต่เขาจะเป็นแคนดิเดต (Candidate) เป็นผู้ที่มีสิทธิที่จะได้รับการเลือกสรร และถ้าหากอยู่ใน การเลือกสรรนี้ คณะกรรมการสรรหาจะยอมจะต้องให้น้ำหนักกับผู้ที่อยู่ในองค์การนั้น นะครับ ให้มีคะแนนของความคุ้นเคย คะแนนของความเกี่ยวพัน เกี่ยวข้อง หรือความรักใคร่องค์กรที่ท่านสมาชิกได้ยกขึ้นมาครับ เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่จะ ทำให้เขามีความได้เปรียบเหนือคู่แข่งอื่น เพราะฉะนั้นในเรื่องของการคัดเลือก คัดสรร จึงเป็นเรื่องที่กรรมกรยืนยันครับว่าจะมีความโปร่งใสมากขึ้น เพราะจะมี การเปรียบเทียบ ส่วนที่ท่านเป็นห่วงนะครับว่า คณะกรรมการสรรหาเราเขียน ไว้ว่า ให้เลือกบุคคลได้มากกว่าหนึ่งคนขึ้นมาก็ได้นี้นะครับ อันนี้ก็เป็นที่ไปตาม หลักการที่ว่า ในการคัดเลือก ในการสรรหา อาจจะมีบุคคลที่มีความสามารถ หรือมีคะแนนที่ใกล้เคียงกัน สู้กันนะครับ ถ้าจะเปรียบก็เหมือนกับคนที่สอบแล้ว

ได้คะแนนเกียรตินิยม อันดับ ๑ ๒ คน ก็ย่อมเป็นเรื่องที่คณะกรรมการสรรหาสามารถที่จะเลือกทั้ง ๒ คน แล้วก็ให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจได้ ก็ถือว่าคณะกรรมการสรรหาที่มีความพอใจทั้ง ๒ คน ที่ท่านเป็นห่วงว่าจะเป็นการเปิดช่องให้เอาคนอื่นที่อาจจะไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมมา ก็ต้องถือว่าเป็นเรื่องความรับผิดชอบของคณะกรรมการสรรหา นะครับ ซึ่งเราก็ต้องมีความเชื่อถือ นะครับว่า เมื่อเราวางกติกาแล้วผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็นตัวแทนหน่วยงานหรือผู้ที่เป็นกรรมการสรรหา ก็ต้องมีความรับผิดชอบในเรื่องเหล่านี้ว่า จะต้องเลือกคนที่ดีที่สุดเข้ามาทำงาน แทนที่จะเป็นระบบปัจจุบัน ซึ่งเป็นระบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ มีอำนาจเต็มที่ ซึ่งเรื่องนี้ พวกเราบางครั้งก็อาจจะมีความรู้สึกที่ไม่ค่อยโปร่งใสชัดเจนเท่าที่ควร นะครับ

กระผมขออนุญาตตอบข้อซักถามอีกสัก ๒ - ๓ ประเด็น ที่เป็นประเด็นเล็ก ๆ นะครับ ที่ท่านเป็นห่วงว่าเราจะเอาฝรั่งมาเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือเป็นผู้ว่าการหรือไม่ นั้น กระผมขออนุญาตให้ท่านได้ดู มาตรา ๘ ตรี มีการเขียนคุณสมบัติไว้ว่า ผู้ที่จะมาเป็นผู้ว่าการหรือผู้บริหารสูงสุดจะต้องมีสัญชาติไทย เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ก็ น่าจะชัดเจนสำหรับท่านที่เป็นห่วง นะครับ แล้วก็ที่เป็นห่วงว่าทำไมจึงเป็นการคัดเลือกเพียงผู้เดียว นะครับ มีท่านสมาชิกเป็นห่วงว่าการทำงานนั้นอาจจะไม่สามารถเข้าไปเพียงคนเดียวได้ เพราะต้องทำงานเป็นทีม แล้วก็อยากที่จะเสนอให้มีการให้เลือกรองผู้ว่าการหรือรองผู้จัดการเข้ามาเป็นทีมด้วย เรื่องนี้ก็ต้องให้เป็นการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นต่อไป นะครับ แท้ที่จริงแล้วการเลือกคนระดับรองลงไปนี้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การนั้น ๆ ที่จะตัดสินใจได้ว่า จะว่าจ้างใครเข้ามาในฐานะลูกจ้าง หรือในฐานะของทีมงานที่ผู้บริหารรายใหม่จะเข้ามา นะครับ

สำหรับเรื่องสุดท้ายที่กระผมขออนุญาตกราบเรียนนะครับ ก็คือเรื่อง
 ของความโปร่งใสในการเลิกจ้าง ระบบปัจจุบันไม่ได้มีการเขียนเป็นสัญญาไว้
 เพราะฉะนั้นมีความไม่ชัดเจนเวลาที่มีการเลิกจ้างหรือมีการที่จะเปลี่ยนตัวผู้บริหาร
 สูงสุดนะครับ แต่หากมีการเขียนเป็นสัญญาไว้ มีการเขียนเงื่อนไข มีการเขียน
 เป้าหมายที่ชัดเจนไว้ แล้วก็รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเห็นว่าท่านผู้บริหารผู้นั้นทำงาน
 ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายหรือเงื่อนไขของสัญญาก็อ้อมมีสิทธิที่จะ เลิกจ้างได้
 อันนี้ก็ น่าจะเป็นเรื่องตรงไปตรงมาชอบธรรม แต่หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดนั้นะครับ
 ใช้นี้เหตุผลอื่นที่ไม่ถูกต้องมาปลดเขา มาเลิกจ้างนี้ะครับ ก็ชอบที่ผู้บริหารผู้นั้น
 ซึ่งได้รับความไม่เป็นธรรมสามารถที่จะเอาหลักฐานอันนี้ไปฟ้องร้องต่อศาล
 แรงงานก็ได้ หรือศาลปกครองก็ได้ว่าการเลิกจ้างนั้นเป็นไปอย่างไม่ต้อง
 ตามสัญญาที่ได้เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นการมีการเปลี่ยนกฎหมายให้เป็นไปตามที่
 กระผมได้เสนอร่างฯ มาเนี่ยจึงน่าจะเป็นการสร้างความปลอดภัยให้กับระบบ
 มากขึ้นครับ กระผมขออนุญาตเรียนยืนยันนะครับว่าในการนำเสนอกฎหมายนี้
 เรามีความประสงค์ที่จะให้การทำงานของรัฐวิสาหกิจเป็นไปอย่างเหมาะสมถูกต้อง
 กับสถานการณ์นะครับ เป็นไปให้สอดคล้องกับสังคมไทยในปัจจุบัน ซึ่งต้องการ
 ให้มีความโปร่งใส ต้องการการตรวจสอบความชัดเจนนะครับ เพราะฉะนั้น
 เรื่องของการทำงานเราคงจะไปมุ่งเฉพาะ เรื่องกำไรอย่างเดียวไม่ได้
 คงต้องมุ่งถึง เรื่องของประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ที่ท่านเป็นห่วงว่าเราจะ
 เอาคนที่ เป็นนักบริหาร นักธุรกิจไปแล้วก็มุ่งแต่ทำกำไรอย่างเดียว นั้นะครับ
 กระผมขอยืนยันครับว่าคงไม่ใช่เป้าหมายของการบริหารจัดการนะครับ
 การบริหารจัดการซึ่งเราต้องการคนที่มีความสามารถมานั้นเราต้องการให้เขา
 มาจัดการให้มีประสิทธิภาพ คือใช้ทรัพยากรให้น้อยที่สุด แต่ให้เกิดประโยชน์
 แก่ประชาชนให้มากที่สุด ตัวอย่างที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวขึ้นมาในเรื่อง
 ของการทำการขยายกิจการไฟฟ้าก็ดี หรือกิจการโทรศัพท์ก็ดีนี่ะครับ ก็เป็น
 ตัวอย่างครับว่างบประมาณมีจำกัด แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารจัดการ
 ไม่ว่าจะ เป็นการบริหารจัดการในองค์กรอย่างธุรกิจทั่ว ๆ ไปหรือองค์กรอย่าง
 รัฐวิสาหกิจ หากเขาเป็นผู้มีความสามารถ มีประสบการณ์มาดีก็ย่อมที่จะใช้ความรู้
 ความสามารถนั้นทำประโยชน์ให้กับสังคมได้นะครับ จะไม่เป็นการแย้งกับเรื่อง
 ของการรับใช้สังคมที่เราอยากจะเห็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งนี้ได้ทำหน้าที่นี้ด้วยครับ

กระผมขออนุญาตเรียนยืนยันครับว่าทั้งหมดนี้จึงเป็นเหตุผลที่รัฐบาลจำเป็นต้องมีการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ต่อไปผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : จะเรียนถามมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัตินิติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่ครับ ขอเชิญสมาชิกกรุณาเข้ามาในห้องประชุมเพื่อใช้สิทธิลงคะแนนครับ ถ้าท่านเห็นว่าควรรับหลักการก็กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่รับหลักการ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วยนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ ถ้าเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ มติที่ประชุมนะครับ เห็นด้วย ๑๗๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๐ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัตินิติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นะครับ ขอเชิญเสนอกรรมาธิการครับ เชิญท่านรัฐมนตรีพิธีกรครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเรียนเสนอคณะกรรมการ
 ๒๗ ท่านครับ โดยมีรัฐบาล ๕ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านนะครับ
 (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติ
 ให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านนะครับ สักส่วนรัฐบาลเชิญเสนอครับ
 เชิญท่านรัฐมนตรีพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเรียนเสนอกรรมการ ๕ ท่าน
 ดังนี้ครับ ๑. นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ๒. นายชนะ รุ่งแสง ๓. นายไพโรจน์ มินต์
 ๔. นางสาวสุภา ปิยะจิตติ ๕. นายสิทธิชัย ส่งพิริยะกิจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ต่อไปสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ ๗ ท่าน เชิญครับ

นายอำนาจ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี
พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อกรรมการดังนี้ครับ ๑. นายเอกพร
รักความสุข ๒. นายทศพร มูลศาสตร์สาทร ๓. ร้อยโท ดอกเตอร์ กุเทพ
ใสกระจ่าง ๔. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๕. นายพงษ์เทพ ดิษยะศริน
๖. นายกมล บินไต่เพชร ๗. นายอนิรุทธิ์ เตชะอุบล ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์
เชิญครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสืบแสง พรหมบุญ ผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ขอเสนอชื่อกรรมการ
ดังต่อไปนี้ ๑. นายตรีพล เจาะจิตต์ ๒. นายวิทยา แก้วภราดัย ๓. นายจตุ
ไกรฤกษ์ ๔. นายสมศักดิ์ แสงเจริญรัตน์ ๕. นายอำนาจ สุวรรณศิริ
๖. แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ ๗. นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนพรรคชาติพัฒนาเชิญครับ

นายณรงค์ ภู่อิทธิวงศ์ (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายณรงค์ ภู่อิทธิวงศ์ พรรคชาติพัฒนา จังหวัดเชียงใหม่
ขออนุญาตเสนอในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา ๓ ท่าน ๑. นายวิเศษ
เกษมทองศรี ๒. นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์ ๓. นายสุนัย จุลพงศธร
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนพรรคชาติไทยเชิญครับ

นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ พรรคชาติไทย อุทัยธานีครับ ขอเสนอ
กรรมการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน ดังต่อไปนี้ครับ

คือนายสุรสิทธิ์ นิติวดีวารักษ์ กับ นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนพรรคกิจสังคม เชิญครับ
นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ พรรคกิจสังคมจากขอนแก่น ในสัดส่วน
ของพรรคกิจสังคม ขอเสนอ นายอำนาจ สันะวงศ์ ขอผู้รับรองค่ะ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปสัดส่วนของพรรคราษฎร เสรีธรรม
๑ ท่าน เชิญครับ

นายพุลผล อิศวเหม (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม พุลผล อิศวเหม พรรคราษฎร สมุทรปราการ ในสัดส่วนของ
พรรคราษฎรขอเสนอ นางสาวภรณ์ ศาตะมาน ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนพรรคเอกภาพ พรรคประชากรไทย
พรรคไท เชิญครับ

นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย ขอเสนอกรรมาธิการตามสัดส่วนของพรรคเอกภาพคือ นายชัย
ชิดชอบ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อ
คณะกรรมาธิการวิสามัญครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิและพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑. นายพิสิฐ ล้อธรรม
๒. นายชนะ รุ่งแสง ๓. นายไพโรจน์ มินเด็น ๔. นางสาวสุภา ปิยะจิตติ

๕. นายสิทธิชัย ส่งนิริยะกิจ ๖. นายเอกพร รักความสุข ๗. นายทศพร
 มุลศาสตร์สาทร ๘. ร้อยโท กุเทพ ใสกระจำง ๙. ว่าที่พันตรี สรชาติ
 สุวรรณพรหม ๑๐. นายพงษ์เทพ ดิษยะศริน ๑๑. นายกมล บินไต่เพชร
 ๑๒. นายอนิรุทธิ์ เตชะอุบล ๑๓. นายตรีพล เจาะจิตต์ ๑๔. นายวิทยา
 แก้วภราดัย ๑๕. นายจตุ ไกรฤกษ์ ๑๖. นายสมศักดิ์ แสงเจริญรัตน์
 ๑๗. นายอำนาจ สุวรรณคีรี ๑๘. นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ ๑๙. นายไชยวัฒน์
 ไตรยสุนันท์ ๒๐. นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี ๒๑. นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์
 ๒๒. นายสุนัย จุลพงศธร ๒๓. นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์ ๒๔. นายณัฐวุฒิ
 ประเสริฐสุวรรณ ๒๕. นายอำนาจ ชนะวงศ์ ๒๖. นางสุภาภรณ์ ศาตะมาน
 และ ๒๗. นายชัย ชิดชอบ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญเสนอระยะเวลาแปรญัตติครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขออนุญาตเรียนเสนอให้มีการแปรญัตติ
ตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับนะครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ถือว่าที่ประชุม
มีมติให้แปรญัตติภายใน ๗ วันนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระ ๕.๒ ร่างพระราชบัญญัติการทำเรือ
แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายไชยา สะสมทรัพย์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ใคร่ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการทำเรือ
แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้
หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขวัตถุประสงค์ของการทำเรือแห่งประเทศไทยให้มีความ
ชัดเจนขึ้น และเพิ่มการกำหนดค่าย่อและชื่อภาษาอังกฤษของการทำเรือแห่งประเทศไทย
(เพิ่มบทนิยามคำว่า "กิจการทำเรือ" ในมาตรา ๔ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๒) เพิ่มอำนาจกระทำการภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ของ
การทำเรือแห่งประเทศไทยให้สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
หรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
เพื่อประโยชน์แก่กิจการของการทำเรือแห่งประเทศไทยได้ (เพิ่ม (๑๐) และ (๑๑)
ของมาตรา ๘)

(๓) เพิ่มกรณีการจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และการ
เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เป็น
กิจการที่การทำเรือแห่งประเทศไทยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน
จึงจะดำเนินการได้ (เพิ่ม (๖) และ (๗) ของมาตรา ๓๕)

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ทำให้การบริหารงาน
ของการทำเรือแห่งประเทศไทยไม่คล่องตัวเท่าที่ควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
วัตถุประสงค์ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและแก้ไขเพิ่มเติมให้การทำเรือ
แห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดหรือเข้าร่วม
กิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประโยชน์
แก่กิจการของการทำเรือแห่งประเทศไทยได้ ทั้งนี้ โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบ
จากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกอภิปราย ว่าที่พันตรี สรชาติ เชิญครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ผมถือเอา
 วันนี้นั้นเป็นการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อการปฏิรูปการทำเรือฯ ก็ว่าได้
 เพราะจริง ๆ แล้วนั้นการแก้ไขวัตถุประสงค์นั้นถือเป็นเรื่องหลัก ด้วย
 ความเป็นจริงในการจัดตั้งการทำเรือฯ ขึ้นมานั้นมีวัตถุประสงค์ไม่ได้ครอบคลุม
 ขนาดนี้ แต่ด้วยความเป็นจริงขณะนี้ผมจะต้องขออนุญาตเรียนถามท่านรัฐมนตรี
 ก่อนว่า ในฐานะซึ่งจะต้องมาเสนอแก้ไขร่างฯ และวัตถุประสงค์ซึ่งถือว่าเป็น
 วัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งการทำเรือฯ นั้น ท่านได้ทำหน้าที่ไปสอบถาม
 ความเห็นชอบจากการทำเรือฯ หรือยัง พนักงานมากน้อยขนาดไหนที่เห็นชอบกับ
 ตรงนี้ ผมเชื่อได้ว่าทุกครั้ง ทุกกฎหมายซึ่งมานำเสนอเพื่อการแก้ไขวัตถุประสงค์
 เพิ่มเติมเข้าไปน่าที่จะต้องไปสอบถามต้นสังกัดก่อน ไม่อย่างนั้นแล้วทุกรัฐวิสาหกิจ
 อาจจะมาแก้ไขวัตถุประสงค์เดิมทำไม่ได้ แต่ตอนนี้ต้องการขยายเพื่อให้งาน
 เพิ่มขึ้นมาเพื่อการจัดตั้งบริษัทเพิ่มขึ้นมา ต้องไปดูก่อนสิครับว่าพอใจมากน้อย
 ขนาดไหน ไม่อย่างนั้นแล้วทุกรัฐวิสาหกิจเมื่อเห็นว่าการทำเรือฯ แก้ไข
 วัตถุประสงค์ได้ ต่อไปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ก็ขอมาแก้ไขว่าแก้ไขวัตถุประสงค์บ้าง
 ที่ผ่านมานั้น ธ.ก.ส. ขอแก้ไขแล้ว ขยายกิจการเพื่อไม่ให้คนกู้ และไม่จำเป็นต้อง
 ต้องเป็นเกษตรกร เป็นอย่างอื่นก็ได้ เป็นลักษณะเดียวกันโดยทั้งหมด-----

ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่ากฎหมายที่มีความสำคัญ ๆ อย่างนี้ ผมอยากจะให้รัฐบาลชุดนี้ได้ฟังเสียงประชาชนบ้าง ได้ไปฟังเสียงพนักงาน การทำเรือฯ บ้างว่าการที่เราจะขอเสนอแก้ไขพระราชบัญญัตินั้น เพื่อเป็นการแก้ไขวัตถุประสงค์เพิ่มเติม หรือทำในกิจการที่เพิ่มขึ้นมา มันสำคัญยิ่ง เหมือนกับการปฏิรูป ปฏิวัติรัฐวิสาหกิจนั้นไปเลย ซึ่งเดิมนั้นไม่มีวัตถุประสงค์ ให้ทำ แต่ตอนนี้กำลังจะแก้กฎหมายเพื่อให้ทำได้ ดังนั้นผมเองต้องขออนุญาต กราบเรียนว่าลำพังอำนาจซึ่ง ครม. นำเสนอมาให้กฤษฎีกาดูความแล้ว และวัตถุประสงค์ที่เพิ่มขึ้นมานั้น ต้องถามรัฐมนตรีโดยตรงว่าขณะนี้ แก้วัตถุประสงค์เพิ่มเติม เข้ามาเพื่อไปประกอบกิจการเหล่านี้ได้ เป็นผลดี หรือผลเสียกับการทำเรือฯ มีผลได้มากน้อยขนาดใด นั่นคือสิ่งที่อยากจะให้ ท่านนำเป็นหลักการและ เหตุผลมากกว่าการมาประกอบหลักการในวันนี้ ที่เกิดขึ้น ถ้าเราไม่ได้เห็นตัวเลขที่เกิดขึ้นว่าในการแก้ไขวัตถุประสงค์ของ การทำเรือฯ ที่เพิ่มขึ้นมานั้น เพื่อให้ตั้งบริษัทและไปทำการอย่างอื่นได้ มันเป็นผลดีต่อการทำเรือฯ กลับกลายเป็นเสียให้กับประเทศชาติ สภาแห่งนี้ ก็ไม่ควรที่จะรับหลักการตรงนี้ แต่การซึ่งจะนำมาโดยซึ่งเราไม่สามารถ ที่จะ มีข้อมูล เล่าว่าท่านแก้ไขวัตถุประสงค์ตรงนี้แล้วไปขอตังบริษัทอื่นขึ้นมา ในการทำเรือฯ นั้นได้ เดิมทำไม่ได้ นะครับ มันกระทบต่อกิจการเดิม มากน้อยขนาดไหน จะทำกำไรให้กับประเทศมากน้อยขนาดไหน หรือว่า จะขาดทุน เป็นสิ่งซึ่งผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้นำข้อมูลในทาง เศรษฐศาสตร์ ในทางที่ท่านคิดว่าจะแก้ไขให้ดีขึ้นกว่าเดิมมาชี้แจงต่อสภาแห่งนี้มากกว่าการ ที่ท่านมานำเสนอหลักการและ เหตุผลบอกว่าดีกว่าเดิมอยู่แล้ว เป็นสิ่งที่ผมเอง ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าก่อนที่จะรับหลักการในสภาแห่งนี้อยากให้คุณ เอาข้อมูลและ เหตุผลว่าที่แก้ไขวัตถุประสงค์เดิม ให้มีอำนาจเพิ่มขึ้น ให้อำนาจกับการทำเรือฯ ในการทำกิจการเพิ่มเติมขึ้นมาจากเดิม มันดี กว่าเดิมอย่างไรที่เกิดขึ้น นั่นคือสิ่งที่อยากจะให้ท่านประธานได้ให้รัฐมนตรี ได้ชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมมากกว่าการที่ท่านนำเสนอเหตุผลตรงนี้ ก่อนที่จะรับหลักการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านไพจิต

นายไพจิต ศรีวรชาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ไพจิต ศรีวรชาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม
 พรรคความหวังใหม่ ร่างพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทยที่รัฐบาล
 ได้เสนอต่อสภาเพื่อให้ความเห็นชอบรับหลักการนั้น ท่านประธานครับ ถือว่า
 เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญต่อภาคส่วนในการที่จะทำธุรกิจการขนส่ง
 ทางน้ำ ซึ่งเป็นหัวใจหลักในเรื่องสินค้า ทั้งการเข้า การออก ซึ่งจะขนส่ง
 โดยทางเรือเป็นอย่างยิ่ง การทำเรือแห่งประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นทำเรือ
 คลองเตย ทำเรือมาบตาพุด ทำเรือแหลมฉบังก็ดี ล้วนแต่เป็นแหล่งที่มี
 รายละเอียดที่ควรที่จะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ ผมเข้าใจว่าตรงนี้
 ถ้าเราได้ดูในภาครายรับที่เป็นส่วนที่จะ เป็นดอกผลของกฎหมายที่ใช้บังคับนั้น
 จะเห็นว่ายังมีหลายสิ่งหลายประการที่ฝ่ายสภาเราจะต้องให้ความรอบคอบ
 ในการตรวจสอบในการที่จะต้องติดตาม เพราะฉะนั้นลำพังการแก้
 พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทยในคราวนี้ที่คงหลักการไว้อยู่
 ๓ ประการ ผมว่ายังไม่พอครับ พระราชบัญญัติการทำเรือฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔
 ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลาว่า ๔๐ ปี มาถึงขณะนี้ ก็คงจะมีการแก้ไขให้
 สอดคล้องกับยุคกับสมัยมาตลอด คราวนี้ก็จะ เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ใช้ใน
 ๓ ประเด็น ที่จะมีการแก้ไขในเรื่องของวัตถุประสงค์ของการทำเรือ
 แห่งประเทศไทย ผมเข้าใจว่าคราวนี้รัฐบาลเองคงจะเห็นช่องทางว่า
 คงจะต้องให้การทำเรือฯ สามารถทำธุรกิจค้าขายร่วมในการจัดตั้งบริษัท
 ทางการค้าเอง ไม่ว่าจะเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนก็ดี นั้นคงจะแปล
 ไว้ว่าจากนี้ไปการทำเรือฯ คงจะต้องทำธุรกิจ เปิดการค้าการขาย
 การขนส่งได้ด้วยตนเองได้กว้างขวาง เพราะในจุดประสงค์ที่มีการแก้ไขนั้น
 ได้เปิดกว้างเป็นอย่างยิ่ง ที่ท่านเห็นแม้ว่าจะจะเป็นเอกสารเพียง ๒ หน้า
 แต่ได้เขียนไว้ค่อนข้างกว้างขวางเพื่อที่จะทำให้ได้มีการค้าการขาย ผมมอง
 ย้อนกลับไปอีกว่าเมื่อมีการตั้งบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนก็ดี นี้ก็แปลว่าจะมี
 การถือหุ้น มีการจัดหุ้น มีการจัดสัดส่วนเป็นเจ้าของ ท้ายสุดก็นำไปขาย
 ให้กับฝรั่งอีกใช้ไหม

ผมเป็นห่วง เพราะถือว่าการทำเรือฯ ที่ได้ตั้งโดยภาวอิอากรของประชาชนมาคือ ทั้งเป็นภาษีที่เป็นภาคของคนยากคนจนที่เข้ามาในเรือของงบประมาณที่ได้ ดำเนินการ ผมไม่ปฏิเสธว่าการพัฒนาการทำเรือฯ โดยส่วนใหญ่จะใช้เงินกู้ จากต่างประเทศก็เป็นภาระของประชาชนอีกนั่นละครับ ในการพิจารณา งบประมาณในแต่ละครั้งจะเห็นว่า เราใช้เงินล้านบาท ๒ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท ๒๐ ล้านบาท สำหรับการพัฒนากับประชาชนคนยากคนจน แต่พอเราจะใช้ในการพัฒนาการทำเรือฯ แต่ละครั้งเป็นพันล้านบาท หมื่นล้านบาทครับ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นการที่จะดำเนินการดังกล่าวเพื่อที่จะจัดการให้ การทำเรือฯ ตั้งบริษัทเข้าไปร่วมค้าเป็นบริษัท ทั้งบริษัทจำกัด บริษัทมหาชน อะไรทั้งหลาย นี่แปลว่าเตรียมการเพื่อที่จะให้ใครถือหุ้น ให้การทำเรือฯ เป็นเจ้าของหุ้นตามกฎหมายรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจโดยตรงของ ประชาชนเดิมอยู่แล้ว ก็จะเป็นอีกรอบเดียวกับกฎหมายอื่น ๆ เช่นเดียวกัน ที่รัฐบาลเสนอเข้าสภา ผมเป็นห่วงว่าจากนี้ไปก็จะมีโอกาสให้ฝรั่ง ให้เอกชนมาถือหุ้น มีการจำกัด ผมเข้าใจว่า ณ วันนี้ก็คงจะเป็นเรื่องของ ข้อจำกัดอีกแล้วว่า คนไทยไม่ค่อยมีสตางค์ เอกชนคนไทยล้วนแต่เป็นหนี้ฝรั่ง คนที่เอามาถือหุ้นก็จะ เป็นเปิดโอกาสให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนอีกใช้ใหม่ครับ ท่านรัฐมนตรี ตรงนี้เป็นความละเอียดอ่อนที่อยากกราบเรียนว่า สภาเรา คงจะต้องรับฟังข้อคิดเห็นอย่างจริงจัง ผมเห็นด้วยว่าการจะค้าจะขาย การจะคิดเพื่อที่จะทำให้รัฐวิสาหกิจมีรายได้เพิ่มขึ้นให้สอดคล้องต่อภาคภาวระ ที่ไม่เป็นภาระของประเทศ ท่านประธานผมถามจริง ๆ ถေးว่าการทำเรือฯ นี้ บดลูในแต่ละปีได้มีการตรวจดูว่า ค้าขาย การขนส่งทางน้ำ ดูจากกิจกรรม เกี่ยวกับการขนส่งเหล่านี้ ขาดทุนไปมากไหม หรือมีกำไรเท่าไร รอยหลบ รอยรั่ว ผู้แสวงประโยชน์ทั้งหลายในกิจการที่เป็นของรัฐในการขนส่ง ทางน้ำ ไม่ว่าจะ เป็นท่าเรือคลองเตย ท่าเรือที่อื่น ๆ ก็ตาม จะแก้ไขปัญหานี้ อย่างจริงจังมากน้อยเพียงใด ผมจึงเห็นว่าการที่จะเปิดโอกาสให้ทำธุรกิจ ทำกิจการอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง ภาษากฎหมายได้ใช้คำว่า เป็นกิจการ อย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการหรือต่อเนื่องกับการประกอบกิจการทำเรือฯ เช่นอะไรบ้างครับท่านประธาน กิจการต่อเนื่องเช่นอะไรบ้าง ลองอธิบาย ให้กับพี่น้องประชาชน ผมไม่ค่อยมีความรู้ แต่เข้าใจว่าประโยคนี้ใน (๒) ที่เปิดไว้กว้างเสียเหลือเกิน การเปิดอะไรกว้าง ๆ บางทีถ้าแคบ เราสามารถ

ตรวจสอบ ควบคุม จัดดำเนินการในการบริหารนั้นน่าจะเป็นความรอบคอบมากกว่าที่จะเปิดไว้ค่อนข้างกว้างขวาง ผมเคารพท่านรัฐมนตรีที่ดูแลในเรื่องของการท่าเรือฯ เราเห็นว่าการขนส่งทางน้ำวันนี้มีความสำคัญ เราจะต้องมีการจัดการระบบการขนส่งเพื่อที่จะเอื้อประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกรชาวไร่ชาวนา ถ้าการขนส่งทางอื่นค่อนข้างรีบหรือ ผมก็ฝากความหวังไว้ว่าการแก้กฎหมายนี้ ถ้ามองคำว่า จะเกิดประโยชน์อะไรกับพี่น้องประชาชนคนยากคนจน ชาวเขาจะขายได้ราคามากขึ้นไหม มันสำปะหลังจะได้ไหม ๑.๒๐ บาท หรือว่าจะเป็น ๗๐ สตางค์ ๘๐ สตางค์ เหมือนอย่างวันนี้ อ้อยที่มีปัญหาอยู่จะดีขึ้นไหม เมื่อแก้กฎหมายฉบับนี้แล้ว หรือจะเป็นเพียงเอาใจต่างประเทศ เอาใจคนที่ให้เขากู้เงินกู้ทองมา ไม่เกิดประโยชน์อะไร ผมคิดว่าวันนี้เรามีเวลาค่อนข้างจำกัดในการที่จะใช้กฎหมายต่าง ๆ เพื่อประชาชน ผมก็ขอความชัดเจนจากท่านรัฐมนตรีที่เสนอกฎหมายนี้ว่า เราเสนอแก้เพื่อให้เกิดการท่าเรือฯ ได้ค้าได้ขาย ทำกิจการอย่างอื่นอย่างต่อเนือง แล้วจะเป็นประโยชน์อย่างไร เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน ในรายละเอียดคงจะต้องว่ากัน ในเรื่องของในวาระที่ ๒ ท่านประธานครับ ผมเรียนว่าเรื่องนี้ถ้าไม่เร่งรีบ ถ้าไม่ชัดเจนในแง่ของการที่จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ เราเป็นเสมือนกับที่เราเห็นต่างประเทศเขาพัฒนา เขาเปิดกว้าง เปิดเสรี ก็อยากเสรีกับเขา อยากอวดอ้างกฎหมายว่าของเราสากลแล้ว แต่ประเทศไม่สากลนะครับท่านประธาน ขออนุญาต วุฒิสมาชิกก็ห้ามหาเสียง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เอาเรื่องการท่าเรือฯ เลยกครับ

นายไพจิตร ศรีวรขาน (นครพนม) : ผมกำลังยกตัวอย่าง
ท่านประธานว่าคืออะไรก็ตามผมยอมรับว่าดี แต่ว่าต้องให้สอดคล้องต่อ
ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น การจัดการที่เราจะต้องทำรอรู้อร่อยโหว่
ผู้แสวงประโยชน์อย่างมากมายในกิจการท่าเรือฯ ได้ดำเนินการเป็นจริงเป็นจัง
ขนาดไหน ภาครัฐไม่ว่าจะเป็นรอรู้อร่อยในเรือพาณิชย์เข้าพาณิชย์ออก รายได้
ที่ควรจะมี มันเป็นเรื่องซ้ำซ้อนไปหมด ผมเข้าใจว่าพวกส่งออกรู้ดีกว่าผมอีก
ที่ทำค้าขาย แต่ว่าฝากเรียนเรื่องนี้ว่าแก้กฎหมายนี้แล้วขอให้ เป็นประโยชน์
ต่อประชาชน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจาก
จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ได้ฟังเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ฝ่ายค้านที่อภิปรายจบไปก็เป็นห่วงแทนครับ เพราะท่านเป็นห่วงในเรื่องว่า
เดี๋ยวพอทำไปแล้วตามกฎหมายฉบับนี้ก็จะ มีทุนของฝรั่งเข้ามา เรื่องทุนของ
ฝรั่งเราพูดกันมากเหลือเกินในประเทศไทยด้วยความหวาดวิตกกังวล
จริง ๆ คงไม่ใช่ทุนฝรั่งหรอกครับ ทุนต่างชาติ ตรงนี้เองผมไม่ได้เป็นห่วง
เรื่องทุนฝรั่ง แต่ห่วงเรื่องการปฏิรูปทางเศรษฐกิจของเรา คือทุนสัญชาติ
เปลี่ยนง่ายเหลือเกิน วันนี้เป็นทุนฝรั่งไม่ถึง ๑ นาที มันเป็นทุนญี่ปุ่นก็ได้
อีก ๑ นาทีต่อมามันเป็นทุนไต้หวันก็ได้ เพราะนี่มันเป็นระบบทุนนิยม
ที่ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงกระแสเงินตรา มันไหลได้โดยเสรี ดังนั้น
วิธีการในเรื่องของทุนถ้าเราจะวิตกกังวลในอนาคตถ้าในสังคมไม่ยอมรับ
ในเรื่องของการแปรเปลี่ยนทุนของสัญชาติทุนจะเป็นเรื่องใหญ่มาก
วันนี้เป็นทุนฝรั่งเหมือนกับทุนญี่ปุ่นท่านประธานครับ ไปซื้อที่ดินอยู่ใน
สหรัฐอเมริกาครับ เป็นนิคมของญี่ปุ่นเลย เป็นศูนย์การค้าของญี่ปุ่น เรียกว่า
เจแปนนิส เซ็นเตอร์ (Japanese center) วันที่เศรษฐกิจอเมริกาตกต่ำ
เงินเยนแข็ง เงินเยนก็ท่วมเข้าไปในตลาดอเมริกา ซื้อที่ดิน ซื้อตึกรามบ้านช่อง
แต่อยู่ได้พักเดียวสู้ไม่ไหวต้องขายกลับไปสู่อเมริกันอีก ดังนั้นการแปรเปลี่ยน

ของทุนนี้เป็นธรรมชาติของระบบที่เป็นอยู่ในขณะนี้ แต่ตามพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้สิ่งที่กระผมเองใคร่ขอกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีผ่านไประหว่าง
 ท่านประธานสภาก็คือว่า ประเด็นที่ ๑ อย่างน้อยที่สุดควรจะได้อธิบาย
 ให้สภาแห่งนี้ได้ทราบว่ากฎหมายฉบับนี้ประหนึ่งว่าจะเปิดช่องทางให้
 การทำเรือฯ นั้นไปจัดตั้งบริษัทร่วมทุนกับเอกชนอีกมากมายได้ ดังนั้นจะต้อง
 อธิบายว่ามันมีความสัมพันธ์กับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจอย่างไร ความเกาะเกี่ยว
 มันอยู่ตรงไหน ในเมื่อจะแปรรูปรัฐวิสาหกิจอยู่แล้วก็จะขยายไปอีก
 มันขัดแย้งกันมันสอดคล้องกันอย่างไร ในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีนั้นเป็น
 รัฐมนตรีที่ดูแลเรื่องนี้ถ่ายทอดมา ๓ เจเนอเรชั่น (Generation)
 ในตระกูลเดียวกันย่อมจะต้องมีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง -----

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ ปัญหาต่อไปว่าในมาตรา ๖ ซึ่งอยู่ใน
ในการแก้ไขของมาตรา ๖ การจัดตั้งบริษัทเท่ากับเป็นการเปิดทางให้การท่าเรือ
ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจนั้นขยายตัวออกไปน่ากลัวได้ ๒ ทาง อันที่ ๑ รัฐวิสาหกิจนี้
ขยายตัวร่วมกับเอกชนโดยเข้าไปเป็นเสียงข้างมากอีก ก็ในเมื่อความเป็นรัฐวิสาหกิจ
ที่เราวิตกกังวลว่า ความคล่องตัวไม่มีจึงมีกฎหมายฉบับนี้ขึ้น ถ้าขยายตัวไปร่วมกับ
บริษัทเอกชนแปลงรูปเป็นเอกชน และตัวเข้าไปเป็นส่วนข้างมากในบริษัทเอกชนนั้น
ก็จะพบความเทอะทะวัฒนธรรม ความล่าช้า ระบบบิวโรเครซี (Bureaucracy)
อันนี้เข้าไปตามอีก อันนี้ในกฎหมายฉบับนี้มีทางป้องกันอย่างไรไหมครับ ที่จะทำให้
ประสิทธิภาพของการขยายทุนไปสู่เอกชนนั้น เป็นประสิทธิภาพที่เป็นจริง

ประการที่ ๓ เมื่อการท่าเรือแห่งประเทศไทยขยายทุนออกไปเข้าร่วม
กับเอกชนแล้วไปค้ำจุนระบบเอกชนกับบริษัทเอกชนใหม่ นั้นจะมีระบบวิธีป้องกันการนำ
เงินของประชาชน ทรัพย์สินของประชาชนที่อยู่ในรัฐวิสาหกิจนั้นไปเกื้อหนุนเอกชน
รายหนึ่งนั้นให้เกิดความเป็นธรรมกับประชาชนได้อย่างไร ใน ๒ หัวข้อใหญ่ใน
๓ ประเด็นนี้จึงขออนุญาตที่พรรคชาติพัฒนาจะได้กราบเรียนตามท่านในโอกาสนี้
กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่มีท่านใดคิดใจที่จะอภิปราย เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ
นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบขอบพระคุณท่านประธานสภา ก่อนอื่นผมต้องขอขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกที่ให้ความ
ความเป็นห่วงเกี่ยวกับเรื่อง พ.ร.บ. นี้ เนื่องจาก พ.ร.บ. เดิมได้มีบทบัญญัติไว้
ไม่ได้ให้อำนาจการท่าเรือฯ เข้าร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่น จึงต้องแก้ไขวัตถุประสงค์
และอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากการท่าเรือฯ ได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่อง
ของการท่าเรือฯ ปีหนึ่งเราจะมีผลกำไร ๖๐ เพอร์เซ็นต์ ส่งเข้ากับรัฐโดยเฉลี่ยปีละ
ประมาณ ๑,๖๐๐ ล้านบาท ถือว่าเป็นรัฐวิสาหกิจที่ทำผลกำไรให้พอสมควร
แต่เนื่องจากการท่าเรือฯ ยังติดขัดหลายเรื่อง แม้กระทั่งกิจการที่จะต่อเนื่องที่จะต้อง
เข้าไปทำร่วมกับในบริเวณการทำเรือฯ ก็คือการบรรทุกและขนถ่ายสินค้า การส่งเสบียง
หรือของใช้ให้กับเรือเดินทะเล การบริการเรือลากจูงและเรือรัคเชือก การขุดลอก
และบำรุงร่องน้ำ นี่คือนี่ที่การท่าเรือฯ อยากจะเข้าไปมีบทบาทตรงนี้ เนื่องจาก
บางครั้งมีหน่วยงานหลายหน่วยงานอยู่ตรงนั้น ซึ่งเราเองสามารถที่จะเข้าไปดูแล
แต่ด้วยอำนาจของการท่าเรือฯ ในปัจจุบันใน พ.ศ. ๒๕๔๔ ไม่ได้มีอำนาจตรงนี้ไว้

ฉะนั้นเราจึงเพิ่มอำนาจตรงนี้ ขอให้เพื่อนสมาชิกสบายใจได้ว่า หน้าที่ซึ่งจะทำเพื่อแก้
เพื่อจะแปรรูป แต่จะทำให้เอื้อให้การท่าเรือ ทำกำไรให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่
จึงเรียนเพื่อนสมาชิกให้สบายใจได้ในเรื่องนี้ ผมเองตระหนักดีครับว่าเราจะทำ
อย่างไรให้ประเทศชาติเรามีผลกำไรมากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณเพื่อนสมาชิก และเชื่อว่า
พ.ร.บ. อันนี้ออกมามีใช้อำนาจอยู่ที่การทำเรือ ทั้งหมด ต้องได้รับความเห็นชอบจาก
คณะรัฐมนตรีก่อนจะดำเนินการครับ ขอบพระคุณครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่คิดใจอภิปราย ก็ถือว่าปิดอภิปรายนะครับ ผมจะขอมติ
ที่ประชุมครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกกรุณาเข้ามาในห้องประชุมเพื่อใช้สิทธิลงคะแนน
นะครับ มติที่ผมจะเรียนถามจากที่ประชุมก็คือว่า จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ
การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
หรือไม่ครับ ถ้ารับหลักการก็กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ไม่รับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วหรือยังครับ เจ้าหน้าที่ช่วยดู
ที่ลงคะแนนของท่านรณฤทธิ์ชัย คานเขต ด้วยครับ เรียบร้อยหรือยังครับ เรียบร้อยแล้ว
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๗๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย
๕ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่านนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอนะครับ

ต่อไปเชิญเสนอกรรมาธิการ เชิญท่านรัฐมนตรีไชยา

นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมเสนอกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๗ ท่าน
ในสัดส่วนรัฐบาล ๕ ท่านครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ทางรัฐบาลเสนอดังกรรมาธิการวิสามัญ ๒๗ ท่าน ถ้าไม่มีสมาชิก
เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้มีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๒๗ ท่าน
เชิญรัฐบาลเสนอ ๕ ท่าน

นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
๑. นายไชยา สะสมทรัพย์ ๒. นายวันชัย ศำรทูลทัต ๓. นายบรรเจ็ด
อภินิเวศ ๔. นางสุทธีณี ชีร์รัตน์บงกช ๕. นายไพโรจน์ มินเด็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ต่อไปสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ เชิญท่านอำนวยครับ

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี
พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญดังนี้ครับ

๑. นายไพจิต ศรีวรขาน ๒. นายประกิจ พลเดช ๓. นายขจิตร ชัยนิคม
๔. นายอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ ๕. ร้อยโท ดอกเตอร์ภูเทพ ไสกระจำจ
๖. นายแพทย์ภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ ๗. นายสุรชัย องค์กรานนท์
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัดส่วนพรรคประชาธิปัตย์ เชิญครับ

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม จตุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก
สัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอดังนี้ครับ ๑. ดอกเตอร์เจริญ คันธวงศ์
๒. นายสุรเชษฐ์ มาศดีดัด ๓. นายณัฐพล วรรณสุต ๔. นางอัญชลี วานิช
เทพบุตร ๕. นายบูรณชัย สมุทรักษ์ ๖. นายธวัชชัย ชุมดวง ๗. นายอิสสระ
สมชัย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา

นายณรงค์ ภูอิทธิวงศ์ (เชียงใหม่) : เขียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายณรงค์ ภูอิทธิวงศ์ พรรคชาติพัฒนาจากจังหวัดเชียงใหม่
ขอเสนอในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา ๓ ท่าน ๑. นายเกียรติ ศรีสุรินทร์
๒. นายประสาธ ตันประเสริฐ ๓. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัดส่วนพรรคชาติไทย เชิญครับ
พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ (อ่างทอง) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย
คือ ๑. นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง ๒. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัดส่วนของพรรคกิจสังคม เชิญ
ท่านมุกดาครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ พรรคกิจสังคมจากจังหวัดขอนแก่น
ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม ขอเสนอ นายสุธี กรกมลพฤษ์ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัดส่วนของพรรคราษฎร พรรค
เสรีธรรม เชิญครับ เชิญท่านพูลผล

นายพูลผล อัสวเหม (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม พูลผล อัสวเหม สมุทรปราการ พรรคราษฎร ในสัดส่วนของ
พรรค ขอเสนอ ท่านทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัปดาห์พรรคเอกภาพ พรรค
ประชากรไทย พรรคไท เชิญครับ

นายไชยยศ สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : กราบเรียนท่าน
ประธานสภาที่เคารพ กระผม ไชยยศ สะสมทรัพย์ ในสัปดาห์ของพรรคเอกภาพ
ขอเสนอ คุณชัย ชิดชอบ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญท่านเลขาธิการฯ อ่าน
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ

นายพิฑูร พุ่มศิริ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ๑. นายไชยา สะสมทรัพย์ ๒. นายวันชัย ศำรทูลทัต
๓. นายบรรเจิด อภินิเวศ ๔. นางสุทธีณี ธีรรัตน์บงกช -----

๕. นายไพโรจน์ มินเต็น ๖. นายไพจิต ศรีวรขาน ๗. นายประกิจ พลเดช
 ๘. นายขจิตร ชัยนิคม ๙. นายอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ ๑๐. ร้อยโท กุเทพ
 ไสกระจำจ ๑๑. นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ ๑๒. นายสุรชัย องค์กรานนท์
 ๑๓. นายเจริญ คันธวงศ์ ๑๔. นายสุรเชษฐ์ มาศดีดัด ๑๕. นายฉันทพล
 กรรณสูต ๑๖. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร ๑๗. นายบุรณชัย สมุทรภัย
 ๑๘. นายธวัชชัย ชุ่มดวง ๑๙. นายอิสสระ สมชัย ๒๐. นายเกียรติ
 ศิริสุนทร ๒๑. นายประสาท ต้นประเสริฐ ๒๒. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง
 ๒๓. นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง ๒๔. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๒๕. นายสุธี
 กรกมลพฤกษ์ ๒๖. นายทศศักดิ์ เล็กอุทัย และ ๒๗. นายชัย ชิดชอบ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์
 รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ขอระยะเวลาแปรญัตติครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ขอแปรญัตติตามข้อบังคับ ๗ วันครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ๗ วันนะครับ จบการพิจารณาครับ

ต่อไปเป็นวาระที่ ๕.๓ ร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
 แห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาและท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ พรรคราษฎร ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. เพื่อให้ท่านประธานและท่านสมาชิกได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อออกเป็นกฎหมายบังคับใช้ต่อไปด้วยหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย เหตุผล โดยที่พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การรถไฟฟ้ามหานคร พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติที่ยังไม่เพียงพอต่อการจัดทำและให้บริการขนส่งมวลชนด้วยระบบรถไฟฟ้าในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทำให้องค์การรถไฟฟ้ามหานคร มีข้อจำกัดในการใช้อำนาจตามกฎหมายและไม่สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับการขนส่งมวลชนโดยระบบรถไฟฟ้าได้ทวีความจำเป็นยิ่งขึ้นอย่างมากทั้งในปัจจุบันและอนาคต สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ขององค์การรถไฟฟ้ามหานครให้สามารถดำเนินกิจการรถไฟฟ้าให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงกราบเรียนมาให้ท่านประธานและท่านสมาชิกได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ตามร่างพระราชบัญญัติรถไฟฟ้ามหานครที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวถึงเจตนารมณ์ไปเมื่อสักครู่นี้ ถ้าพรรคชาติพัฒนาวันนี้ไม่ได้อภิปรายกฎหมายฉบับอื่น แล้วมาอภิปรายกฎหมายฉบับนี้ฉบับเดียวก็จะทำให้ความเข้าใจของสังคมเกิดความเข้าใจผิดมากขึ้นไปครับ แต่ในเวลาอย่างนี้แม้จะเป็นสภาตอนสั้นสมัยอีกสมัยเดียวก็หมดเวลาของสภานี้แล้วเราก็ยังทำงานกัน โดยกลั่นกรองกฎหมายนี้ อย่างเต็มที่ ท่านประธานครับ เราจำเป็นที่จะต้องพูดถึงเรื่องรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะการณ์ที่มีข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ว่ารัฐบาลนี้แตกกัน ชัดแจ้งถึงกันนั้น จริงหรือไม่จริงอย่างไรนั้น ผมอยากจะกราบเรียน

๑๓

สพ ๒๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

สุณิสสา ๓๘/๓

ท่านประธานว่าพรรคชาติพัฒนาจำเป็นต้องกล่าวถึงข้อดีของกฎหมายฉบับนี้
และกล่าวถึงความจำเป็น-----

- ๓๘/๑

เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้มีเงินภาษีอากรของประชาชนรองรับอยู่ ๑ แสนกว่า
 ล้านบาทครึ่ง ในการที่รัฐบาลได้ลงทุนไป และอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า
 ในภาวะการณ์ทางการเมืองเราทุกวันนี้ เป็นเรื่องที่จะมีการทำความเข้าใจ
 กับประชาชนข้างนอกครับ คณะรัฐมนตรีนั้นต้องรับผิดชอบเงินภาษีอากรของ
 ประชาชนถึง ๑ แสนกว่าล้านบาทครึ่ง ที่ลงทุนเรื่องรถไฟฟ้าใต้ดินไป แต่ดู
 เสมือนหนึ่งว่าถ้าคณะรัฐมนตรีไม่มีข่าวการตกเตียงหรือไม่มีข่าวการอภิปรายกัน
 ในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเสียเลย ดูจะเป็นสิ่งที่ดียิ่งนั้นหรือครับท่านประธาน
 ถ้าเป็นอย่างนั้นผมว่าเป็นเรื่องที่น่าเศร้าแน่ครับว่า คณะรัฐมนตรีนั้นบริหารประเทศ
 ดูแลเงินภาษีอากรของประชาชน ๑ แสนล้านบาทไม่มีบริปากลั๊กค่าเดียว
 แต่สังคมเราก็จะดูแปลกดูเหมือนว่า ถ้าไม่พูดกันเสียเลยกลับดีให้ผ่าน ๆ ไปเลย
 แต่กรณีที่คณะรัฐมนตรีนั้น เขาถือว่ามติสิ่งที่จะต้องผ่านจากคณะรัฐมนตรีนั้นถือว่า
 เป็นความรับผิดชอบด้วยกัน เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะผู้นำทางการเมือง
 ในระบบประชาธิปไตยนั้นต้องรับผิดชอบร่วมกันจากคน ๔๘ คน และในอนาคตจะ
 เหลือ ๓๖ คน ดังนั้นการที่คณะรัฐมนตรีได้มีการตกเตียงกันในเรื่องนี้ เพื่อที่จะ
 หาประโยชน์สูงสุดให้แก่รัฐนั้น ผมว่านี่เป็นเรื่องที่ถูกต้อง แต่ปรากฏว่าน่าเห็นใจ
 ท่านรัฐมนตรีในส่วนที่เป็นคณะรัฐมนตรี ซึ่งจะไม่เอ่ยถึงพรรคของผม เอ่ยถึง
 ท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบอยู่คือท่านสมบุญ ก็เลยเจอปัญหานี้เข้าไป แต่ผมคิดว่า
 ในวันนี้เราน่าจะได้มาพูดให้เห็นชัดเจนว่า แท้จริงแล้วรัฐบาลไม่ได้แตกแยก
 ในเรื่องนี้ แต่ได้ทำหน้าที่ในเรื่องนี้อย่างสมบูรณ์ที่สุด ก่อนที่จะส่งมอบรถไฟฟ้าใต้ดิน
 มูลค่าถึง ๑ แสนล้านบาทที่คนคอยกันมาเป็นสิบ ๆ ปี ๒๐ ปี เพื่อแก้ปัญหาจราจรนั้น
 ให้แก่ลูกแก่หลานต่อไป ท่านประธานครับ ดังนั้นในวันนี้การที่มีกฎหมายฉบับนี้
 ออกมา และมีการรองรับเรื่องระบบสัมปทานต่าง ๆ และบังเอิญมาสอดคล้อง
 กับกฎหมายหลายฉบับที่เสนอในวันนี้ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นกฎหมายรัฐวิสาหกิจ
 ล้วนแล้วแต่เป็นกฎหมายที่จะเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นั้น
 จึงเป็นองค์ภาพพท์ที่เห็นชัดเจนครับว่า วันนี้ระบบที่เรียกว่ารัฐวิสาหกิจหรือเป็น
 ระบบข้าราชการที่ยิ่งกว่าข้าราชการ ที่ผมได้เคยกราบเรียนไปแล้วในบท
 กฎหมายต้น ๆ นั้นว่า ทำอย่างไรให้ระบบรัฐวิสาหกิจนี้มีการสอดประสานรับกัน
 กับระบบภาคเอกชนที่จะเข้ามาต่อสร้างประสิทธิภาพด้วยประโยชน์ของประชาชน
 อย่างสูงสุด ดังนั้นในวันนี้ผมดีใจที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้เข้ามาในช่วงเวลาที่
 เหมาะสมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคณะรัฐมนตรี เราเห็นว่าวันนี้ข้อได้เตียงกันนั้น

เป็นข้อโต้เถียงที่ประชาชนไม่ได้เสียอะไรเลยครับ ประชาชนมีแต่ได้กับได้ครับ คือถกเถียงกันว่าสัมปทานตามเอกสาร ที.โอ.อาร์. (TOR) นั้น ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท เราอยากได้เงินตัวนี้มากขึ้นที่เราจะให้กับรัฐได้ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องเปิดทางให้เอกชนนั้นสามารถเดินได้เหมือนกัน ดังนั้นการถกเถียงวันนี้จึงขึ้นอยู่กับว่า ทำอย่างไรรัฐจะได้ประโยชน์สูงสุดตรงนี้และทำอย่างไรประชาชนจะได้ประโยชน์สูงสุดจากตรงนี้ ถ้าเงินที่ให้รัฐบาลมีน้อย ค่าตัวถูกไหมครับ ถ้าถูกลงดี แต่ขอประทานโทษครับ โดยระบบการบริหารรัฐนั้น รัฐมีลูกอยู่ ๒ กระพรรวนครับ ลูกกลุ่มใหญ่ ๆ อยู่ในเมืองครับ มีคนอยู่ประมาณ ๑๐ ล้านคน โดยประมาณ คนกรุงเทพฯ เข้าออกที่จะต้องใช้บริการรถไฟแห่งนี้-----

แต่ถูกอีกรุ่นหนึ่งอีก ๕๐ ล้านคนอยู่ต่างจังหวัด ถ้าเอกชนให้เงินตอบแทน
แก่รัฐน้อยแล้วไปเก็บค่าตัวถูก ๆ คนกรุงเทพฯ อึมครึม แต่คนข้างนอกที่
ปลูกข้าวราคาข้าวก็ตกต่ำ ราคาปุ๋ยก็ขึ้น เศรษฐกิจดีแล้วครับวันนี้แต่น้ำมัน
ลิตรละ ๑๕ บาทกว่า แล้วจะต้องมาแบกภาษีในเรื่องของรถไฟฟ้ามหานครอีก
ผมว่าคนข้างนอกไม่ชอบใจ บางทีคนข้างนอกลองไปทำ ผมอยากจะให้คนที่ทำ
โพลล์ (PoII) สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ลองไปตามชาวนาในชนบทข้างเอาใหม่ที่ท่าน
จะเสียภาษีและมาแบกให้คนกรุงเทพฯ ให้ค่ารถเขาถูก ๆ ไปทำโพลล์ข้างนอก
ข้างลึกลับ เขาไม่เอาหรอกครับ เพราะว่าเขาไม่ได้ประโยชน์อะไรตรงนั้น
ดังนั้นผมคิดว่าในวันนี้โดยเนื้อหาของกฎหมายนั้นเราเห็นด้วยในหลักการ
และก็กราบเรียนว่าวันนี้พรรคชาติพัฒนาเราก็ได้ดูแลเรื่องกฎหมายรัฐวิสาหกิจ
เกือบทุกฉบับเพื่อหาจุดข้อดีข้ออ่อนเพื่อเสริมให้เข้มแข็งขึ้น ให้มีประสิทธิภาพขึ้น
และให้มีประโยชน์ต่อประชาชนมากขึ้น และในโอกาสวันนี้จึงกราบเรียน
ท่านประธานว่า เราเห็นด้วยที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านและเป็นการผ่าน
ในภาวะการณ์ที่จะทำให้เกิดข่าวสารในทางส่วนรวมข้างนอกสภาว่า รัฐบาลนี้
ไม่ได้ขัดแย้งกัน แต่เขาเถียงกันเขาพูดกันในเรื่อง เหตุผลที่จะทำอย่างไรให้ประชาชน
ได้ประโยชน์สูงสุด กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่
โดยหลักการของร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
ซึ่งรัฐบาลได้เสนอนั้น โดยมีหลักการกว้าง ๆ ว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยการรถไฟฟ้า
ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย เหตุผลเนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกาซึ่งออก
โดยรัฐบาล โดยฝ่ายบริหารจัดตั้งองค์การรถไฟฟ้ามหานครเมื่อปี ๒๕๓๕ ซึ่งเป็น
ที่มาในการให้มีการจัดการจัดระบบขนส่งมวลชนเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาการจราจร
ของกรุงเทพฯ ผมเองเป็นคนนครพนมอยู่ต่างจังหวัดแต่พี่น้องจำนวนมหาศาล
ที่มาอยู่ในกรุงเทพฯ มีความจำเป็นต้องถูกกฎหมายนี้ด้วยความรอบคอบ โดยหลักการแล้ว
เห็นด้วยที่จะมีระบบการขนส่งเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาการจราจรซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่ง
ต่อการพัฒนาประเทศไทย เป็นปัญหาที่จะเกิดทั้งในทางบวกทางลบต่อการมา
กรุงเทพฯ เป็นปัญหาต่อภาครัฐในการที่จะแก้ไขในเรื่องของรายได้จากการท่องเที่ยว

ที่จะเข้ามาสู่ประเทศไทย ถ้าเรามีระบบการขนส่งที่เป็นรถไฟฟ้าขนส่งที่ได้
ดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เพื่อให้เกิดความรอบคอบและได้นักกฎหมายนี้
เข้ามาสู่สภา เป็นครั้งแรกนะครับ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาสภาไม่มีโอกาส
ได้พิจารณาหรือครับ ออกโดยท่านรัฐมนตรี ออกโดยฝ่ายบริหารจบ มีผล
บังคับใช้เป็นกฎหมายอย่างหนึ่ง แต่คราวนี้ได้เสนอต่อสภาเพื่อให้ตัวแทนของ
ประชาชนได้มีโอกาสได้พิจารณากฎหมายนี้เป็นครั้งแรก -----

โดยเนื้อหาเพื่อให้การขนส่งมวลชนโดยระบบรถไฟฟ้าที่ได้ทวีความจำเป็นยิ่งขึ้น เป็นอย่างมากในปัจจุบัน เหตุผลนะครับ นั่นคงจะเห็นว่าถ้ารถติดแล้วก็ไม่อยากไปไหน เพราะฉะนั้นต้องไปโดยรถใต้ดินแล้ว มีความจำเป็นอย่างยิ่ง สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ขององค์การรถไฟฟ้ามหานครให้สามารถที่จะดำเนินการขนส่งให้มีประสิทธิภาพ ถ้าฟังโดยหลักการ โดยเหตุผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ต้องเห็นด้วยกันทั้งหมด เพื่อที่จะให้การบริหารตรงนี้สำเร็จในการแก้ไข ยิ่งเร็วยิ่งจะแก้ไขปัญหาชาติ ยิ่งจะทำให้ภาคการขนส่งที่เป็นอุปสรรคในการที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว รายได้จากต่างประเทศที่จะต้องหนีไปเที่ยวเชียงใหม่ หนีไปเที่ยวภูเก็ต เพราะปัญหาในกรุงเทพฯ รถติด ท่านประธานครับ ผมจะขอพิจารณาในรายละเอียดในขั้นของกรรมาธิการว่าท่านมีคณะกรรมการจะดำเนินการอย่างไร แต่ภาคที่เป็นปัญหาอยู่ ณ วันนี้คงจะต้องใช้โอกาสนี้ ได้นำเสนอต่อสภา ผมได้ตั้งกระทู้ถามเป็นกระทู้สดถามท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อมีข่าวฮือฮาครั้งแรกในเรื่องของการให้สัมปทานกับภาคเอกชน ท่านรัฐมนตรีตอบด้วยความจริงใจ ที่วีเขาออกข่าวด้วยความสนใจนะครับตอนที่ท่านตอบ เพราะเป็นบรรยากาศของการพูดอย่างตรงไปตรงมาว่า ในเรื่องนี้เป็นประโยชน์ของประชาชน เป็นเรื่องสังคมกำลังถามหาว่าใครที่จะบริหารองค์การนี้ให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนจริง ๆ ท่านคงจำได้ว่าขณะนี้รัฐบาลได้ลงทุนชุดทางของรถไฟฟ้าใต้ดินเป็นเงินร่วมแสนล้านบาท ขณะนี้กำลังจะให้เอกชนมาลงทุนอีกประมาณสัก ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดระบบการขนส่ง เราทำราง ทำทางให้กับรถไฟฟ้า ภาคเอกชนมาลงทุนในการจัดระบบขนส่งในการบริหารโดยให้สัมปทาน ๒๕ ปี ข้อใหญ่ใจความก็คือเวลาทำข้อเสนอว่าใครจะมาสัมปทานอันนี้ต้องจ่ายเงินให้กับชาติบ้านเมือง ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท แต่เวลาที่จะดำเนินการจริง ๆ กลายเป็นหมื่นล้านบาท แล้วคณะกรรมการก็ตั้งแทนเสนอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ ผมถามในวันนั้น ผมต้องการคำตอบมาถึงวันนี้ ต้องถามกันวันนี้ดีกว่าในวันนั้นผมบอกว่า ท่านรัฐมนตรีครับ ส่วนเหลือผมที่บอกว่า ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท ตอบแทนภายใน ๒๕ ปี ต้องจ่ายเท่านั้นนะ เสร็จแล้วเวลาจะทำสัญญากับเขาจริงทำไมเป็นแค่หมื่นล้านบาทหายไปไหนหมื่นกว่าล้านบาท ท่านก็ตอบด้วยความตั้งใจว่า ขณะนี้คณะรัฐมนตรียังไม่เห็นชอบหรือ ตั้งคณะกรรมการเพื่อที่จะดำเนินการต่อรองให้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยมีท่านรองนายกฯ คือท่านพิชัย รัตตกุล พรรคประชาธิปัตย์นี้แหละ เป็นประธาน

ผมก็มีความคาดหวังว่าพวกกันเสรีจกัคงจะทำ คือให้ได้ประโยชน์ให้กับประชาชน เหมือนอย่างี่สมาชิกรัฐบาล ขอภัยนะครึบ ท่านสุนัย จุลพงศธร ที่พูดแต่ไม่ซัด ผมบอกซัดเลย ต้องมีเงินให้หลวงให้ช่วยชาติบ้านเมือง ณ วันนีเหมือนดังหนังสือ เชิญชวน คือ ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท บอกให้เวลาโดยค่อนข้างบอกว่าให้กลับเข้ามา แล้วจะให้ความเห็นชอบอีก วันนีมีข่าวหน้า ๑ นะครึบ ผมอ่านจากหนังสือเขาบอกว่า ช. การช่าง วิดฮุบ รพม. ครม. ลิ่งเบรค ชาติไทยพลิว นิ่งเวียบกริบ ท่านประธานครึบ ผมขอบคุณท่านที่ทำหน้าที่ตรวจสอบในการบริหาร ผมไม่ได้ มีโอกาสเข้าไป และไม่มีใครมีความผิดที่เอาความลับในการประชุม ครม. มาให้กับสื่อ อย่าไปเอาโทษเขา นะครึบ รัฐบาลต้องใจกว้าง ประชาธิปไตย ต้องให้ประชาชนตรวจสอบ ท่านประธานครึบ เนื้อใหญ่ใจความการคัดค้าน ทั้งหมดเป็นการคัดค้านจากรัฐมนตรีพรรคชาติพัฒนา คัดค้านจากท่านรองนายก มาเลย หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา ขออนุญาตนะครึบ ผมดูตามเนื้อใหญ่ใจความ ถ้าผิดพลาดก็ต้องขอภัย ผมชื่นชมว่าค้ำกัน ขอให้เจรจากให้ขึ้นต้นด้วย ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ให้กับประเทศ ให้กับชาติบ้านเมืองที่เป็นนี้เป็นสินมากมาย อยู่ขณะนี้ ไม่ใช่หมิ่นกว่าล้านบาท พูดเกือบเป็นเกือบตายได้มา ๑,๕๐๐ ล้านบาท บอกว่าเขาเกือบกลมากแล้ว ประชาชนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก บอกต้อง ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท พอเสนอเข้าผมเข้าใจว่าพระสยามเทวาธิราชคงจะมีจริงนะครึบ ท่านเองคงจะห่วงชาติบ้านเมืองก็ดลใจให้ ครม. ยับยั้งแล้วพิจารณาด้วยความ รอบคอบ ก็ตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ รัฐมนตรีภาคฝ่ายรัฐบาลก็ไม่ค่อยเห็นด้วยใน เนื้อใหญ่ใจความ บอกว่าผลประโยชน์ให้น้อยไป ผมอยากให้การบริหารตรงนี้ ตรงไปตรงมา เพราะฉะนั้นทราบว่าท่านพิชัย ท่านรองนายก ท่านไม่รับ ตำแหน่งแล้วไปเจรจากอีกท่านบอกว่าถอดใจแล้วเหนื่อย เพราะทำเต็มที่ได้เท่านี้ ถ้าทำอีกก็ไมรู้จะออกอย่างไร ก็มอบให้กับท่านรองนายก ของพรรคประชาธิปัตย์ อีกท่านหนึ่งคือดอกเตอร์ศุภชัย เป็นประธานต่อรองกันใหม่ ให้เวลา ๑ เดือนนะครึบ ผมจะพิจารณากฎหมายนี้ด้วยผลของการให้สัมปทานอันนี้ว่าจะทำด้วยความจริงใจ ต่อประชาชนใหม่ หรือว่าจะทำเพื่อประโยชน์ของใครกันแน่ -----

ผมไม่อยากจะบอกไปว่าบริษัทนี้เป็นของใคร ใครเกี่ยวข้อง แต่เงินเป็นหมื่นล้านบาท นะครับท่านประธาน ถ้าชาวบ้านผมบอกว่าเงิน ๑ ล้านบาท เอาไปร้อยใบพัน ใบกระสอบนับมาหมด นี่คือ ๑ ล้านบาท นี่หมื่นล้านบาทที่หายไป ประโยชน์ตรงนี้ ควรจะต้องทำด้วยความโปร่งใสเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นองคาพยพต่าง ๆ ของกฎหมายฉบับนี้จะต้องเป็นเครื่องมือในการที่จะบริหารกระบวนการ รถไฟฟ้ามหานครเพื่อให้เกิดความโปร่งใส เพื่อให้การใช้กฎหมายขององค์กรนี้ เป็นประโยชน์ต่อคนยากคนจน ค่าโดยสารจะเก็บเท่าไร ส่วนที่จะให้เป็นกับใคร เงินจะขึ้น เงินจะถูก เงินจะแพง ไม่ใช่ภาระมาให้เป็นส่วนหนึ่งของประชาชนจะต้อง รับผิดชอบ คนค้าคนขายจะต้องกล้าลงทุน เท็จจริงอย่างไรไม่ทราบครับ บอกว่า เขาบอก ๒๔,๐๐๐ นะถึงยื่นเสนอได้ แต่ก่อนเสนออันนี้มีการแก้ประกาศ บอกว่าต่ำกว่าราคากลางก็ยื่นได้ แล้วก็หาช่องทางนี้แหละ เพื่อที่จะเกื้อกูลกัน ผมก็แปลกใจว่าถ้าแบบนี้ไหนเลยไม่ยกเลิกทำใหม่ ให้คนเขาต่อสู้กัน ถ้าลาฟัง บริษัทในประเทศไทยสู้ไม่ได้ก็ต้องเปิดโอกาสให้สากลเขาเข้ามาสู้ให้เป็นประโยชน์ ของประชาชน ประเทศชาติอย่างจริงจัง ผ่ากรเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งนะครับ ผมให้ความเห็นชอบต่อกฎหมายนี้ แต่ผมไม่เห็นชอบในการที่จะให้การบริหาร ให้อำนาจกับการดำเนินการที่ไม่รักษาประโยชน์ประชาชน ขอบพระคุณครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุนัย จุลพงศธร จากพรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครสวรรค์ครับ ต้องกราบขอภัย ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวพาดพิงมาถึงพรรคชาติพัฒนา และก็ตัวกระผมเอง โดยเฉพาะในเรื่องที่พูดถึงว่าพรรคชาติพัฒนาได้ขัดแย้งและได้คัดค้านเป็นพระ เอก ต้องกราบขอบพระคุณที่ประหนึ่งว่าจะชม แต่ว่าพรรคชาติพัฒนาอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องพระ เอก แต่เป็นเรื่องของเราช่วยกันครับ ฝ่ายรัฐบาลช่วยกัน หาทางออกที่ดีที่สุด ท่านประธานครับ ในประเด็นนี้ผมบังเอิญตั้งใจครับ เสมือนว่า จะทราบว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจะอภิปรายอะไรพอดี ผมจึงได้พูดขึ้นเสียก่อน

ถึงเหตุผล และก็เรื่องนี้กราบเรียนครับว่าไม่ใช่รัฐบาลเขาทำกันเท่านั้นครับ เราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลก็ทำครับ เราในฐานะกรรมการการคมนาคมก็เอาเรื่องนี้ไปวินิจฉัยกันครับ ตัวแทนของพรรคฝ่ายค้านก็ร่วมกันครับ เราก็ถกเถียงกันอย่างเต็มที่เพื่อจะหาข้อสรุปที่ดีที่สุดว่าตัวเลขสัมพันธ์กันอย่างไรกับค่าตัวโดยสาร กับความเป็นธรรมที่จะให้ระหว่างคนกรุงเทพฯ กับคนในต่างจังหวัด ดังนั้นตรงนี้จึงต้องกราบขอขอบคุณ และขอชี้แจงว่า แท้จริงแล้วสิ่งที่เราได้ดำเนินการนี้คือทำตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย คือรักษาผลประโยชน์ร่วมกันครับ กราบขอบคุณครับ

(นายขจิตร์ ชัยนิคม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอภัยท่านขจิตร์นะครับ ขอท่านรัฐมนตรีก่อนครับ
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกที่เคารพครับ กระผม พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ พรรคราชฎร ก่อนอื่น กระผมต้องขอขอบพระคุณท่านสื่อนัย จุลพงษ์ธร ที่ได้กรุณากราบเรียนให้ประธาน และท่านสมาชิก และท่านผู้ฟังทางบ้านได้รับทราบถึงความจริงว่า ในคณะรัฐมนตรีนั้น ไม่ได้มีการแตกแยก กราบเรียนจริง ๆ เลยครับ ไม่ได้แตกแยก เพราะทุกท่าน ยังไม่รับครับ ไม่ใช่มีใครรับ ทั้ง ๔๙ ท่าน แม้แต่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ก็ไม่ได้รับ ไม่ว่าจะเรื่องค่าโดยสาร เพราะนั่นคือผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะพี่น้องประชาชนผู้มีรายได้น้อย รถไฟฟ้าใต้ดินวัตถุประสงค์หลัก ผู้มีรายได้น้อยที่สุดคือผู้ใช้แรงงานรายวันนี่แหละ ต้องขึ้นให้ได้ เพราะฉะนั้น ท่านจะเห็นว่ารถไฟฟ้าใต้ดินทุกประเทศในโลกนี้ ท่านไปแล้วท่านจะมองไม่เห็น รถเมล์ เขาต้องการให้ทุกคนขึ้นรถนี้ เพราะอะไร ผลประโยชน์ทางอ้อมนั้น นับมหาศาล จึงขาดทุนทุกประเภท รัฐบาลทุ่มเงินลงไปแล้วยังไม่พอ ในการก่อสร้าง ยังต้องซัพพอร์ต (Support) ลงไปอีกทุกปี แต่ผลประโยชน์ทางอ้อมนั้นพี่น้องประชาชนตื่น ๗ โมงเช้า ตื่น ๘ โมง ไม่ต้องตื่นตี ๓ ตี ๔ อย่างประเทศไทย เลิกงาน ๔ โมง ๔ โมงครึ่งถึงบ้าน ไม่ใช่เลิกงาน ๔ โมง แล้วพ้ออยู่ทาง แม่อยู่ทาง ลูกอยู่ทาง กว่าเจอกัน ๒ ทุ่ม ๓ ทุ่ม นอนพัก ประมาณ ๒ - ๓ ชั่วโมงแล้วก็ต้องออกไปทำงาน เสียหายทางเศรษฐกิจเท่าไร รถเมล์ติดเท่าไร เพราะฉะนั้นท่านสื่อนัยพูดถูกแล้ว เราจึงจำเป็นต้องให้ ประโยชน์ทั้ง ๒ ทาง คือ ข้อที่ ๑ พี่น้องประชาชนต้องใช้ได้ทุกระดับ ข้อที่ ๒ เมื่อรัฐบาลลงทุนไปแล้วเรามีตัวอย่างทุกประเทศสูญ และต้องซัพไซด์ (Subsidize) ลงไปอีก แต่เราจะไม่ต้องเอาเงินภาษีอากรอย่างที่ท่านสื่อนัยพูด มาให้ เราจึงได้ตั้งกติกาว่า รัฐจะต้องได้ทุนคืน ประชาชนทุกระดับชั้นต้องใช้ได้ อันนี้ถูกต้อง เพราะฉะนั้นจึงต่อสู้กันมา ๓ ครั้ง ๔ ครั้ง แล้วผมเองอยากจะ กราบเรียนนะครับว่า เหมือนไปรษณีย์ นี่คือกฎหมายร่วมทุนปี ๒๕๓๕ ซึ่งรัฐบาล สมัยนั้นได้ออกกฎหมายไว้ เราไม่ต้องพูดถึงท่านนะครับว่ากฎหมายร่วมทุนนั้น มีกรรมการเฉพาะก็คือ ตัวแทนกระทรวงมหาดไทย ตัวแทนกระทรวงคมนาคม ตัวแทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนจากสำนักอัยการสูงสุด ผู้แทนจากสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนจากสำนักงบประมาณ ผู้แทนจากคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้เชี่ยวชาญ

อีก ๓ ท่าน ไปพิจารณา ผู้อื่นไม่เกี่ยวข้อง กระผมก็ไม่เกี่ยว ใครไปแต่ต้อง
ไม่ได้เลย เมื่อพิจารณาเสร็จแล้วใครนำเสนอคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีมีหน้าที่อย่างไร
๑. อนุมัติก็ไปทำสัญญากัน ไม่อนุมัติก็ให้เลิกไปได้ หรือจะให้เจรจาใหม่ก็ได้
หรือจะให้ด้วยวิธีพิเศษก็ได้ แล้วแต่คณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นเรื่องนี้กระผมเอง
ได้กราบเรียนทุกท่านได้ทราบว่า แม้เมื่อครั้งที่แล้วจำเป็นต้องเอาเข้าวาระ
เพราะครบ ๑ เดือนแล้วจะต้องเอาเข้าวาระจร เราก็ยังไม่ยอมกันเลยครับ
เพราะฉะนั้นเมื่อเจรจาแล้วต้องส่งให้รัฐมนตรีทุกท่านได้ไปพิจารณาเพื่อจะได้
มาร่วมกัน เพราะฉะนั้นขอให้ท่านได้สบายใจ ที่นี้ว่าพี่น้องประชาชนต่างจังหวัด
จะได้หรือไม่ ขอกราบเรียนว่าได้เลยครับ ได้แน่นอน ๑. ลูกหลานท่านมาได้ใช้
ท่านต้องเข้ามาทำธุรกิจท่านได้ใช้ แต่แม้ว่าท่านไม่ได้มาท่านก็ได้ใช้ เพราะอะไร
เพราะว่าถ้าเพื่อการจราจรคล่องตัว เงินที่ต้องสูญเปล่าไปกับการใช้เชื้อเพลิง
ค่าสึกหรอวัสดุที่ส่งมาจากต่างประเทศ แม้กระทั่งยารักษาโรคที่ปีนี
กรุงเทพมหานครประกาศแล้วว่าพี่น้องประชาชนต้องยื่นสูดควันพิษเข้าไป
ป่วยเข้าไปโรงพยาบาลนั้น ๑ ล้าน ๕ แสนคน คนละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน
สี่พันล้านบาท ก็หมื่นล้านบาท ก็ไม่ต้องไปซื้อ น้ำมันไม่ต้องไปซื้อ ลดค่าน้ำมันลง
แล้วเงินอันนี้ไปไหน ก็อยู่ในประเทศไทยเรา ก็จะไปพัฒนาโรงเรียน สร้าง
โรงพยาบาล ถ้าอันนี้ได้ทุกคน ขอกราบเรียนว่าได้ทุกคน อันนี้ต้องขอบพระคุณ
ที่ท่านสัณย จุลพงศธร ได้ให้กระผมได้กราบเรียนให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง
และสร้างความเข้าใจอันดีให้พี่น้องประชาชนว่า รัฐบาลไม่มีการซัดแย้ง
เราาร่วมกันพิจารณา ทุกท่านยังไม่มีใครไม่เห็นด้วยเลยนะครับ ให้เข้าใจ
ไม่ใช่ว่าอีกท่านเห็นด้วย อีกท่านไม่เห็นด้วยเลยทะเลาะกันไม่ใช่ทุกคนใช้ได้สูงสุด
สำหรับกระผมเองก็ต้องขอกราบขอภัยที่เอ่ยนามท่าน คือท่านไพจิตร ศรีวรชาน
ที่สนับสนุนให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เดินทางต่อไป เรื่องที่ท่านสงสัย วันนี้
ตอบให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ ที.โอ.อาร์. ออกไป กระผมไม่ได้เกี่ยวข้องนะครับ
แต่กราบเรียนว่า พี่ให้ตีนะครับ ท่านไม่ควรจะถามกระผม ท่านควรจะไปถาม
ฯพณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ที.โอ.อาร์. ออกสมัย ฯพณฯ และการเปลี่ยน
ก็เปลี่ยนสมัย ฯพณฯ ไม่ใช่เปลี่ยนสมัยผม ผมเข้ามาเป็นช่องแล้วนะครับ
เพราะฉะนั้น ที.โอ.อาร์. นี้ออกเดือนมิถุนายน ก่อนที่ค่าเงินบาทจะลดค่าลง
แล้วไปเปลี่ยนเอาแถว ๆ เดือนตุลาคม ซึ่งท่านยังเป็นรัฐบาลอยู่นะครับ

ก็ขอให้เข้าใจ เพื่อจะได้สบายใจนะครับ ว่ากระผมไม่ได้ไปเปลี่ยน ไม่ได้
ไปรู้เรื่องด้วย เข้าไปแล้วไปรับหน้าที่ เขาก็ยื่นซองกันแล้ว และก็ไม่มีสิทธิที่จะ
ไปทำอะไรทั้งนั้น ท้าวมะ ที.โอ.อาร์. ออกไป ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท แล้วท้าวมะ
กลับมาเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ๆ เหตุผลไม่ใช่อยู่ที่กระผมนะครับ
เป็นคณะกรรมการเข้ามาชี้แจง เพราะคณะรัฐมนตรีชกใช้มากเขาชี้แจงว่า
ตอนที่ออกนั้นทุกท่านว่าเดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๐ ค่าเงินบาทเรา
๑ เหรียญสหรัฐฯ จะประมาณ ๒๕ ถึง ๒๖ บาท -----

เพราะฉะนั้นเงิน ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท ค่าเงินในปี ๒๕๔๐ ๕ ล้านบาท แต่ถ้าตลอดสัมปทานจริง ๆ แล้ว ก็จะประมาณ ๖๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ได้เม็ดเงินจริง ๆ คืบมา ๖๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่พอปลายปีตอนที่ยื่นขอนั้น ค่าเงิน ๑ เหรียญสหรัฐฯ มันจะเป็น ๔๐ กว่าบาท ๕๐ บาท เพราะฉะนั้นเมื่อแปลงกลับมาเป็นเงินเหรียญ เงิน ๖๐ ล้านบาท ก็กลายเป็นเหลือ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่เงินไทยยังเป็น ๖๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทตามเดิม แล้วรัฐบาลพอใจไหม ไม่พอใจ รัฐบาลต้องการอย่างไร ต้องการเงินคืนเลย เพราะเราลงทุนอย่างที่ท่านว่า ระบบโยธาฯ ลงไปประมาณ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ลงภาคการผลิต ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ รวมแล้ว ๙๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท หรือเกือบ ๑ แสนล้านบาท หรือ ๑ แสนล้านบาท เพราะฉะนั้นเราก็อยากได้เงิน ๑ แสนล้านบาทคืน จึงพยายามเจรจาต่อรอง ขณะนี้เราก็ได้เพิ่มมาเป็น ๗๗,๐๐๐ ล้านบาท ประกอบกับเมื่อสัมปทานสิ้นสุดลง เขาลงทุนอีกประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อสิ้นสุดสัมปทานเราก็มีเงินใช้หนี้เขาไป ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เราได้ระบบรถ ได้ระบบเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ มาอีกประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เราก็ได้มา ๑ แสนกว่าล้านบาท หักกลบลบหนี้ก็จบกัน ต่อไปนี้เราก็สบายแล้ว รถไฟฟ้าเราก็สามารถจะทำได้โดยไม่ต้องไปกู้หนี้ยืมสินใคร ไม่ต้องไปเอาภาษีราษฎรมา นี่คือผลประโยชน์ เพราะฉะนั้นต้องชัดเจน ถ้าไปพูดถึง ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทประเด็นจะไม่เข้าใจ คือเงินสดจริง ๆ ได้กลับคืนมา คือ ๗๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่ถ้าเพื่อขึ้นมากขึ้นเราก็ได้มากขึ้น คืออาจจะได้ ๑ แสนกว่าล้าน อาจจะเป็นอย่างนั้น แต่นับว่าโชคดีถ้าเป็นอย่างนี้จะเป็นแห่งแรกในโลกที่รถไฟฟ้าได้ดินสามารถยืนอยู่บนตัวเองได้ ทั้งในโลกนี้ไม่มีมีอยู่ ๒ แห่ง คือที่สิงคโปร์กับที่ฮ่องกง ที่ยืนอยู่ได้ไม่ใช่ด้วยค่าโดยสาร ยืนอยู่ได้ เพราะเอาที่ไปสร้างคอนกรีต เอาที่ที่สถานีไปทำศูนย์การค้า เพราะทุกท่านก็ทราบว่าที่ดินที่สิงคโปร์กับที่ฮ่องกงนั้นแพงขนาดไหน เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสบายใจได้ แล้วต้องกราบขอบพระคุณมากที่ทำให้โอกาสได้ชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง ขออภัยว่าเงินจริง ๆ ที่รัฐบาลจะได้รับนั้น ขณะนี้ได้มาถึง ๗๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท รวมกับของที่เขาลงทุนไปเมื่อหมดสัมปทานกับประเทศของเรา ๑ แสนกว่าล้านบาท แต่เราพอใจไหม ก็ยังไม่พอใจ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องค่าโดยสารเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าเพื่อแพงแล้วพี่น้องประชาชนผู้มีรายได้น้อยขึ้นไม่ได้แล้ว มันก็จะเหมือนกับไม่อยากจะเอ่ยนามแต่จำเป็นต้องชี้ให้ท่านเห็น คืออย่าง บี.ที.เอส. (BTS)

ซึ่งกระผมเองไปดูงานก่อนจะเปิด ๓ เดือน กระผมยืนยันได้ถาม ๗๗ รong ๗ พิธีข
 ดูได้เลยว่า ผมบอกอย่างนี้เสร็จแน่ ช่างแน่ ถามว่าช่างอย่างไร พี่น้องประชาชน
 ผู้มีรายได้น้อยขึ้นไม่ได้แล้วจบครับ วันหนึ่งต้องการผู้โดยสาร ๓ แสนคนขึ้นไป
 แล้วผู้มีรายได้น้อยขึ้นไม่ได้แล้วจะเอาที่ไหน เมื่อเอาไม่ได้ก็เสร็จ ท่านต้องเสร็จแน่
 แล้วขณะนี้ก็เป็นอย่างนั้น ต้องการวันละ ๘ ล้านบาท ได้แค่ ๔ ล้านบาท
 แต่กระผมเองก็บอกไม่ต้องห่วง ถึงอย่างไรก็ตามต้องขอบคุณท่านกล้า ไม่มี
 นักธุรกิจใดในโลกนี้ลงทุนระบบรถไฟฟ้า เพราะรู้ว่าขาดทุนแน่นอน ยืนยันได้อย่างไร
 ขณะนี้รถไฟฟ้าสายสีส้มของเรา ๓๘ กิโลเมตร จากบางกะปิไปราษฎร์บูรณะประกาศมา
 ๕ - ๖ ปีแล้ว นักธุรกิจเห็นแล้วก็เมินทั้งนั้น ทั่วโลกก็เมิน ถ้าของนี้ดีไม่ต้อง
 มาถึงเราหรอกครับ ทุกประเทศเขาต้องลงทุนกันหมดแล้ว นี่รัฐบาลต้องลงทุนทุกแห่ง
 เพราะรู้ว่าทำแล้วต้องยอมขาดทุน แต่ได้ทางอ้อมโดยมากมาขมมหาศาล อย่างที่
 ท่านไพจิตร ศรีวรขาน พูดเมื่อกี้ก็ถูกแล้ว ของเราถ้าเผื่อไม่แก้ด้วยรถไฟฟ้าใต้ดินแล้ว
 จะต้องกระเทือนแม้กระทั่งการท่องเที่ยว ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ ความสูญเสีย
 ทางเชื้อเพลิง ความสูญเสียทางเจ็บป่วย ทางสุขภาพร่างกายไม่ต้องพูดถึง
 มันมีค่ามหาศาล แม้กระทั่งการท่องเที่ยวที่บอก ถ้าเด็กอายุเท่า ๆ ไม่ควรจะเข้ามา
 เพราะความแข็งแรงยังไม่พอ เข้าไปป่วยหมด ถึงขนาดนี้ นั่นก็คือการท่องเที่ยว
 ที่ท่านพูดนั้นถูกต้องแล้ว แล้วก็ต้องกราบขอบพระคุณมากครับที่ให้โอกาสผมได้ชี้แจง
 ให้ได้ เข้าใจอีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประจักษ์ และตามด้วยท่านพิระพันธุ์นะ ครับ

นายประจักษ์ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประจักษ์ พลเดช จากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่ ถ้าจะพูดถึงความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ในการที่จำเป็นจะต้องมีรถไฟฟ้าใต้ดิน พุด่างๆ ก็คงจะต้องบอกว่าเพื่อการที่จะแก้ปัญหาในกรุงเทพมหานคร แม้พวกผมจะเป็นผู้แทนราษฎรอยู่ต่างจังหวัดตามว่าเขตเชียงใหม่ ถ้าจะพูดอย่างคนเห็นแก่ตัวก็บอกอยากตัดช่อง เพราะเงินตั้งแสนล้านบาท ถ้าได้ไปให้ทางภาคเกษตร ๑ แสนล้านบาท ผมคิดว่าปัญหาเรื่องมันสำปะหลัง ปัญหาเรื่องข้าวคงจะไม่เกิดปัญหาอย่างที่เป็นอย่างในปัจจุบัน คงจะแก้ปัญหาทางด้านเกษตรกรรมได้มากกว่านี้พอสมควร แต่เมื่อทราบถึงความจำเป็นนี้ครับ ก่อนอื่นต้องขอบคุณถ้าผมจำไม่ผิดคือรัฐบาลของท่านบรรหาร ศิลปอาชา ในขณะที่เป็นนายกรัฐมนตรีสมัยนั้นเมื่อปี ๒๕๓๘ ท่านได้เป็นผู้ที่ขอมติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อจะดำเนินการเรื่องนี้โดยมีเป้าหมายก็คือว่าทางรัฐจะเป็นผู้ลงทุนส่วนหนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งในการดำเนินการขั้นผู้โดยสาร เรื่องรถให้เป็นหน้าที่ของเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาทั้งหมดตั้งแต่รัฐบาลของท่านบรรหาร ศิลปอาชา เป็นผู้ดำเนินการและดำเนินการโดยมติคณะรัฐมนตรีขณะนั้น จนต่อมาถึงรัฐบาลของท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ก็ต้องกราบเรียนต่อท่านผู้เสนอกฎหมายนะครับ ว่า ที.โอ.อาร์. ที่ออกสมัยของท่านชวลิต ยงใจยุทธ ถ้าไม่สอดคล้องหรือบางสิ่งบางอย่างเมื่อท่านนำมาสานต่อตรงนั้นแล้ว ถ้าเห็นว่าไม่ดีไม่ชอบ ถ้าท่านมีอำนาจตรงนั้นน่าจะแก้ไขให้ชอบเสียด้วยวิธีการอย่างไรก็ตามดำเนินการด้วยการแก้ไข ที.โอ.อาร์. ก็ได้หรือด้วยวิธีการที่แม้จะมีการดำเนินการผ่านถึงขั้นนั้นแล้ว ท่านน่าจะนำเรื่องนั้นเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อไม่เห็นชอบในสิ่งที่ท่าน พลเอก ชวลิต ดำเนินการไว้ก็ได้ครับ แต่ท่านได้สานต่อมาจนถึงตัวท่านดำเนินการถึงขณะนี้ แสดงว่ารัฐบาลชุดปัจจุบันก็เห็นชอบกับ ที.โอ.อาร์. ของสมัยท่าน พลเอก ชวลิต ด้วย ดังนั้นก็ต้องว่าให้ตรงไปตรงมาอย่างนี้นะครับ แต่ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาที่เราฝ่ายค้านเห็นด้วยอย่างยิ่งก็คือที่ท่านได้เสนอกฎหมายนี้เข้าสู่สภาเพื่อให้สภาได้มีโอกาสได้พิจารณาร่วมกันกับท่าน เพราะที่แล้วมาเป็นเพียงแต่พระราชกฤษฎีกา ดังนั้นตรงนั้นการจะแก้ไขก็ค่อนข้างที่จะง่าย โดยมติคณะรัฐมนตรีทุกอย่าง

ก็เปลี่ยนแปลงไปได้ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่างมาวันนี้ถ้าท่านต้องการที่จะแก้ไขว่า ส่วนนี้ต่อไปนี้จะต้องดำเนินการโดยรัฐทั้งหมด ไม่ต้องการให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดสัมปทานโดยเอกชนเป็นสัมปทาน ท่านก็มีมติของคณะรัฐมนตรีเห็นชอบแก่พระราชกฤษฎีกาก็ดำเนินการได้แล้ว แต่ท่านยังยืนยันเห็นว่าวิธีการที่จะเสนอเป็นกฎหมายนี้เป็นส่วนที่ดีที่สุด ก็เป็นการที่ท่านใจกว้างพอที่จะให้สภาผู้แทนราษฎรมีส่วนได้รับพิจารณาเกี่ยวกับท่านด้วย และปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันนี้ก็คงจะต้องบอกว่า ท่านอาจจะบอกว่าท่านไม่เห็นมีความขัดแย้งเกิดขึ้น ผมก็ไม่คิดว่าไม่คิดใจตรงนั้นว่าจะขัดแย้งหรือไม่ขัดแย้ง แต่เรื่องสำคัญที่สุดอยู่กับมาตรา ๔๕ ครับ เนื่องจากกรณีการที่เราลงทุนไปทั้งหมดแล้วโดยกรมโยธาธิการเป็นผู้ดำเนินการ โดยรัฐเป็นผู้ดำเนินการมาประมาณ ๖๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่นี้เหลืออยู่ผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกันเท่านั้นเอง เนื่องจากคณะกรรมการชุดที่แล้วที่ผ่านมาที่ของรถไฟฟ้ามหานครได้ดินรายงานสภาพบางอย่างไม่ตรงกัน จะเรื่องค่าโดยสารประเมินว่าส่วนหนึ่งจะได้ประมาณเท่านั้น และขณะเดียวกันทางด้านพาณิชย์จะได้อีกจำนวนประมาณเท่านั้น แต่ขณะเดียวกันยอดเสนอมาแล้วไม่ตรงกันจึงเป็นปัญหาที่ถกเถียงกันอยู่จนทุกวันนี้ ดังนั้นตรงนี้จะ เป็นความผิดพลาดของคณะกรรมการที่ประเมินราคา หรือขณะเดียวกันไปดำเนินการในช่วงระยะเวลาสั้น หรือเป็นเพราะมีความขัดแย้งอย่างอื่นปะปนอยู่ ตรงนี้เป็นปัญหาที่เราอยากรู้ถึงได้กระทู้ถามสดท่านไป

แต่อย่างไรก็ตามในวันนี้ ในหมวดที่ ๔ ว่าด้วยสัมปทาน มาตรา ๔๕ ท่านก็
ยังเขียนไว้คงเดิม โดยเขียนว่า เรื่องของการเดินรถไฟฟ้าให้แก่เอกชน
เป็นผู้ดำเนินการอย่างเดิม หมายความว่าท่านจะต้องการให้สัมปทานเช่นเดียวกัน
แต่เมื่อกี้ท่านพูดว่าการดำเนินการของรถไฟฟ้าที่ดินนั้นเป้าหมายจริง ๆ แล้ว
เป็นการให้บริการแก่ประชาชน เมื่อเป็นการให้บริการแก่ประชาชน
แล้วจริง ๆ ทุกหน่วยงานเราก็เห็นแล้วว่าไม่ว่ารัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ก็ตาม
เราคำเนินการทั้งหมดแล้วเพื่อต้องการให้การบริการประชาชนได้รับความ
สะดวกสบาย จริง ๆ แล้วเราไม่เคยคิดถึงผลกำไรที่เกิดขึ้น เป็น ๑๐ ปี ๒๐ ปี
ที่ผ่านมากการขนส่งมวลชนต่าง ๆ ขาดทุนย่อยยับมาตลอดเราก็รู้ แล้วก็รัฐเป็น
ผู้สนับสนุนมาโดยตลอดเราก็เข้าใจ แต่ว่าเราเห็นว่าหน่วยงานนี้เป็นการบริการ
ประชาชน เช่นเดียวกันเราก็ไม่ได้เคยคิดว่าเงินที่ไปสนับสนุนในกรุงเทพมหานคร
ทั้ง ๆ ที่ว่าทุ่มเทในกรุงเทพมหานครจะมากกว่าต่างจังหวัดเสียด้วยซ้ำไปที่เรา
ให้แก่กรุงเทพมหานคร แต่เราก็ยังเห็นว่าส่วนนี้เป็นความจำเป็นจะต้องแก้ปัญหา
คน ๖ - ๗ ล้านคนอยู่ในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นตรงนี้ครับท่านประธานครับ
ผมอยากกราบเรียนถามท่านประธานไปยังท่านผู้เสนอกฎหมายว่าความขัดแย้ง
ที่มีอยู่ในปัจจุบันก็คือเพียงจำนวนเงินอีกส่วนหนึ่งที่จะ เห็นว่าบางส่วนแต่ยังได้
น้อยอยู่ และท่านทำไมไม่เปลี่ยนหลักการว่าเมื่อทุกอย่างต้องการให้ประชาชน
ได้รับความสะดวกสบาย ให้เป็นการดำเนินการโดยรัฐทั้งหมดจะไม่ได้หรือ
เพราะเหตุใดในร่างกฎหมายฉบับนี้ท่านยังจะ เห็นว่าส่วนของการเดินรถไฟฟ้า
ให้แก่เอกชนเป็นผู้ได้รับสัมปทานไปดำเนินการอยู่เหมือนเดิม นี่คือปัญหาที่กระผม
อยากจะ เรียนถามท่านประธานไปถึงท่านผู้เสนอกฎหมายว่าเหตุผลอะไร
ที่เป็นอย่างนั้น

ส่วนประการที่ ๒ ก็คือว่า บางสิ่งบางอย่างท่านจะ ไปออกเป็น
กฎกระทรวง ในวรรคสองของมาตรา ๔๕ นะครับ ในกฎกระทรวงที่ออกตรงนั้น
มานี้นะครับ หลักเกณฑ์ วิธีการตรงนั้นทั้งหมดเป็นการดำเนินการตรงนั้นทั้งหมดนี้
จะสอดคล้องกับปัญหาที่กำลังคาราคาซังกันอยู่อีกหรือเปล่า ผมไม่อยากจะให้เขา
เข้าใจผิดนะครับ อย่างหนึ่งสื่อพิมพ์พาดหัวแต่ละวันนี้ค่อนข้างที่จะคล้าย ๆ กับว่า
เห็นมีความขัดแย้งกัน จริง ๆ แล้วอยู่บนพื้นฐานของผลประโยชน์ไม่ลงตัวอย่างนั้น
ผมไม่อยากจะให้เกิดขึ้นเลย อย่างหนึ่งสื่อพิมพ์วันนี้ใช้คำว่า ยี่วะ ลาออกจากการ
เป็นประธานแล้ว อย่างนี้นะครับ แต่ขณะเดียวกันเนื่องจากว่ากรณีอีกพรรคหนึ่ง

ไม่เห็นชอบด้วยอย่างนี้ะครับ มันจึงมองเห็นว่าเป็นภาพที่ไม่ดีต่อสาธารณชนเลย เพราะภาพไม่ดีตรงนี้เกิดขึ้นจากคล้าย ๆ กับว่ามีการต่อรองเรื่องผลประโยชน์ บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น นั่นก็เพราะว่าให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ แต่ว่าถ้าตรงนี้ถ้ารัฐรับมาทั้งหมดอีก ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยรัฐบาลชุดนี้เสนองบประมาณปีใหม่ จะเป็นผู้ลงทุนเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด แล้วก็รัฐจะเป็นผู้บริหารเองทั้งหมด ถ้าอย่างนั้นจะเป็นประโยชน์ดีกว่านี้หรือไม่ะครับ ผมจึงอยากจะถามประเด็นนี้ เป็นประเด็นหลัก ถ้าท่านตอบเป็นที่เข้าใจก็จะเป็นสิ่งที่ดี แต่ว่าถ้ายังอยู่ในขั้นกรรมาธิการก็จะได้มีการพูดกันแล้วก็วิเคราะห์ปัญหาอีกเรื่องหนึ่งว่าอันไหนที่เป็นส่วนที่ดีกว่ากันนะครับ ท่านประธานครับ ในการเสนอกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาแน่นอนครับก็จะได้เห็นมีผู้รับผิดชอบโดยชัดเจนขึ้นและขณะเดียวกันก็สามารถจะแก้ปัญหาได้ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับว่า เห็นด้วยในการที่ท่านเสนอเป็นกฎหมายฉบับนี้เข้ามาและคิดว่าในขั้นกรรมาธิการเราคงจะได้ดูแลถึงรายละเอียดในสิ่งที่เป็นประโยชน์มากที่สุดให้แก่ประชาชนต่อไปขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านพิธีพันธุ้ครับ

นายพิธีพันธุ้ สาสิรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พิธีพันธุ้ สาสิรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นครับท่านประธานความจริงผมไม่ตั้งใจจะอภิปราย เพราะว่าตั้งใจว่ารายละเอียดค่อยจะไปพูดในกรรมาธิการแล้วก็ได้ว่ากันนั้น แต่ผมก็เกิดความสับสนครับท่านประธาน เพราะว่าผมอาจจะอยู่ในสภาสัมัยแรก แต่ว่าทำงานในกรรมาธิการมาเยอะ ยังไม่ทันพิจารณาเลยครับท่านสมาชิกพูด ๒ คน เจ้าหน้าที่มาบอกว่าจะขอนัดประชุมพรุ่งนี้ยังไม่รู้เลยใครจะเป็นประธาน ขอบังคับต้องล่วงหน้า ๓ วันครับท่านประธาน ถ้าหากว่าจะประชุมพรุ่งนี้จะต้องเป็นเรื่องด่วนครับท่านประธานต้องอธิบายให้ได้ว่ามันความจำเป็นเร่งด่วนอะไร ในเมื่อสมาชิกเพิ่งอภิปรายไป ๒ คน บอกว่าต้องประชุมพรุ่งนี้แล้ว-----

ผมคิดว่าผมคงรับไม่ได้ครับถ้าจะประชุมพุ่มนี้ เพราะว่าแต่ละคนก็มีภารกิจ
 ซึ่งนัดไว้อยู่แล้ว และยังไม่เห็นความสำคัญจำเป็นเร่งด่วนอะไรที่ต้องประชุม
 พุ่มนี้สำหรับกฎหมายฉบับนี้ ผมใคร่กราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อเป็นอย่างนี้
 ก็เลยต้องลุกขึ้นมาพูด กราบเรียนท่านประธานที่ต้องพูดเพราะว่าฉบับนี้หลักการ
 ก็เห็นด้วย ไม่ได้ไม่เห็นด้วย แต่ที่สำคัญก็คือถามว่า วันนี้เรามีองค์การรถไฟฟ้า
 ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยหรือยัง มีครับ มีอยู่แล้ว แต่ว่าองค์การรถไฟฟ้า
 ขนส่งมวลชนตรงนี้ละครับ เราเรียกกันติดปากว่ารถไฟฟ้ามหานคร จัดตั้งขึ้นโดย
 พระราชกฤษฎีกาเมื่อปี ๒๕๓๕ พระราชกฤษฎีกาดังนี้ละครับถามว่ามีฉบับเดียว
 รถไฟฟ้ามหานครทำงานได้ไหมครับ ไม่ได้ครับท่านประธาน เพราะว่า เป็นเพียงแค่
 พระราชกฤษฎีกาที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะจัดตั้งองค์กร แต่ว่าในการดำเนินการนั้น
 จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องของการใช้ที่ดิน เข้าไปเกี่ยวข้องกับการไป
 ละเมิดสิทธิประชาชน เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานจำได้ เมื่อต้น ๆ สมัยของ
 สภาชุดนี้ได้มีการเสนอพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งขึ้นมา คือพระราชบัญญัติจัดหาที่ดิน
 เพื่อระบบขนส่งมวลชน ตอนที่ออกพระราชบัญญัติฉบับนั้นถ้าท่านประธานจำได้
 ก็ออกมาเพื่อเป็นเครื่องมือให้รถไฟฟ้ามหานครนี้เอง เป็นเรื่องของการได้
 กรรมสิทธิ์หรือได้สิทธิในการใช้ที่ดินเป็นหลักเพื่อที่จะดำเนินการแล้วมีการ
 อภิปรายกันในสภา มีการไปพูดกันในกรรมาธิการว่า ตรงนั้นละครับคือเครื่องมือ
 ของรถไฟฟ้ามหานคร เป็นกฎหมายเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของรถไฟฟ้ามหานคร
 ส่วนพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งนั้นเป็นเพียงแค่ตัวจัดตั้งองค์กรขึ้นมาเพื่อทำงาน
 ท่านประธานจะเห็นว่ากฎหมายแบ่งเอาไว้เป็น ๒ ฉบับเรียบร้อยแล้ว
 ตัวพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งรถไฟฟ้ามหานครนั้นเป็นเรื่องขององค์กรเพื่อจัดตั้ง
 สถาบันขึ้นมาทำงาน แล้วก็มาออกพระราชบัญญัติจัดหาที่ดินเพื่อระบบขนส่งมวลชน
 ขึ้นมาเพื่อให้องค์กรทำงานได้ และถ้าท่านประธานไปดูในพระราชบัญญัติฉบับนั้น
 จะเห็นรายละเอียดทั้งหมดนะครับเขียนมาเพื่อระบบขนส่งมวลชนที่เราเรียกว่า
 รถไฟฟ้ามหานคร แล้วในการอภิปรายกฎหมายฉบับนั้นก็ยกตัวอย่างรถไฟฟ้ามหานคร
 ทั้งนั้นเลยครับ แล้วเจ้าหน้าที่ของภาครัฐที่เข้าไปเป็นกรรมาธิการใน
 คณะกรรมาธิการชุดนั้นก็คือเจ้าหน้าที่จากรถไฟฟ้ามหานคร ที่นี้ท่านประธาน
 ลองมาดูหลักการ เหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ หลักการ เหตุผลของกฎหมายฉบับนี้
 ครับท่านประธาน บอกว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
 แห่งประเทศไทย และโดยเหตุผลก็บอกว่าพระราชกฤษฎีกาที่ผมเอ่ยอ้าง

เมื่อสักครู่ครับท่านประธาน มันไม่เพียงพอจะเห็นได้ว่ามันไม่เพียงพอ ต้องอธิบายให้ได้ว่ามันไม่เพียงพออย่างไร ในเมื่อในการทำงานจริง ๆ แล้วมีอีกฉบับหนึ่งครับ พระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งสำหรับเอาไว้ทำงาน ส่วนพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งอันนั้นไม่ได้เอาไว้ทำงาน เป็นตัวตั้งองค์กรเลย ๆ เพราะฉะนั้นลำพังแต่พระราชกฤษฎีกาตัวนั้นไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานได้หรือไม่ได้หรือเพียงพอหรือไม่เพียงพอ ที่นี้ปัญหาก็คือที่ผมเป็นห่วง ท่านประธานครับ ที่คิดว่าไหน ๆ ต้องลุกขึ้นมาแล้วก็ต้องพูด ไม่อย่างนั้นจะลุกทำไม ก็คือว่าเนื้อหาครับ หลักการที่สำคัญที่ผมบอกผมเห็นด้วยก็คือว่า หลักการของการจัดตั้งองค์กรทั้งหมดต้องเป็นพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมถึงบอกผมเห็นด้วย การที่ออกเป็นพระราชกฤษฎีกานั้นไม่ใช่หลักการที่ต้องการที่รัฐบาลจะเปลี่ยนแปลงมาเป็นพระราชบัญญัตินั้นถูกต้องครับ หลักการอันนี้ถูกต้อง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ปัญหาที่ผมคิดว่าต้องไปดูในรายละเอียดในชั้นกรรมาธิการก็คือว่าเนื้อหาสาระข้างในที่ผมพูดเช่นนี้เพราะอะไรครับท่านประธาน เพราะมีเนื้อหาในทางปฏิบัติไปซ้ำซ้อนกับกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง มันจะทำให้เกิดปัญหาว่า และกฎหมายฉบับนั้นมันเป็นหมันไหมครับ เพราะออกมาเจตนารมณ์ทั้งหมดเพื่อรถไฟฟ้ามหานครเสร็จแล้วเราก็มาออกอีกฉบับหนึ่งแล้วก็ไปใส่เรื่องเดียวกันซ้อนไปในนี้โดยมีรายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกัน ที่สำคัญครับท่านประธาน ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานบอกว่า เหตุผลที่ออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้การดำเนินงานกิจการรถไฟฟ้าเป็นระบบมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่ที่ตรงข้อตั้งเป็นข้อสังเกตในชั้นนี้เพราะไม่สอบถามท่านรัฐมนตรีครับ คงไปคุยกันในชั้นกรรมาธิการว่า การที่จะทำให้รถไฟฟ้ามหานครมีประสิทธิภาพในการบริหารหรือในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ไม่ว่าจะเป็นคนกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัดนั้นมันต้องเปลี่ยนตำแหน่งจากผู้อำนวยการเป็นผู้ว่าการหรือครับ

ตำแหน่งผู้อำนวยการรถไฟฟ้ามหานคร ที่เรียกว่า ผอ. รฟม. นี้ทำงานไม่ได้
 ไซ้ใหม่ครับถ้าไม่ใช่ผู้ว่าการ รฟม. มันเกี่ยวกันตรงไหนครับ การที่ต้องเป็น
 ผู้ว่าการ รฟม. มันถึงจะเพียงพอกับการบริการนี้ไม่ได้เกี่ยวกันเลยครับ เพราะฉะนั้น
 ตรงนี้ก็มีการแก้ไขเข้ามา ในเรื่องของคณะกรรมการที่มีการเปลี่ยนแปลงไปครับ
 ท่านประธานครับ ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เป็นเรื่องสำคัญ ในเรื่อง
 ของคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ามาเป็นกรรมการหรือว่าประธานกรรมการบอร์ด
 ถ้าท่านประธานมีร่างฯ อยู่ในมือเนะครับ ท่านประธานลองกรุณาดูมาตรา ๑๕ (๓)
 คุณสมบัติที่ไม่ต้องห้าม คือถ้าหากว่าเป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อการลงทุนในบริษัทที่เป็น
 คู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียกับ รฟม. มาเป็นกรรมการได้ เป็นได้อย่างไรครับ
 บอกแต่เพียงว่าเป็นเพียงผู้ถือหุ้น ก็แปลว่าไม่ได้เป็นผู้บริหารหรือครับ แต่ถ้าผม
 เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ละครับ ถูกไหมครับที่ผมจะให้ผู้ถือหุ้นใหญ่ของผู้ที่มีส่วนได้เสียกับ
 รฟม. มาเป็นบอร์ด รฟม. ครับ ที่สำคัญต่อไปครับท่านประธาน ความจริงเรื่องนี้
 ผมพูดมาตั้งแต่สมัยที่เป็นพระราชบัญญัติจัดหาที่ดินเพื่อระบบขนส่งมวลชน คือเรื่อง
 ของการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผมเห็นด้วยที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าถ้าไม่มีการพัฒนา
 อสังหาริมทรัพย์อยู่ไม่ได้ รายได้ไม่พอ ต้องพยายามหารายได้หลายด้านมา
 เพื่อจะให้เรามีรายได้ขององค์กร แต่ที่สำคัญท่านประธานอย่าลืมครับว่า การพัฒนา
 อสังหาริมทรัพย์นั้นจะต้องเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นที่ไม่ใช่การเวนคืน
 ที่ผมพูดเช่นนี้เพราะอะไรครับ เพราะว่าในรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ชัดเจนครับ
 การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นได้รับการคุ้มครองต้องเพื่อประโยชน์สาธารณะ
 ถ้าหากเราจะเวนคืนมาเพื่อไปพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เอาที่ดินแปลงนั้นของเอกชน
 มาพัฒนาแล้วใช้อำนาจรัฐเข้าไปเวนคืน ถูกต้องไหมครับ ไซ้ไม่ได้ครับ แล้วกฎหมาย
 ก็เขียนไว้ต่อในกฎหมายรัฐธรรมนูญว่า ถ้าหากว่าไม่เอามาใช้เพื่อการนั้นที่ระบุไว้
 ในพระราชบัญญัติเวนคืนภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ ต้องคืนที่ดินตรงนั้น
 ให้แก่เจ้าของหรือทายาทของเจ้าของเดิม เพราะฉะนั้นบทบาทหน้าที่ตรงนี้
 ต้องย้ำให้ชัดเจนว่า ที่เราเพิ่มอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เข้าไป
 ไซ้ตรงนี้นั้นทำได้ แต่ต้องไม่ใช่ขออสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาจากการเวนคืน ตรงนี้
 ไม่เขียนไว้ชัดเจน ท่านประธานครับที่น่าเป็นห่วงต่อไปที่ผมอยากจะกราบเรียน
 ก็คือเรื่องของหมวด ๔ เรื่องของสัมปทาน ตรงนี้ต้องให้ชัดเจนครับท่านประธาน
 ว่าจะให้สัมปทานอะไรกันแน่ เพราะว่าถ้าท่านประธานกรุณาดูในหมวดแรก ๆ
 เรื่องของนิยามคำจำกัดความ จะจำกัดความไว้หมดครับว่า ถ้อยคำไหนใน

กฎหมายนี้เรียกว่าอะไร แปลว่าอะไร ถ้าท่านประธานไปดูในหมวด ๔ ในเรื่อง
 ของสัมปทานนะครับ บอกว่าอย่างนี้ครับ มาตรา ๔๕ ในการดำเนินกิจการ
 รถไฟฟ้าตามร่างพระราชบัญญัตินี้ รพม. โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจให้
 สัมปทานการเดินรถไฟฟ้าหรือสัมปทานจัดสร้างระบบรถไฟฟ้าและเดินรถไฟฟ้า
 แก่เอกชนได้ และอาจให้สิทธิแก่ผู้รับสัมปทานในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ด้วยก็ได้
 แต่ว่าในกฎหมายฉบับนี้ไม่มีนิยามคำว่า เดินรถไฟฟ้า แต่ว่าเดินรถไฟฟ้านั้นเป็น
 ส่วนหนึ่งของคำอธิบายนิยามของคำว่า กิจการรถไฟฟ้า ท่านให้สัมปทานอะไรกันแน่
 ในเรื่องของการจัดสร้างระบบรถไฟฟ้าครับ สัมปทานจัดสร้างระบบรถไฟฟ้านะครับ
 ไม่ใช่สัมปทานกิจการรถไฟฟ้า ท่านประธานก็ต้องไปดูคำว่า ระบบรถไฟฟ้า
 นี้แปลว่าอะไร ระบบรถไฟฟ้า แปลว่าเรากำลังจะให้สัมปทานในการสร้าง
 เฉพาะสถานีรถไฟฟ้า มีอะไรบ้างครับระบบรถไฟฟ้า รถไฟฟ้าโดยตัวของรถเองก็ได้
 หมายถึงเฉพาะทางก็ได้ หมายถึงสถานีรถไฟฟ้าก็ได้ หมายถึงระบบพลังงานก็ได้
 หมายถึงระบบควบคุมการเดินรถก็ได้ หมายถึงระบบสื่อสารก็ได้ หมายถึงระบบ
 ระบายอากาศและศูนย์ซ่อมบำรุงก็ได้ จะหมายถึงทั้งหมดก็ได้ หมายถึง
 อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ ตรงนี้ไม่เกิดความชัดเจนเลยครับว่าเราจะให้สัมปทาน
 อะไรกันแน่ เพราะถ้าหากว่าเราบอกว่าเราให้สัมปทานเฉพาะระบบรถไฟฟ้า
 ที่หมายถึงสถานีรถไฟฟ้า แปลว่ารถเป็นของเราครับ แต่สถานีเป็นของ
 ผู้รับสัมปทาน ดีไม่ดีจะต้องเสียค่าบัตรผ่านสถานีไปซื้อบัตรอีกที เพราะว่าต้อง
 เสียค่าสัมปทาน -----

ฉะนั้นตรงนี้ต้องเกิดความชัดเจนครับว่าจะเอาอย่างไร แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ คงจะไม่พูดอะไรมากแล้วครับ คงจะขอไปพูดในกรรมาธิการก็คือว่าผมไม่เข้าใจว่าเจตนาหรือว่าผิดพลาด เพราะว่าในกฎหมายฉบับนี้ผมถึงไม่เข้าใจครับว่า มันไม่มีประสิทธิภาพตรงไหน ตรงที่ว่า มีหมวด ๕ เรื่องคนโดยสาร คนโดยสารคือคนที่เราจะไปบริการเขา นะครับ เรากำลังจะสร้างระบบรถไฟฟ้าไปบริการคนโดยสาร ซึ่งก็คือประชาชนนั่นเอง แต่เรากลับมีกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับประชาชนซึ่งจะมาเป็นคนโดยสาร ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เพิ่งเคยเห็นฉบับแรกครับ ถามว่าทำไมครับ บอกว่า มาตรา ๕๘ คนโดยสารรถไฟฟ้าต้องชำระค่าโดยสารตามวิธีการและอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และก็ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ หลักการของ รฟม. ผมขอเรียกสั้น ๆ ว่า รฟม. ท่านประธานดูอย่างนี้ก็อาจจะสงสัยว่าไม่เห็นมีปัญหาอะไรครับ ทำไมครับ ในบทลงโทษต่อไปบอกว่า ผู้โดยสารคนไหนไม่ปฏิบัติตามติดคุก ผู้โดยสารคนไหนไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับก็คือผู้ใดฝ่าฝืนตามข้อบังคับของ รฟม. จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ตรงนี้มีเรื่องอะไรครับ ผมไม่เข้าใจเลย แต่ท่านประธานดูต่อไปว่าคนที่ต้องปฏิบัติตามตรงนี้คือใครบ้างครับ มีแต่ผู้โดยสารคนเดียวหรือเปล่า เปล่าครับ ท่านประธาน มีใครอีกครับ ก็เอกชนถ้าหากมารับสัมปทานหรือเข้ามาดำเนินการ ถามว่าเขาต้องปฏิบัติใหม่ครับ ต้องครับ แต่พอเป็นเอกชนที่เข้ามาดำเนินการ ถ้าไม่ปฏิบัติตามปรับอย่างเดียวนะครับ มันอะไรครับ ประชาชนซึ่งเป็นคนเข้ามาใช้บริการ เป็นคนเสียค่าโดยสารไม่ปฏิบัติตามติดคุก โทษจำคุก ๑ เดือน มันมีมาได้อย่างไร ตรงนี้ผมเข้าใจว่าจะผิดพลาด ถึงได้กราบเรียนว่า รายละเอียดจะต้องไปพูดคุยกันในชั้นกรรมาธิการ แต่ว่าหลักการถูกต้องเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีครับ เพราะว่าสิ่งที่ทำการจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นมา ถึงแม้รัฐบาลมีอำนาจที่จะทำเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมอย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายคนพูดไปแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นหลักการที่ถูกต้องครับที่เอามาเข้าสู่ระบบ แต่การเข้าสู่ระบบนี้ต้องไม่เป็นการไปทำให้ไปขัด ไปแย้ง หรือไปผิดพลาดในกฎหมายอื่นด้วยนะครับ ผมจึงต้องขอฝากท่านประธานไว้ว่า ในการพิจารณาของกรรมาธิการให้ดูรายละเอียดให้รอบคอบ และก็ถ้าเป็นไปได้ข้านัดประชุมเลขพ่วงนี้แต่ละท่าน ก็มีการกักกันซึ่งนัดไว้ล่วงหน้าหมดแล้วนะครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : มีผู้ขออภิปรายคงจะเป็น ๓ ท่านนะครับ เชิญท่านกฤเทศวร์ ร้อยโท กฤเท ใสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤเท ใสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ขออนุญาตท่านประธานได้อภิปรายเพียงสั้น ๆ เพื่อตั้งข้อสังเกตฝากไปยังกรรมาธิการที่จะพิจารณากฎหมายฉบับนี้ ประการแรก กระผมเห็นความพยายามของรัฐบาลที่จะแก้กฎหมายให้แตกต่างจากพระราชกฤษฎีกาที่ตั้งองค์กรมมา อย่างน้อยที่สุดท่านได้แก้ไขให้กว้างขึ้นคือเรียกว่า องค์การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยจากที่เคยใช้ชื่อ รฟม. แต่ว่าผมดูก็ยังมี ความสับสนอยู่ว่าชื่อขององค์กรมนั้นจะเรียกตามชื่อพระราชบัญญัติหรือยังจะ ไปใช้ รฟม. อยู่ เพราะว่าข้างในนั้นยังเป็น รฟม. อยู่ ประเด็นที่กระผมอยากกราบเรียนตรงนี้ก็คือว่า มีความรู้สึกในหมู่ท่านสมาชิกมากทีเดียวว่า ถ้าเราออกกฎหมายฉบับนี้มาจัดการเฉพาะปัญหาของกรุงเทพมหานครไม่ค่อยเป็นธรรม ทั้ง ๆ ที่สาระสำคัญนั้นไม่ได้เกี่ยวกับว่าเราจะใช้งบประมาณมาตรงนี้มากเกินเหตุ เพราะว่าองค์กรมนั้นจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ประสานงานจะเรียกว่า เป็นเพียงโบรกเกอร์ (Broker) นายหน้าหรือผู้จัดการผลประโยชน์เท่านั้นเอง อย่างโครงการที่ลงกันอยู่ในขณะนี้ต้องให้ความเป็นธรรมว่าภาคเอกชนได้มาลงทุนเยอะ รัฐบาลก็เพียงแต่เก็บค่าตั้งเขาเท่านั้นเอง แต่ว่าจะได้ประโยชน์ได้มากอย่างไรนั้นก็ถกเถียงกันอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่าเมื่อท่านได้เปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติยกระดับจากมหานครคือกรุงเทพฯ แล้วก็อยากจะให้มองไปในข้างหน้าว่าจังหวัดใหญ่ ๆ อื่น ๆ ที่จะมีปัญหาเรื่องจราจรต่อไปจะสามารถได้ประโยชน์จากร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ด้วย แต่ไปดูมาตรา ๗ (๑) ท่านประธานจะเห็นข้อจำกัดอยู่ เพราะว่าท่านได้ไปเขียนพื้นที่ที่จะต้องใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าดำเนินกิจการรถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานคร จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาหรือระหว่างจังหวัดดังกล่าว-----

กระผมคิดว่า การที่มาาระบุชื่อจังหวัดเหล่านี้ไว้แล้วก็ไปพ่วงจังหวัดอื่นนั้น ถ้าเราจะเขียนให้เป็นธรรมชาติกว่านี้ไม่ให้เกิดความรู้สึกว่าเลือกปฏิบัติ กระผมคิดว่าทำได้ง่ายมาก เพราะเมื่อเรายกกระดานขององค์กรนี้ขึ้นมาแล้ว เราก็ให้อำนาจเขาไปทั่วประเทศว่าจังหวัดใดจำเป็นที่จะต้องมีระบบขนส่งแบบนี้ก็ให้ดำเนินการในกรณีที่ภาคเอกชนเขาสนใจ กระผมคิดว่าการนี้ก็น่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาตรงนี้ได้ ท่านกรรมการก็น่าจะรับเรื่องนี้ไปพิจารณากันดูนะครับ ประเด็นที่ ๒

ท่านประธานครับ คำว่า ระบบรถไฟฟ้า นั้นก็มีความสับสนอยู่พอสมควร เพราะว่าในนิยามความหมายคำว่า ทางรถไฟฟ้า ที่ทางร่างฯ ได้เสนอมานั้นได้นิยามความหมายว่า ร่าง หรือ ทางสำหรับรถไฟฟ้าแล่น โดยเฉพาะไม่ว่าจะจัดสร้างในระดับพื้นดิน เหนือ หรือใต้พื้นดิน หรือพื้นน้ำ หรือผ่านไปในอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใด นั้นให้หมายถึงทั้งบนพื้นดิน ใต้พื้นดิน แต่ขณะนี้เรามีรถไฟฟ้าที่วิ่งอยู่ คือรถไฟฟ้า บี.ที.เอส. ซึ่งก็ต้องเรียกว่า รถไฟฟ้าเหมือนกัน ระบบไฟฟ้าเหมือนกัน ตรงนี้เราจะมีเชื่อมโยงอย่างไร องค์กรนี้จะเข้าไปดูแลเขาหรือเปล่า หรือว่าตรงนั้นจะเป็นข้อยกเว้นไว้หรืออย่างไรครับ ตรงนี้ต้องกราบเรียนว่าถ้าเราอ่านกฎหมายในฐานะคนธรรมดาที่ไม่รู้เรื่องรถไฟฟ้าต้องเกิดความสับสนอยู่ เพราะว่า บี.ที.เอส. นั้นก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง แต่เขาก็ดำเนินการจัดการโดยกรุงเทพมหานครไป ก็เข้าใจว่าจะยังไม่ได้อยู่ในกฎหมายฉบับนี้

ตรงนี้ถ้าท่านรัฐมนตรีจะกรุณาให้ความชัดเจนก็จะเป็นพระคุณนะครับ เรื่องที่ ๓ เรื่องนี้สำคัญมากครับ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เสนอมาร่วมกับกฎหมายฉบับที่เราเพิ่งพิจารณาไปแล้ว เป็นกฎหมายที่ค่อนข้างจะมีปัญหาในส่วนที่พวกเราพิจารณาอยู่ขณะนี้คือ ร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ นั้นหมายถึงว่าต่อไปนี้ ถ้ากฎหมายฉบับนั้นออกไปนะครับ ผู้ว่าการหรือใครก็ตามในหน่วยงานตรงนี้จะไม่ได้อยู่ในกฎหมายฉบับนี้ จะไม่ได้ใช้กระบวนการตรงนี้แล้ว

กระผมขอยกตัวอย่างนิยามความหมายของคำว่า ผู้ว่าการ ในหน้า ๓ ของตัวร่างพระราชบัญญัติ ในหน้า ๓ ท่านเขียนไว้แบบนี้ครับว่า นิยามความหมายของผู้ว่าการไม่เป็นไรนะครับ ท่านเขียนว่า ผู้ว่าการ หมายความว่า ผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย แต่ความหมายพนักงานสึครับจะมีปัญหา พนักงานหมายความว่า พนักงานของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย รวมทั้งผู้ว่าการ เมื่อสักครู่ที่ท่านเพิ่งบอกว่า ผู้ว่าการไม่ใช่พนักงานนะครับ แต่ที่ผมคิดว่าเกิดปัญหาในเชิงความคิดในรัฐบาลว่าท่านไม่ได้ประสานกันเท่าที่ควรเลย

สผ ๒๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๕๐/๒

ท่านเสนอกฎหมายเข้ามาใกล้ ๆ กัน แต่ว่าแนวความคิดต่างกันไปมาก กระผม
 กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า กรรมวิธีการที่จะไปพิจารณากฎหมายฉบับนี้
 จะต้องคำนึงว่าจะไปแนวทางไหนแน่ คือถ้าให้ผู้บริหารไม่ใช่พนักงานตามกฎหมาย
 คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ กระผมคิดว่าจะต้องแก้
 ไขให้สอดคล้องต้องกัน ไม่เช่นนั้นก็จะเกิดปัญหาในเชิงปฏิบัติ ท่านประธานที่เคารพครับ
 โดยสรุปกระผมก็คิดว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้จะออกไป จริง ๆ แล้วควรจะได้ออก
 เพราะว่ามีข้อจำกัดอย่างที่ท่านสมาชิกรวมทั้งท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงว่า
 การเป็นองค์กรโดยพระราชกฤษฎีกานั้นไม่สามารถใช้อำนาจตามกฎหมายได้เต็มที่
 ไม่สามารถบริการได้เต็มที่ เราก็เห็นใจครับ ควรจะออกเป็นกฎหมายไป -----

แต่เมื่อออกกฎหมายนี้ย่อทำให้เกิดปัญหาว่าออกกฎหมายโดยเน้นเฉพาะพื้นที่
 อยากจะให้ให้ออกกฎหมายที่จะใช้กับทั้งประเทศ ส่วนจะใช้ได้ตรงไหนอย่างไรนั้น
 เมื่อแนวทางเราต้องการให้ภาคเอกชนเขาเป็นผู้พิจารณา องค์กรนี้จะเป็นเพียง
 ผู้ประสานประโยชน์ ผมก็คิดว่ามีเหตุผลอธิบายได้ ไม่จำเป็นต้องไประบุว่า
 จะออกใช้จังหวัดนั้นจังหวัดนี้ แต่ถ้าถึงเวลาแล้วจังหวัดที่พร้อมก็จะมีโอกาสได้ใช้
 พระราชบัญญัตินี้ด้วย กระผมก็ขออนุญาตตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านฉัตรสุตติครับ

นายฉัตรสุตติ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ฉัตรสุตติ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ วันที่ที่ประชุมสภาของเรา
 ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๓ ครับ
 ฉบับแรกเป็นร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน
 รัฐวิสาหกิจ ฉบับที่ ๒ เราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย
 รัฐวิสาหกิจ เช่นเดียวกัน มาฉบับนี้ครับท่านประธานที่เคารพ เราพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ผมขออนุญาต
 กราบเรียนท่านประธานครับ เมื่อพูดถึงรัฐวิสาหกิจแล้วกระผมต้องร้องเรียน
 ท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล เมื่อตอนเริ่มประชุมท่านสุโขทัย จุลพงษ์ธร
 ขออนุญาตเอ่ยนาม ได้พูดถึงองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ซึ่งเดิมนั้น
 เป็นรัฐวิสาหกิจที่มีการบริการที่ดีมาก แต่ปัจจุบันนี้การบริการของรัฐวิสาหกิจแห่งนี้
 องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยแห่งนี้บริการประชาชนต่ำเข้าต่ำเย็นครับ
 ท่านประธานครับ โทรศัพท์หยุดเหี้ยม ๓ วันเต็ม ๑๕ วันมาไซ่ ถามว่า
 จะใช้ได้อย่างไรครับท่านประธาน ย้ายตู้เขาแล้วไม่จิ้มสายให้เขาโทรศัพท์
 ก็ใช้ไม่ได้ แล้วผมไม่เชื่อว่า จะเกิดเฉพาะในที่จังหวัดสุพรรณบุรีของผม
 ในสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกจังหวัดนี้ครับตั้งกระทู้ถามมาหลายครั้งแล้วครับ
 ผมฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมด้วยครับ ประสิทธิภาพ
 ในการทำงานขององค์การโทรศัพท์ของรัฐวิสาหกิจที่เคยเป็นรัฐวิสาหกิจชั้นหนึ่ง
 ปัจจุบันนั้นทำงานไม่สามารถสนองความต้องการของพี่น้องประชาชนได้
 ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยนั้น
 กระผมเห็นด้วยครับ เห็นด้วยในหลักการหลายประการครับ อย่างที่ท่านสมาชิก

ท่านทูตฯ ได้กล่าวถึงเมื่อสักครู่ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ เดิมการก่อตั้ง
องค์การรถไฟฟ้ามหานครนั้นได้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกานั้น
ชื่อขององค์กรนี้เรียกว่า องค์การรถไฟฟ้ามหานคร หรือที่เรียกว่า เมโทรโพลิทัน
แรพิด ทรานสิท ออธริตี้ (Metropolitan rapid transit authority)
จะเห็นได้ชัดเจนครับ เป็นรถไฟฟ้าที่ใช้ในเมืองใหญ่ ๆ จึงเรียกว่ารถไฟฟ้ามหานคร
วันนี้ครับรัฐบาลได้เปลี่ยนชื่อองค์การรถไฟฟ้ามหานครแห่งนี้เป็นการรถไฟฟ้า
ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย กว้างขวางไม่เฉพาะในเมืองใหญ่ ๆ เราจะเห็นว่า
ชื่อนั้นเปลี่ยนไปครับ กลายเป็น แมส แรพิด ทรานสิท ออธริตี้ ออฟ ไทยแลนด์
(Mass rapid transit authority of Thailand) อย่างที่เพื่อนสมาชิก
ได้กล่าวถึงเมื่อสักครู่ไม่ได้ครอบคลุมเฉพาะกรุงเทพมหานคร ไม่ใช่ครอบคลุมเฉพาะ
เมืองปริมณฑลเท่านั้น ในร่างพระราชบัญญัตินั้นได้กำหนดขยายขอบเขตพื้นที่บริการ
รถไฟฟ้ามหานครไปยังจังหวัดพระนครศรีอยุธยาด้วย ไปจังหวัดสมุทรสาครด้วย
เสียดายครับน่าจะไปถึงจังหวัดชลบุรีด้วยครับ เป็นเมืองท่องเที่ยวเป็นเมืองที่เป็น
หัวใจทำรายได้ให้กับบ้านเมืองของเรามาก -----

อย่างไรก็ตามก็ได้ทิ้งท้ายไว้ว่าจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกาในการไปดำเนินการ
 ในจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป ผมเห็นด้วยทั้งหมดทั้งสิ้นครับ อย่างไรก็ตามท่านประธาน
 ที่เคารพครับ เมื่อพูดถึงการเปลี่ยนแปลงกฎหมายจากพระราชกฤษฎีกาเป็น
 พระราชบัญญัตินั้น ยังมีรัฐวิสาหกิจบางแห่งครับที่มีการจัดตั้งโดยพระราชกฤษฎีกาอยู่
 ผมยกตัวอย่างให้เห็นครับ องค์การสวนพฤกษศาสตร์จัดตั้งโดยพระราชกฤษฎีกา
 มีปัญหาครับ เนื่องจากว่าดีกรีหรือลำดับชั้นของกฎหมายพระราชกฤษฎีกานั้น
 ชั้นมันต่ำกว่าพระราชบัญญัติ ทำให้การทำงานขององค์การสวนพฤกษศาสตร์นั้น
 ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างคล่องตัวเพียงพอ เมื่อไรครับผมฝากไปยัง
 ท่านรัฐมนตรีที่ดูแลรับผิดชอบองค์การสวนพฤกษศาสตร์ เห็นควรจะต้อง
 เปลี่ยนแปลงจากพระราชกฤษฎีกาให้เป็นพระราชบัญญัติ เช่นเดียวกันครับ
 ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
 แห่งประเทศไทยฉบับนี้ ท่านเอกอัครราชทูตไทยในกรุงเทพฯ ใสกระแจ่ง ขออนุญาตเอ่ยนาม
 อีกสักครั้ง ผมเห็นด้วยเมื่อไปดูมาตรา ๓๐ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เราเพิ่งพิจารณาคุณสมบัติพนักงานรัฐวิสาหกิจไปเมื่อสักครู่นี้ต่อไปผู้บริหาร
 ของรัฐวิสาหกิจนั้นต้องมาจากการสรรหาของคณะกรรมการชุดหนึ่ง โดยมี
 ตัวแทนของหน่วยราชการเข้ามาสรรหาด้วย และกำหนดลงไปเลยครับว่า
 วาระของการดำรงตำแหน่งนั้นจะดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระครั้งละ ๕ ปี
 แต่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ในมาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง
 คณะกรรมการหมายถึงใครครับ หมายถึง คณะกรรมการหรือบอร์ดของ
 การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน เหล่านี้ละครับ มาตรา ๓๗ ก็เช่นเดียวกันครับ
 ผู้ว่าการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละห้าปี ถามว่าสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติ
 คุณสมบัติของพนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งเราพิจารณาไปเมื่อสักครู่นี้หรือไม่ นี้ละครับ
 ผมท้วงติงไปยังคณะรัฐมนตรีว่า ความชัดเจนในนโยบายของคณะรัฐมนตรี
 เมื่อสัปดาห์ที่แล้วผมอภิปรายร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร รัฐบาลครับ
 โดยคณะรัฐมนตรีเสนอเข้าสู่สภาแห่งนี้ อำนาจการออกใบอนุญาตโรงแรมหรู
 ให้เป็นอำนาจของท้องถิ่น พอวุฒิสมาชิกไปแก้ไขในมาตรานี้ให้เป็นอำนาจ
 ของท้องถิ่นตามที่คณะรัฐมนตรีต้องการแล้ว กลับมาเปลี่ยนครับจะให้เป็นอำนาจ
 ของอธิบดีกรมโยธาธิการอีก นี่ความชัดเจนอย่างนี้ ความสอดคล้องในการ
 ทำงานอย่างนี้ต้องเกิดครับ เรามีหน่วยงานสำคัญสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 เราก็มียู่ แนวทางอย่างนี้มันต้องกำหนดไว้ให้ชัดเจนในพระราชบัญญัติต่าง ๆ
 ให้สอดคล้องกัน มาถึงเรื่องสำคัญครับท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่นี้

ท่านพระพิณธูได้กล่าวไป ผมไม่สบายใจเช่นเดียวกับคุณครับ ผมยกมือพร้อม ๆ กับ
 ท่านพระพิณธูนี้ละครับ ผมก็ได้รับทราบจากเจ้าหน้าที่มาเหมือนกันว่า ทำไม
 สิ่งให้มีการประชุมคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นในวันพรุ่งนี้ครับ แล้วผมบอก
 ด้วยว่าให้พิจารณาให้เสร็จภายในสัปดาห์เดียว ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ ๙๒ มาตรา มีความเร่งรีบอะไรกันขนาดนั้นครับ ผลประโยชน์อะไร
 จะต้องเร่งขนาดนั้นครับ ท่านประธานที่เคารพ เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งครับ
 การตรากฎหมายออกไปแต่ละฉบับ ๆ นั้นควรมุ่งถึงข้อบังคับต่าง ๆ ของ
 สภาแห่งนี้ครับ อำนาจนิติบัญญัติเป็นอำนาจ ๑ ใน ๓ อำนาจที่สำคัญในระบบ
 ประชาธิปไตยครับท่านประธาน ผมไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่งเช่นเดียวกับ
 ท่านพระพิณธู ผมทราบข่าวมา ผมว่าจะไม่อภิปรายเรื่องนี้แล้วครับท่านประธาน
 แต่ผมไม่ไหวครับท่านประธานครับ นอกจากนั้นท่านรัฐมนตรีได้กล่าวเรื่องนี้
 หลายครั้งผมก็มีความสงสัยอยู่ในใจว่า รัฐมนตรีมีอำนาจใหม่หรืออำนาจ
 อยู่ที่คณะรัฐมนตรี -----

พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การรถไฟฟ้ามหานครครับ ในมาตรา ๒๖ ระบุไว้
 อย่างนี้ ขออนุญาตอ่านนะครับท่านประธาน ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับ
 โดยทั่วไปซึ่งกิจการของ รฟม. เพื่อการนี้จะสั่งให้ รฟม. ชี้แจงข้อเท็จจริง
 แสดงความคิดเห็น ทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล
 หรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบาย
 ของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรีและสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับ
 การดำเนินการก็ได้ ทำไมรัฐมนตรีจึงโยนไปให้คณะรัฐมนตรีทุกครั้งที่มีการพูดถึง
 เรื่องนี้ครับ ผมอยากจะเรียนถามกลับไปว่า พระราชกฤษฎีกานี้ มาตรา ๒๖ นั้น
 ยังใช้อยู่หรือเปล่าครับ ต่อไปครับท่านประธานครับ มาพูดถึงเรื่องผลประโยชน์
 ของ รฟม. ผมก็ไม่สบายใจเช่นเดียวกันครับ เราได้นำภาษีงบประมาณ
 ของแผ่นดิน ซึ่งมาจากภาษีอากรของคนยากคนจนทั่วประเทศเพื่อความ
 สุขของพี่น้องประชาชนในกรุงเทพมหานครแห่งนี้ครับ ในเมืองใหญ่ ๆ แห่งนี้
 ๖๘,๐๐๐ ล้านบาท ลงทุนไปแล้วครับ ชุดอุโมงค์ทำรางเป็นค่าดอกเบี้ย
 ยังทำไม่เสร็จครับ ยังใช้งานไม่ได้ ยังจะต้องนำเงินงบประมาณไปลงทุนอีก
 ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อทำอะไรครับท่านประธานครับ เพื่อไปซื้อรถมาวิ่ง
 ไปทำสถานี ไปทำที่เก็บค่าโดยสาร ไปทำโรงซ่อม และรัฐบาลก็ตั้ง ที.โอ.อาร์.
 ไว้ว่า ในส่วนนี้ถ้าจะให้สัมปทานออกไปก็จะเป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท
 รัฐควรจะได้จากการที่รัฐลงทุนไป ๖๘,๐๐๐ ล้านบาท แต่เนื่องจากเกิด
 วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปรากฏว่ามีคนนำเสนอสัมปทานรถไฟฟ้ามหานครแห่งนี้
 เข้ามาในรัฐบาลชุดนี้ครับ เสนอเข้ามาเป็นเงินเพียง ๑๐,๗๒๓ ล้านบาท
 ครม. ไม่เห็นชอบ ผมเห็นด้วยกับท่านไฟจิตครับว่า ครม. ชุดนี้เห็นแก่ผลประโยชน์
 ของประเทศชาติ เห็นประโยชน์บ้านเมืองเป็นหลัก ต้องยกย่องพรรคชาติพัฒนาครับ
 นี่คือความจริงที่ปรากฏให้เห็น มีการท้วงติงในคณะรัฐมนตรีเราก็ทราบจาก
 สื่อมวลชนอยู่แล้ว ในท้ายที่สุดเอากลับไปต่อรองกันใหม่เพิ่มให้อีก ๑,๕๐๐ ล้านบาท
 เป็นเท่าไรครับท่านประธาน เป็นจำนวนเงินเพิ่มจากเดิม ๑๐,๗๒๓ ล้านบาท
 เป็น ๑๒,๒๒๓ ล้านบาท ยังไม่ถึง ๒๔,๐๐๐ ล้านบาทครับ แล้วในขณะที่เราตั้ง
 ที.โอ.อาร์ ๒๔,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ค่าโดยสารเป็นอย่างนี้ครับ จะเก็บค่าโดยสาร
 ระหว่าง ๑๔ - ๓๖ บาท พอไปต่อรองเพิ่มให้อีก ๑,๕๐๐ ล้านบาท ค่าโดยสาร
 จะไปตกหนักกับประชาชนครับ เพิ่มเป็น ๑๕ - ๓๘ บาท ท้วงติงไปท้วงติงมา
 กลับมาเหมือนเดิมครับ กลับมาเหลือ ๑๔ - ๓๖ บาท นี้ภาวระอย่างนี้ครับ

ภาระของพี่น้องประชาชน ปี.ที.เอส. เราก็เห็นอยู่แล้วเก็บสูงมากประชาชน
ก็ไม่มีเงินที่จะไปขึ้น ดังนั้นผมจะเรียนถามในประเด็นต่าง ๆ ที่ผมอภิปราย
มาทั้งหมดไปยังรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบช่วยกรุณาชี้แจง และฝากไปอีกประเด็นเดียว
ครับว่า ค่าโดยสารการขึ้นรถขนส่งมวลชนนั้นไม่ใช่บริการเพื่อความรวดเร็ว
อย่างเดียวนะครับ ค่าโดยสารก็เป็นองค์ประกอบสำคัญครับที่จะอำนวยความสะดวก
ให้กับคนยากคนจนที่อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ แห่งนี้ครับ ฝากในการเจรจาต่อรอง
ฝึกถึงปากท้อง ฝึกถึงกระเป๋าของพี่น้องประชาชนด้วยครับขอบคุณท่านประธาน
ที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านอดีตรับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม อดีตร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดขอนแก่น กฎหมายฉบับนี้เสนอเข้ามาเพื่อจะยกเลิกพระราชกฤษฎีกา ๒ ฉบับ พระราชกฤษฎีกาฉบับแรกเมื่อปี ๒๕๓๕ ออกสมัยนายกรัฐมนตรีที่ชื่อว่า นายอานันท์ ปันยารชุน พระราชกฤษฎีกาปี ๒๕๓๖ ที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาปี ๒๕๓๕ ออกในสมัยนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีครั้งแรก ท่านประธานครับการเอาพระราชกฤษฎีกามาให้สภาเราพิจารณาเป็นเรื่องถูกต้องในทางนิติบัญญัติ ซึ่งพวกเราฟังจะกระทำกันแต่ผมเคยอภิปรายในสภาแห่งนี้กฎหมายที่มีความสำคัญทัดเทียมหรืออาจจะมากกว่ากฎหมายหนึ่งคือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งกระผมได้อภิปรายว่ารัฐบาลชุดนี้ได้จัดตั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติขัดต่อพระราชบัญญัติขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ รัฐบาลไม่ฟังหรือครับตั้งต้นจัดตั้งเป็นพระราชกฤษฎีกาจนเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติจนถึงปัจจุบัน ทั้ง ๆ ที่เพิ่มตำแหน่งมากมายมหาศาลขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๐ วรรคสองอย่างชัดเจน ยังไม่สายเกินไปครับ ท่านบอกจะอยู่ในสภาแห่งนี้ไปอีกนาน นำพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกลับมาสู่สภาผู้แทนราษฎรของเราเถอะครับ เราจะได้ถกเถียงพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้เป็นกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติเสียที อันนี้คือฝากด้วยความจริงจังผมยังติดใจครับ ผมถือโอกาสโหนรถเมล์คันนี้แหละครับ โหนรถไฟฟ้าเพื่อจะพูดถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันนี้ตำแหน่งต่าง ๆ ขัดต่อกฎหมายทั้งหมดการบังคับบัญชาตำรวจหรือว่าการที่จะไปกระทำการตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่าง ๆ เสียหายหมด จึงขออนุญาตที่จะทวงถามรัฐบาลชุดนี้ให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดต่อไป ท่านประธานครับเราเห็นด้วยที่จะให้มีรถไฟฟ้าตั้งที่ท่านได้เสนอมา แต่ข้อขัดแย้งในวันนี้เราคงจะปล่อยไปไม่ได้ครับ ข้อขัดแย้งที่เห็นได้ชัดเจนคือข้อขัดแย้งในรัฐบาลของท่านเอง จากการอภิปรายในสภาอย่างน้อยพรรคร่วมรัฐบาล ๒ พรรค คือพรรคชาติไทยที่จบไปเมื่อปีและพรรคชาติพัฒนา ผมขออนุญาตชมเชยที่ ๒ พรรคการเมืองนี้ได้ลุกขึ้นมาพิทักษ์ผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนมิให้มีการปฏิบัติโดยมิชอบในรัฐบาล ใน ครม. ชุดนี้ พวกผมไม่ไว้วางใจท่านหรือครับ เพราะว่าเงินจำนวนหลายหมื่นล้านบาทซุกเข้าซอกออกจนคนลาออกจากประธานแล้วก็ให้รองนายกรัฐมนตรีอีกคนหนึ่งเป็น

ถ้าไม่มีความขัดแย้งกันเป็นไปไม่ได้หรือครับท่านประธาน ผมคิดว่าพรรคชาติพัฒนาที่ดี พรรคชาติไทยก็ดี ขออนุญาตเอ่ยนามเป็นครั้งที่ ๒ จะต้องนำเอาความจริงที่ท่านได้อภิปรายมาปรากฏให้แก่พี่น้องประชาชนชาวไทยได้ เข้าใจว่าอีกพรรคการเมืองหนึ่งพรรคแกนนำนั้นทำอะไรอยู่ ผมทวงถามตรงนี้แหละครับ ข้อขัดแย้งนั้นเป็นข้อขัดแย้งที่พวกเราประชาชนชาวไทยเป็นห่วงเป็นใย เราไม่ไว้ใจความโปร่งใสของท่านครับ เพราะขนาด ๔๕ ล้านบาท ผมเดินตรวจสอบอยู่ทุกสัปดาห์ก็ยังไม่เห็นที่ว่าจะโปร่งใสได้ แค่ ๔๕ ล้านบาทไปเกี่ยวข้องกับรองนายกรัฐมนตรีเท่านั้นละ เรื่องนี้ตั้งหมิ่นกว่าล้านบาทครับท่านประธาน แล้วเราจะไว้วางใจให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านอย่างไร ความโปร่งใสเกิดขึ้นจากการปฏิบัติ จึงขออนุญาตถามกันครับว่าแม้ว่ารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีจะลุกขึ้นมาบอกว่า ผมไม่มีอะไร เรื่องนั้นเป็นเรื่องของรัฐบาลชุดเก่า ท่านอย่าเอาคำนี้มาพูดสิครับ พูดคล้าย ๆ กันทั้งนั้นเลยว่าเป็นเพราะรัฐบาลชุดเก่าทั้งหมด เพราะผมเป็นรัฐบาลอยู่ ๑๑ เดือนภายใน ๑๐ ปี พรรคประชาธิปัตย์เป็น ๕ ปีครับ กรุณาได้ยกเลิกคำนี้ไปพูดที่อื่นเสีย ผมคิดว่าความโปร่งใสมันมีมากกว่าการที่จะมาเสนอกฎหมายที่เราถกเถียงกัน ข้อกฎหมายแน่นอนครับแก้ไขเพิ่มเติมในคณะกรรมการวิสามัญได้ แต่ว่าความโปร่งใสแก้ไขได้ที่ไหนครับ ขนาดสภาผู้แทนราษฎรถามก็จะบอกว่าเรื่องอยู่ที่ป.ป.ช. เลย เราจะพูดที่ไหนกัน วันนี้ผมไม่เชื่อถือท่านนะครับ เพราะว่าผมให้กำลังใจทางพรรคร่วมรัฐบาลคือพรรคชาติพัฒนา พรรคชาติไทย ถอนตัวจากพรรคร่วมรัฐบาลเถอะครับ เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ให้การสนับสนุนต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสรชาติครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่ารัฐบาลชุดนี้ได้บริหารชาติบ้านเมืองมานานครับ แต่ด้วยความที่เป็นจริงแล้วนั้นควรจะมีการแก้มาตั้งนานแล้วครับ ก่อนที่จะมีปัญหาเกิดขึ้นด้วยซ้ำไปในการนำร่างฯ นี้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ เนื่องจากหลายครั้งหลายคราครับ เพื่อที่เราเห็นความสำคัญว่า จากการยกมาตรฐานของกฎหมายที่เป็นพระราชกฤษฎีกานั้นมาเป็นกฎหมายซึ่งผ่านสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้เห็นองประชาชนได้มีการตรวจสอบอย่างโปร่งใส ได้มีคณะกรรมการได้มีหลาย ๆ คนช่วยกันตรวจสอบที่เกิดขึ้น เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นการกระทบกับพี่น้องประชาชนผู้ใช้บริการ ประชาชนทั้งกรุงเทพมหานคร พี่น้องประชาชนในต่างจังหวัดซึ่งมาใช้บริการเดินทางในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นผมเองไม่อยากจะเห็นว่ามีปัญหาเกิดขึ้น กฎหมายเหล่านี้ค่อยรีบเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎร ด้วยความเป็นจริงเราสามารถที่จะเตรียมการไว้ล่วงหน้าได้ แล้วการที่จะต้องมาชี้แจงว่าปัญหาต่าง ๆ ในการเตรียมการนั้นรัฐบาลก่อนคงไม่ใช่ ผมเชื่อแน่ว่วิธีการตรงนั้นไม่ใช่ข้อเท็จจริงในการดำเนินการ แต่การดำเนินการซึ่งจะได้มาซึ่งวิธีการจะลดค่าตอบแทนจากรัฐบาลต่างหากครับเป็นความสำคัญซึ่งทำไมครับในเมื่อเราต้องการให้ผลประโยชน์จากรัฐบาลเข้าสู่รัฐ ไครมาบริหารประเทศชาติบ้านเมืองก็แล้วแต่ ไครมารับผิดชอบต่อการสัมปทานจะต้องจ่ายเงินให้รัฐทั้งนั้น นั่นต่างหากคือข้อเท็จจริงทางการบ้านการเมือง ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า ในหลักการตรงนี้นั้นคงไม่มีใครคัดค้านกัน แล้วก็หลักการที่ดีที่จะต้องมีการไปแก้ไขในข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นกรรมาธิการ แน่นอนครับในวันนี้ฉันคงจะไม่ต้องไปลงรายละเอียดในมาตราต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผมเชื่อแน่ว่วในรายละเอียดต่าง ๆ ที่จะต้องมีการแก้ไขเพื่อกำหนดกติกาข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมทั้งความรับผิดชอบของพี่น้องประชาชนต่อองค์กรของรัฐ ซึ่งจะต้องรับผิดชอบต่อประชาชนผู้ใช้บริการนั้นจะต้องมีมากไปกว่านี้ ผมอยากเห็นกฎหมายเหล่านี้ไปเชื่อมโยงกับกฎหมายแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ไปเชื่อมโยงกับกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ที่มากขึ้นกว่านี้ นั่นก็คือกฎหมายกรอบหลักของเราที่จะใช้นั้น

ยังมีกฎหมายซึ่งจะต้องเป็นกฎหมายแม่ของกฎหมายในฉบับที่ ๑ ดังนั้นในวันนี้
ที่รับหลักการไป ผมเห็นด้วยในการที่จะไปดำเนินการ แต่ปัญหาต่าง ๆ
ซึ่งพูดกันมาทั้งวันนี้ถึงตรงนี้นั้น เป็นเรื่องของปัญหาการดำเนินการของรัฐบาล
โดยทั้งสิ้น ผมเชื่อแน่ว่าท่านไปแก้ไขในสิ่งที่บกพร่อง มันปิดอะไรไม่มีก็ไปว่ากัน
ตรงนั้นครับ การชี้แจงตรงนี้อาจชี้แจงในเรื่องของกฎหมายซึ่งจะต้องออกมา
ในวันนี้ที่ตรงไปตรงมาตามมาตราต่าง ๆ รับหลักการเสร็จแล้วไปแก้ไขกัน
นั่นเป็นสิ่งที่ผมเองอยากจะเห็นภาพตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมเองอยากจะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นกฎหมายของมหาชน เป็นกฎหมาย
ซึ่งมีโอกาสได้มีการตรวจสอบ มีการไต่ถามประชาชน มีการทำประชาพิจารณ์
ด้วยซ้ำไปว่าอย่างนี้เพียงพอหรือไม่มากนักขนาดไหน ที่ผ่านมาเราเร่งให้
มีพระราชกฤษฎีกาออกมาก่อน แต่ตอนนี้เป็นกฎหมายมหาชนไปแล้ว เป็นกฎหมายซึ่ง
ประชาชนจะต้องตรวจสอบได้ว่าในข้อบังคับแต่ละขั้นตอนนั้น รวมทั้งวิธีการขึ้นรถ
รวมทั้งวิธีการจ่ายต่าง ๆ เป็นธรรมกับสังคมหรือไม่อย่างไร ดังนั้นผมเชื่อแน่ว่า
ในสภาแห่งนี้เราเองก็ตัดสินใจแทนประชาชนไม่ได้ แต่ถ้ามีการรับหลักการแล้วนั้น
มีการไปสอบถามประชาชน ทำประชาพิจารณ์เกิดขึ้นทั้งหมดแต่ละหมวด ๆ
จะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนในการทำกฎหมายให้เป็นกฎหมายประชาชน
มากยิ่งขึ้นครับท่านประธาน ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ พรรคประชาธิปัตย์
ก็ต้องขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านไม่ว่าจะเป็นท่านประกิจ พลเดช ก็ดี
ท่านพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ก็ดี ท่าน ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจำจ ก็ดี
ท่านฉัตรชัย ประเสริฐสุวรรณ ก็ดี ท่านอดิศร เพียงเกษ ก็ดี ท่านสรชาติ
สุวรรณพรหม ก็ดีที่สนับสนุนให้เอาร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
แห่งประเทศไทยได้เข้าพิจารณาและก็เห็นควรสนับสนุน แต่สิ่งต่าง ๆ ที่ท่าน
ท้วงติงนั้นส่วนใหญ่ท่านก็บอกแล้วว่า จะไปพูดกันในคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเรื่องนี้ กระผมก็ขอบคุณมาก เรื่องที่ท่านจะให้ตอบก็มีอยู่ไม่กี่เรื่อง

เรื่องแรกที่ท่านประกิจ พลเดช ได้ถามว่าทำไมในเมื่อเราลงทุนไปแล้ว ตั้ง ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทค่าโยธา แล้วก็ค่าที่ดินอีก ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ทำไมไม่ลงทุนอีก ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทแล้วก็ดำเนินการเอง เพราะทุกท่านก็คงจะทราบดีแล้ว ท่านก็ตอบเองแล้วว่าถ้าทำแล้วปัญหา ก็คือว่าจะเกิดการขาดทุน เมื่อเกิดการขาดทุนแล้วก็จำเป็นที่จะต้องเอาภาษีของพี่น้องประชาชน ซึ่งไม่ได้มีส่วนได้รับประโยชน์ด้วยต้องมาชดเชยทุกท่านคงทราบดี แต่ทำไมขาดทุน ทุกท่านผมตอบไปแล้วแต่จำเป็นจะต้องตอบอีกว่า ไม่ใช่ว่าไม่มีความสามารถ เรายอมรับทุกท่านในธุรกิจมีความรู้มีความสามารถ แต่ที่ขาดทุนเพราะภาวะเบียด เมื่อเรารับพนักงานเข้ามา ๑ ท่าน เราต้องดูแลคุณพ่อ คุณแม่ พ่อแต่งงาน ต้องดูแลภรรยา มีบุตรต้องดูแลบุตร บุตรไม่มีไปเอาบุตรเพื่อนฝูงหรือญาติพี่น้อง มาเป็นบุตรก็ต้องดูแล เท่าไรแล้วครับ สิ้นปีต้องขึ้นเงินเดือน ไม่ขึ้นเงินเดือนไม่มีเอาโบนัสสิ นอกจากนั้นแล้วปัญหาค่ารถ ท่านก็เห็นแล้วรถเมล์ก็จะขึ้นได้ สิ่งหนึ่งมันเป็นปัญหาการเมืองไปแล้ว แล้วทุกท่านก็บอกเสียดาย เสียดายเงิน ที่ลงทุนตั้งแสนล้านบาทก็ไม่อยากให้สูญไป เพราะฉะนั้นถึงบอกว่าไม่ใช่รัฐบาลนี้ ทุกท่านทุกรัฐบาลเห็นวิธีนี้ ไม่ว่าจะ เป็นรัฐบาล ฯพณฯ ชวลิต รัฐบาล ฯพณฯ ชวน รัฐบาล ฯพณฯ บรรหาร ก็เห็นต้องทำอย่างนี้เราจะได้เงินคืน ก็จะไม่ต้องเสียดายไม่ต้องสิดภาษีพี่น้องประชาชน ทุกท่านคงจะเข้าใจนะครับว่า ทำไมไม่จะต้องมาทำอย่างนี้ แล้วก็ทุกประเทศในโลกนี้ก็ยิ่งบอกเลยว่าของเรา ทำให้หลังโชคดีไป ที่อื่นเปลี่ยนแปลงไม่ได้ท่านคงทราบดีว่าถ้าเปลี่ยนแปลงที่ไร ต้องโดนสไตรค์ (Strike) ต้องอะไร เป็นปัญหาใหญ่ของรัฐบาลซึ่งต้องปล่อยไป อย่างนั้น สำหรับท่านที่ระพันธุ์ สาสิรัฐวิภาค ที่สอบถามว่า ทำไมต้องประชุม วันพรุ่งนี้ เหตุผลเนื่องจากว่าเพิ่งได้รับหนังสือจากท่านประธานวุฒิสภา บอกว่าถ้าเผื่อกฎหมายใดที่เราเร่งด่วนก็ควรจะส่งไปให้ท่านได้พิจารณาก่อน หมายความว่าถ้ากฎหมายพิจารณาเสร็จจากสภาผู้แทนราษฎรวันที่ ๑ มีนาคม แล้วให้ส่งไปได้ ถ้าหลังจากนั้นก็อย่าส่งไปพิจารณาไม่ทัน ทำไมกฎหมาย จะด่วนหรือไม่ด่วนอย่างไรก็ขอโปรดพิจารณาใคร่ครวญสักนิดเถอะครับว่าขณะนี้ การก่อสร้างไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว ไม่มีกฎหมายรองรับการคุ้มครองสิ่งก่อสร้าง ทั้งหลาย ไม่มีกฎหมายรองรับผู้ที่เข้าไปทำงานทั้งหลาย ไม่มีกฎหมายที่จะไปห้าม พี่น้องประชาชนไปทำอะไรต่ออะไรได้ จึงจำเป็นที่จะต้องออกกฎหมาย และกฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่สมัย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ๑ มาจนถึง

ปัจจุบันนี้ต้องมาเร่งกันขนานใหญ่ ก็อยากจะกราบแทบเท้าขอความกรุณา
 แต่ท่านไม่มาถ้าเพื่อพຽງนี้ไม่ครบองค์ประชุมก็จำเป็นจะต้องเลื่อนไป
 ก็แล้วแต่ท่านจะพิจารณาจะครับ กระผมไม่มีอะไรที่จะไปตำหนิท่านหรือเห็นใจท่าน
 ถ้าท่านนัดไว้แล้วถ้าเกิดพຽງนี้ขอความกรุณา ถ้าไม่ครบก็แสดงว่าท่านไม่เห็นด้วย
 ไม่ควรจะให้เสร็จสมัยนี้ก็ไม่มีปัญหา กระผมไม่มีปัญหาหรือครับ ขอกราบ
 ขอบพระคุณนะครับ เรื่องต่อไปก็เรื่องของท่าน ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง
 เรื่องพื้นที่ดำเนินการคงจะไปแก้ไข คือว่าการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
 พุดง่าย ๆ ทำได้ทุกแห่งในประเทศที่จำเป็นต้องทำ แล้วก็เรื่อง บี.ที. เอส.
 ที่ว่าได้เข้ากฎหมายนี้หรือไม่ ปัจจุบันนี้ไม่เข้านะครับ แต่เมื่อหมดสัมปทาน
 แล้วก็กลับมาขึ้นกับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยก็จะเข้ามา
 ในกฎหมายนี้ครับ สำหรับท่านณัฐดิที่สงสัยเรื่องค่าสัมปทานอีกเช่นเดียวกัน
 ก็อธิบายกันซ้ำแล้วซ้ำอีกนะครับ เอาละครับกระผมจะไปอธิบายส่วนตัวท่านก็ได้ครับ
 เพราะเกรงว่าจะเสียเวลาของทางสภา พุดต่อกัย้อีกครั้งหนึ่งว่า ไม่มีรัฐมนตรี
 ท่านใดใน ๔๕ ท่าน แม้แต่ ๖๗ นายกรัฐมนตรีไม่ได้เห็นด้วยในเรื่องผลตอบแทน
 ๖ ให้กับรัฐ ไม่ได้เห็นด้วยกับค่าโดยสารไม่เห็นด้วยกับหลาย ๆ เรื่อง แต่บังเอิญ
 ท่านไม่ได้ให้สัมภาษณ์กันเท่านั้นเองท่านไปฟังในนั้นได้เลย ไม่มีใครเลยบอกว่า
 อย่างนี้พอแล้ว ไม่ใช่ ให้ไปต่อรอง ๓ ครั้งแล้ว -----

และท่านด้รัฐวิสงสัยว่าผมไม่มีสิทธิอย่างไร ผมมีสิทธิตามที่ท่านพูดเมื่อก็นี้
 นั้นคือพระราชกฤษฎีกาให้อำนาจ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
 ชวน หลีกภัย สั่งให้กระผมปฏิบัติราชการแทนเท่านั้นเอง ที่นี้ทำไมเรื่องนี้กระผม
 ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีกฎหมายพิเศษ กฎหมายเฉพาะ เรื่องการร่วมทุน หรือรัฐร่วมทุน
 กับเอกชน หรือเอกชนเข้าดำเนินการกิจการของรัฐเป็นกฎหมายพิเศษจึงไม่ให้อำนาจ
 ใครทั้งนั้น ต้องมีผู้แทนจากกระทรวงการคลัง ผู้แทนจากกระทรวงคมนาคม
 ผู้แทนจากกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ผู้แทนจากสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนจากสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนจาก
 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนจาก
 สำนักนายกรัฐมนตรี ผู้เชี่ยวชาญอีก ๓ ท่าน และพูดไว้เลยมีหน้าที่เจรจาต่อรอง
 ต่อรองเสร็จให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา พูดไว้แบบนี้เลย ไม่มีทางบิดเบี้ยว
 อย่างอื่น ไม่มีอำนาจอะไรทั้งนั้น ขอกราบเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งเป็นกฎหมายพิเศษเฉพาะ
 แต่ถ้าโดยทั่วไปผมมีอำนาจในการสั่งการ ปฏิบัติราชการแทน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
 เรื่องทั่ว ๆ ไป แต่เรื่องให้สัมปทานเอกชนนั้นเป็นกฎหมายร่วมทุนโดยเฉพาะ
 ขอกราบเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่ง ส่วนนอกนั้นแล้วท่านก็บอกว่าเห็นชอบที่จะนำ
 เข้าไปสู่คณะกรรมการพิจารณา และนอกนั้นก็จะไปพิจารณาในคณะกรรมการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ผมขอมติเลยดีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ไม่ขัดข้องนะครับ เชิญสมาชิกข้างนอกด้วย

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่
 ลงคะแนนได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเนครับ เห็นด้วย ๑๖๖ เสียง ไม่เห็นด้วย
 ๒ เสียง ถือว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการ

เชิญเสนอคณะกรรมการธิการ เชิญท่านรัฐมนตรี

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์
ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านนะครับ ไม่มีท่านใดเห็นเป็น
อย่างอื่นนะครับ เชิญรัฐบาล ๕ ท่าน

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ ขอเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของรัฐบาล ๕ ท่าน ๑. พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์
๒. ดอกเตอร์พิสิฐ สี่อาธรรม ๓. นายอัคร จารุจินดา ๔. นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์
และ ๕. นายวิจิตร วัชรินทร์ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : พรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน เชิญครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ กรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน

๑. ดอกเตอร์สืบแสง พรหมบุญ
๒. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์
๓. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
๔. นายเชิธร มโนหรรต
๕. ดอกเตอร์สุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล
๖. ดอกเตอร์ประกอบ จิรภักดิ์
๗. นายเชษฐา ผาดิดำรงกุล

ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคความหวังใหม่ ๗ ท่าน

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ดังนี้ครับ

๑. นายไพจิตร ศรีวรขาน
๒. นายชจิตร์ ชัยนิคม
๓. นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์
๔. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล
๕. นายทศพร มุลศาสตร์สาทร
๖. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม
๗. นายจ๋านงค์ ไชยมงคล

ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคชาติพัฒนา ๓ ท่าน

นายสกุล ศรีพรหม (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สกุล ศรีพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ๓ ท่าน

๑. นายสุนัย จุลพงศธร
๒. นางพวงเพ็ชร ชุนละเอียด
- และ
๓. นายพิลลภ ตันทองมาศ

ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคชาติไทย ๒ ท่านครับ

นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ พรรคชาติไทย จังหวัดอุทัยธานี ขอเสนอ

กรรมมาธิการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่านคือ นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา
กับนายเรวัต ลีรินกุล ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคกิจสังคม ๑ ท่านครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ พรรคกิจสังคมจากขอนแก่น ในสัดส่วน
ของพรรคกิจสังคม ขอเสนอนายสุธี กรกมลพฤษ์ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคราษฎร พรรคเสรีธรรม ๑ ท่านครับ

นายพุลผล อัสวเหม (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม พุลผล อัสวเหม จังหวัดสมุทรปราการ พรรคราษฎร
ในสัดส่วนของพรรคราษฎรขอเสนอท่านสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคเอกภาพ พรรคประชากรไทย พรรคไท
๑ ท่านครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
พรรคเอกภาพ ขอเสนอรายชื่อกรรมมาธิการในสัดส่วนของพรรค เสนอ
ดอกเตอร์ลลิตา ฤกษ์สำราญ ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายวิชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมมาธิการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฯขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๑. พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ ๒. นายพิสิฐ ลีอาธรรม
๓. นายอัษฎพร จารุจินดา ๔. นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ ๕. นายวิจิตร

สผ ๒๘/๒๕๘๓ (ส. ทัวไป)

อารีรัตน์ ๕๘/๓

วัชรินทร์ ๖. นายสีบแสง พรหมบุญ ๗. นายวิลาศ จันทรพิทักษ์
๘. นายพีระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค ๙. นายเชียร มโนทรทัต ๑๐. นายสุรพงษ์
โตวิจักษณ์ชัยกุล ๑๑. นายประกอบ จิรภิติ -----

สพ ๒๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

หทัยกาญจน์ ๕๙/๑

๑๒. นายเชษฐา ผาติดำรงกุล ๑๓. นายไพจิตร ศรีวรรณ ๑๔. นายขจิต
 ชัยนิคม ๑๕. นายอรรถสิทธิ์ ทวีพลสิทธิ์ ๑๖. นายสุรพร คณิตตั้งตระกูล
 ๑๗. นายทศพร มูลศาสตร์สาทร ๑๘. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม
 ๑๙. นายจำนงค์ ไชยมงคล ๒๐. นายสุนัย จุลพงศธร ๒๑. นางพวงเพ็ชร
 ชุนละเียบ ๒๒. นายพัลลภ ต้นทองมาศ ๒๓. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา
 ๒๔. นายเรวัต สิรินุกุล ๒๕. นายสุธี กรกมลพฤกษ์ ๒๖. นายสำเริง
 อัจฉริยะประสิทธิ์ ๒๗. นางลลิตา ฤกษ์สำราญ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ
 ขอเปลี่ยนตรงนี้ผิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
 พรรคเอกภาพ ขออนุญาตท่านประธาน เนื่องจากพรรคเอกภาพเองเห็นว่า
 กฎหมายฉบับนี้มีความจำเป็นและผูกพันกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กทม.
 ตอนแรกกระผมเสนอออกเตอร์ลลิตา แต่ท่านสมิตรได้มาขอเปลี่ยน กระผม
 ขออนุญาตที่ประชุมเปลี่ยนเป็นท่านสมิตร สุนทรเวช ขอผู้รับรองด้วยครับ
 กราบขอบพระคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ขอระยะเวลาแปรญัตติ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ
 พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอแปรญัตติตามข้อบังคับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ๗ วันนะครับ ไม่มีท่านใดเห็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา